

ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001)
กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต
บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
สิงหาคม 2559

ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001)
กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต
บริษัท บางกอกโคมatsu จำกัด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
สิงหาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001)
กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต
บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
สิงหาคม 2559

อิสระ ไชยสอาด. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กาญจน์ระวี อนันต์อัศรกุล.

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ฝ่ายผลิต อายุระหว่าง 21-55 ปี ของบริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด จำนวน 190 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี
2. พนักงานส่วนใหญ่มีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอยู่ในระดับมากทุกด้าน
3. พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิตโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

1. พนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด ที่มีประสบการณ์ทำงานที่ต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าพนักงานที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่ำกว่าพนักงานที่มีประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัดโดยรวม ได้แก่ ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบาย (X_1) ด้านการสื่อสาร (X_5) ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร (X_7) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและด้านการวางแผน (X_2) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยตัวแปรทั้ง 4 ตัวนี้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความ

ปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ ได้ร้อยละ
16.00

THE RELATIONSHIP OF OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY MANAGEMENT SYSTEM
(OHSAS 18001) WITH SAFETY WORKING BEHAVIOR AT OPERATIONAL LEVEL OF
PRODUCTION WORKERS IN BANGKOK KOMATSU CO., LTD.

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Business Administration Degree in Management
at Srinakharinwirot University

August 2016

Isara Chaisaard. (2016). *The relationship of occupational health and safety management system (OHSAS 18001) with safety working behavior at operational level of production workers in Bangkok Komatsu Co., LTD.* Master's Project, M.B.A. (Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assist. Prof. Dr. Kanravee Anuntaakalakul.

The aim of this research was to study the relationship of occupational health and safety management system (OHSAS 18001) with safe working behavior at the operational level of production workers in Bangkok Komatsu Co., Ltd. The samples consisted of one hundred and ninety production workers aged between twenty one to fifty five of age and have worked at an operational level in Bangkok Komatsu Co., Ltd. The questionnaire was used as the research tool and the collected data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, one-way ANOVA, and multiple regression analysis.

The result of the study displayed are as follows:

1. Most of the respondents were aged between thirty one to forty years of age. They mostly had work experiences of six to ten years and their educational level was below a bachelor's degree.
2. Most of the respondents recognized overall occupational health and safety management system at a high level. When considering each aspect, they also reported occupational health and safety management systems at high levels and in all aspects.
3. The overall safety working behavior of production workers at operational level was found to be at a very high level.

The testing of the hypothesis revealed the following

1. Production workers at operational level of in Bangkok Komatsu Co., Ltd. with different years of work experiences had different safe types of working behaviors. Production workers with only one to five years of work experiences had lower safety working behavior than production workers who had more than one to five years of work experiences at a statistically significant level of .05.
2. The factors affecting safe working behavior included policy, communication, control and documentation. The relationships between these factors were directly

proportional and planning which relation of this factor was inversely proportional at a statistically significant level of .05. These four factors could explain safety working behavior of production workers at operational level of in Bangkok Komatsu Co., Ltd. at an overall level of 16.00 percent.

สารนิพนธ์

เรื่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001)

กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต

บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด

ของ

อิสระ ไชยสอาด

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตมหาวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษา.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์ระวี อนันต์อัครกุล)(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์ระวี อนันต์อัครกุล)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.กัลยกิตติ์ กิริติอังกูร)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สันติ เต็มประเสริฐสกุล)

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์ระวี อนันต์อัครกุล ที่ได้ช่วยเหลือและให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยและสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้ทำสารนิพนธ์รู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้ทำสารนิพนธ์ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.กัลยกิตติ กীরติอังกู และอาจารย์ ดร.สันติ เต็มประเสริฐสกุล ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามสารนิพนธ์ และให้คำแนะนำในการวิจัยด้วยความเมตตาอย่างดียิ่งเสมอมา

ผู้ทำสารนิพนธ์ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ ในภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่านที่ได้กรุณาอบรม ให้ความรู้ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้ทำสารนิพนธ์เสมอมา

ผู้ทำสารนิพนธ์ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ และเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี

ผู้ทำสารนิพนธ์ขอขอบคุณบริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด ที่ได้ให้โอกาสในการทำสารนิพนธ์นี้ และขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้กรุณาเสียสละเวลาให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ในการศึกษา

สุดท้ายนี้ผู้ทำสารนิพนธ์ขอขอบพระคุณบิดามารดา ผู้ซึ่งให้ชีวิต ให้ความรัก และอบรมสั่งสอน รวมถึงเพื่อนๆ จากภาควิชาการจัดการทุกท่านที่ได้ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือมาอย่างดียิ่ง และขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในความสำเร็จของสารนิพนธ์ฉบับนี้ที่ไม่ได้เอ่ยนาม ณ ที่นี้ได้อย่างครบถ้วน

อิสระ ไชยสอาด

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
สมมติฐานในการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์	11
การบริหารความปลอดภัยในสถานประกอบการ	13
แนวคิดและข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับระบบการจัดการชีวอนามัย	
ความปลอดภัย มอก. 18000.....	19
ข้อกำหนดระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	
ตามมาตรฐาน มอก. 18000.....	22
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน...	34
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับบริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด.....	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	47
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	47
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	79
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	84
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาวิจัย.....	84
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	84
สมมติฐานการวิจัย.....	84
วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย.....	85
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
อภิปรายผลการวิจัย.....	93
ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	97
ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป.....	99
บรรณานุกรม.....	100
ภาคผนวก.....	104
ภาคผนวก ก.....	105
ภาคผนวก ข.....	112
ภาคผนวก ค.....	114
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	116

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ ฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด.....	48
2 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)	55
3 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	61
4 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย.....	62
5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต.....	72
6 การทดสอบค่าความแปรปรวนพฤติกรรมความปลอดภัยในการ ทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอก โคมิตส์ จำกัด จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ โดย ใช้สถิติ Levene's test.....	75
7 ผลการวิเคราะห์ความเท่ากันของค่าความแปรปรวนของพฤติกรรม ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด จำแนกตามลักษณะ ทางประชากรศาสตร์ โดยใช้สถิติ Brown Forsythe.....	76
8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมความปลอดภัยใน การทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยใช้สถิติ Dunnett's T3.....	77
9 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ ระบบการจัดการอาชีว อนามัยและความปลอดภัยกับพฤติกรรมความปลอดภัยใน การทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด.....	79

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
10	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัดกับระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับ พฤติกรรมความปลอดภัยจำแนกตามรายด้าน.....	80
11	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	82

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อม กระบวนการทางจิตวิทยา ในตัวบุคคลพฤติกรรมและผลสืบเนื่อง.....	38

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในอุตสาหกรรมการผลิตรถตุ๊ก บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด เป็นผู้ผลิตรถตุ๊กไฮดรอลิกเพื่อจัดจำหน่ายภายในประเทศและส่งออกไปยังประเทศต่างๆทั่วโลก ซึ่งต้องเผชิญต่อการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในวงการอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยสถานการณ์ทางเศรษฐกิจถูกกำหนดโดยกติกา การค้าในข้อตกลงระดับนานาชาติ ทำให้เศรษฐกิจระดับนานาชาติต้องเผชิญกับสภาวะการแข่งขันที่เพิ่มมากขึ้น และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการผลิตและเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งผลกระทบต่อองค์กรทั้งทางตรงและทางอ้อม ความสำเร็จในการบริหารจึงขึ้นอยู่กับระบบการจัดการขององค์กรเป็นสำคัญ

ยุคนี้จึงเป็นยุคที่มีความจำเป็นในการสร้างระบบการจัดการ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและการแข่งขันที่รุนแรง องค์กรจะต้องมีระบบการจัดการในด้านที่สำคัญและเป็นสากล โดยการทำงานเป็นทีมร่วมกัน เพื่อระดมความคิด จัดทำระบบการจัดการที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานในการทำงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้พัฒนาในด้านการแข่งขัน ด้านการดำเนินธุรกิจและด้านสังคม ระบบการจัดการจึงถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อความเจริญเติบโตขององค์กร ตลอดจนการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร

ถึงแม้ว่าในปัจจุบันองค์กรมีการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย แต่ยังจำเป็นต้องอาศัยแรงงานคนไทย และต่างชาติทั้งระดับปฏิบัติการและระดับบริหารในการดำเนินงาน กิจการผลิตรถตุ๊กไฮดรอลิกเป็นกิจการที่ต้องใช้เงินลงทุนสูงและเทคโนโลยีขั้นสูงจากต่างประเทศ เช่น เครื่องจักรกลการผลิต อุปกรณ์สนับสนุนการผลิต และเครื่องมือวัดชนิดต่างๆ โดยดำเนินการและควบคุมการผลิตโดยพนักงานคนไทย จึงทำให้พนักงานเหล่านี้จำเป็นต้องมีความสามารถเฉพาะทางที่แตกต่างไปจากงานด้านการผลิตชนิดอื่นๆ และสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรกในอุตสาหกรรมการผลิตนี้คือเรื่องความปลอดภัย องค์กรจึงจำเป็นที่จะต้องนำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) เข้ามาใช้ในองค์กรเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานและเป็นการป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติงาน ซึ่งจะเป็นการสร้างชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือขององค์กรมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการเกิดอุบัติเหตุในแต่ละครั้งทำให้เกิดการสูญเสียขวัญและกำลังใจของพนักงาน รวมถึงค่าใช้จ่ายที่นอกเหนือจากค่ารักษาพยาบาลและค่าทำขวัญแล้วองค์กรยังจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการหยุดการผลิต และค่าใช้จ่ายในการสูญเสีย

โอกาสในการดำเนินกิจการ ทั้งนี้ยังส่งผลกระทบโดยตรงต่อชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือขององค์กรอีกด้วย

ด้วยเหตุนี้ นักบริหารจึงหันมาให้ความสำคัญในการจัดทำระบบการจัดการในด้านความปลอดภัย โดยเชื่อว่าจะทำให้เกิดประสิทธิผลขององค์กรที่ดีกว่า นั่นคือ “ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (Occupational Health and Safety Management System / OHSAS 18001)” ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับ “พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต” งานวิจัยนี้จึงช่วยให้องค์กรทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลากรภายในองค์กรให้มีความปลอดภัยในการดำเนินงาน รวมถึงสุขภาพกายและจิตใจที่ดีต่อไป

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสุ จำกัด
2. เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ทำงาน ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสุ จำกัด

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลจากการศึกษาวิจัย ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสุ จำกัด ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาบุคลากรภายในองค์กร
2. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำมาใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต ที่มีอายุ 21-55 ปี ของบริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด จำนวน 363 คน (ข้อมูลเมื่อ 5 มกราคม 2559)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิตที่มีอายุ 21-55 ปี ของบริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 363 คน เนื่องจากทราบจำนวนประชากร ดังนั้นสามารถหาขนาดตัวอย่างได้จากการเปิดตารางของ Taro Yamane หรือคำนวณโดยใช้สูตรหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ (รศ. ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2548)

$$n = \frac{N}{[1 + N(e^2)]}$$

โดย n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร = 363 คน

e = สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ = 5% = 0.05

จะได้

$$n = \frac{363}{1 + (363)(0.05^2)}$$

$$n = 190 \text{ คน}$$

กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 190 คน

กลุ่มตัวอย่างสามารถระบุจำนวนได้เป็น 190 คน โดยทำการออกแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์เพื่อสรุปผลการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ประกอบด้วย

1. ลักษณะส่วนบุคคล

1.1 อายุ

1.1.1. 21 - 30 ปี

1.1.2. 31 - 40 ปี

1.1.3. 41 - 50 ปี

1.1.4. 51 – 55 ปี

1.2 ระดับการศึกษาสูงสุด

1.2.1. ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.2.2. ปริญญาตรี

1.2.3. สูงกว่าปริญญาตรี

1.3 ประสบการณ์ทำงาน

1.3.1. น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี

1.3.2. 6 ปี – 10 ปี

1.3.3. 11 ปี – 15 ปี

1.3.4. 16 ปีขึ้นไป

2. ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

2.1 ด้านนโยบาย

2.2 ด้านการวางแผน

2.3 ด้านทรัพยากรและบทบาท

2.4 ด้านการพัฒนาพนักงาน

2.5 ด้านการสื่อสาร

2.6 ด้านการมีส่วนร่วม

2.7 ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร

2.8 ด้านการเตรียมความพร้อม

2.9 ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม

2.10 ด้านการทบทวนของผู้บริหาร

ตัวแปรตาม (Dependent variable) ประกอบด้วย

พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท
บางกอกโคมิตส์ จำกัด

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษา

1. ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (Occupational Health and Safety Management System / OHSAS 18001) หมายถึง ระบบสำหรับการจัดการทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ซึ่งกำหนดโดยใช้มาตรฐานของอังกฤษหมายเลข 8800 ปี 2539 เรื่อง แนวทางการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (BS 8800: 1996 Guide to Occupational health and safety management systems) เป็นแนวทาง โดยเน้นในเรื่องของการดูแลสุขภาพอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน และการดูแลด้านความปลอดภัย

1.1 อาชีวอนามัย และความปลอดภัย (Occupational health and safety)

หมายถึง สภาวะหรือปัจจัยที่ส่งผลกระทบ หรือสามารถส่งผลกระทบ ต่อสุขภาพอนามัย และความปลอดภัยของพนักงาน หรือผู้ทำงานอื่นๆ (รวมถึงลูกจ้างชั่วคราว และพนักงานจ้างเหมาช่วง) ผู้เยี่ยมเยียน หรือบุคคลอื่นๆ ในสถานที่ทำงาน

1.2 นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (Occupational health and safety policy)

หมายถึง ความตั้งใจและทิศทางโดยรวมขององค์กร ที่เกี่ยวกับสมรรถนะด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ที่ประกาศอย่างเป็นทางการโดยผู้บริหารสูงสุด

1.3 ด้านนโยบาย (Policy) หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารจะต้องมีการกำหนด

และประกาศใช้นโยบายแก่พนักงาน โดยนโยบายนั้นต้องมีความสอดคล้องกับลักษณะความเสี่ยงขององค์กร สอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับต่างๆด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับองค์กร สร้างความตระหนักแก่พนักงานและต้องมีการทบทวนความเหมาะสมของนโยบายอยู่เสมอ

1.4 ด้านการวางแผน (Planning) หมายถึง กระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติสำหรับ

การชี้บ่งอันตราย การประเมินความเสี่ยง และการตัดสินใจหรือกำหนดมาตรการควบคุมที่จำเป็น การกำหนดวัตถุประสงค์ของแผนงาน โดยดำเนินการอย่างต่อเนื่องกับระเบียบปฏิบัติสำหรับการชี้บ่งอันตราย

1.5 ด้านทรัพยากรและบทบาท (Resources and role) หมายถึง กระบวนการ

จัดเตรียมทรัพยากรที่จำเป็นต่อการปฏิบัติ คุ้มครองไว้ และการปรับปรุงตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การกำหนดบทบาท การกระจายหน้าที่ความรับผิดชอบต้องจัดทำเป็นเอกสาร และมีการสื่อสารถึงทุกคนในองค์กร เพื่อให้มั่นใจว่าระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ได้จัดทำขึ้นเป็นไปตามข้อกำหนดอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับองค์กร

1.6 ด้านการพัฒนาพนักงาน (Employees development) หมายถึง กระบวนการ

ฝึกอบรมที่จำเป็นและการสร้างจิตสำนึกที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย และประเมินประสิทธิผลของการฝึกอบรม เพื่อให้มั่นใจว่าบุคลากรที่ปฏิบัติงานภายใต้การควบคุมของ

องค์กรมีความสามารถบนพื้นฐานการฝึกอบรมที่เหมาะสม และมีจิตสำนึกในเรื่องพฤติกรรมบุคคลที่มีความสอดคล้องกับนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

1.7 ด้านการสื่อสาร (Communication) หมายถึง กระบวนการสื่อสารและรับข้อมูล การจัดทำเป็นเอกสาร การตอบสนองการสื่อสารที่เกี่ยวกับระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยระหว่างองค์กรกับพนักงานส่วนต่างๆภายในองค์กรรวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องจากภายนอก

1.8 ด้านการมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การกำหนดให้พนักงานมีส่วนร่วมในการชี้บ่งอันตราย การประเมินความเสี่ยง และการตัดสินใจมาตรการควบคุม การให้คำปรึกษาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย รวมถึงความเกี่ยวข้องในการทบทวนนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยตามความเหมาะสม

1.9 ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร (Controlling and documentation) หมายถึง กระบวนการที่องค์กรจะต้องควบคุมการปฏิบัติและกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับอันตรายที่ถูกชี้บ่งไว้สำหรับความเสี่ยงต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย ซึ่งต้องสอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และจัดทำเป็นเอกสารซึ่งครอบคลุมสถานการณ์ ที่หากไม่ถือปฏิบัติแล้ว สามารถนำไปสู่การไม่เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

1.10 ด้านการเตรียมความพร้อม (Preparation) หมายถึง กระบวนการที่องค์กรจะต้องเตรียมความพร้อมสำหรับสถานการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นได้ และการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินเหล่านั้น ซึ่งต้องจัดทำเป็นแผนโดยมีการทดสอบการเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินตามช่วงเวลา ทบทวน และปรับปรุงตามความจำเป็น หลังจากการทดสอบตามช่วงเวลาและหลังการเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน

1.11 ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม (Compliance auditing and monitoring) หมายถึง กระบวนการที่เฝ้าตรวจสอบภายใน เฝ้าติดตาม และตรวจวัดสถานะในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ที่เหมาะสมเป็นประจำ เพื่อให้มั่นใจว่ามีการดำเนินการตามระยะเวลาที่มีการวางแผนไว้ รวมถึงการเฝ้าติดตามประสิทธิภาพในการบรรลุ นโยบายและวัตถุประสงค์ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยขององค์กร

1.12 ด้านการทบทวนของผู้บริหาร (Management review) หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรจะต้องทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยขององค์กรตามรอบระยะเวลาที่วางแผน โดยสิ่งที่ทบทวนต้องรวมถึงผลการประเมินระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การมีส่วนร่วม การสื่อสารที่เกี่ยวข้อง สมรรถนะด้านอาชีวอนามัย และการติดตาม

ผลการดำเนินการจากครั้งที่ผ่านมา เพื่อให้มั่นใจว่าระบบยังคงมีประสิทธิภาพ ซึ่งผลการทบทวนต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

2. พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน (Safety Working Behavior) หมายถึง การกระทำหรือสิ่งที่พนักงานระดับปฏิบัติการกระทำ ที่ได้แสดงออกในขณะที่ทำงานตามกฎระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด ไม่อยู่ในสภาพที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ โดยการทำงานตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอย่างเหมาะสม ไม่หยอกล้อกับเพื่อนร่วมงานในขณะที่ปฏิบัติงาน และมีความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจในการทำงาน

3. พนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต (Operational Level of Production Workers) หมายถึง พนักงานที่เป็นลูกจ้างสังกัดฝ่ายผลิต ของบริษัท บางกอกโคมัตสุ จำกัด ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการปฏิบัติการผลิตชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ของบริษัท บางกอกโคมัตสุ จำกัด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย กับ พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด (The Relationship of Occupational Health and Safety Management System with Safety Working Behavior at Operational Level of Production Workers in Bangkok Komatsu Co., Ltd) มีกรอบแนวคิดในการวิจัยที่สามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ ประสบการณ์ และระดับการศึกษาที่ต่างกันของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่างกัน

2. ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบาย ด้านการวางแผน ด้านทรัพยากรและบทบาท ด้านการพัฒนาพนักงาน ด้านการสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม ด้านการทบทวนของผู้บริหาร มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์
2. การบริหารความปลอดภัยในสถานประกอบการ
3. แนวคิดและข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18000

(OHSAS 18001)

4. ข้อกำหนดระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18000

4.1 ข้อกำหนดทั่วไป

4.2 นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

4.3 การวางแผน

4.4 การปฏิบัติ และกระบวนการ

4.4.1 ทรัพยากร, บทบาท, หน้าที่, ความรับผิดชอบและอำนาจ

4.4.2 ความสามารถ, การฝึกอบรม และจิตสำนึก

4.4.3 การสื่อสาร การมีส่วนร่วม และการให้คำปรึกษา

4.4.4 การจัดทำเอกสาร

4.4.5 การควบคุมเอกสาร

4.4.6 การควบคุมการปฏิบัติ

4.4.7 การเตรียมความพร้อม และตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน

4.5 การตรวจสอบ

4.5.1 การตรวจวัดและเฝ้าติดตามสมรรถนะ

4.5.2 การประเมินความสอดคล้อง

4.5.3 การสอบสวนอุบัติการณ์ สิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด การแก้ไข และการ

ป้องกัน

4.5.4 การควบคุมบันทึก

4.5.5 การตรวจสอบภายใน

- 4.6 การทบทวนโดยผู้บริหาร
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน
 - 5.1 ความหมายของพฤติกรรม
 - 5.2 ประเภทของพฤติกรรม
 - 5.3 องค์ประกอบของพฤติกรรม
 - 5.4 กระบวนการเกิดพฤติกรรม
 - 5.5 กระบวนการทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล
 - 5.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัย
6. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับบริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์

ประชากรศาสตร์ หมายถึง วิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับประชากร คำว่า Demo หมายถึง people ซึ่งแปลว่าประชาชน หรือประชากร คำว่า Graphy หมายถึง Writing up หรือ description ซึ่งแปลว่าลักษณะ ดังนั้น Demography หมายถึง วิชาเกี่ยวกับประชากร

ยุบล เบญจรงค์กิจ (2542: 44-52) ได้กล่าวถึงแนวความคิดด้านประชากรนี้เป็นทฤษฎีที่ใช้หลักการของความเป็นเหตุเป็นผลกล่าวคือ พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นตามรางวัลจากภายนอกมากระตุ้น เป็นความเชื่อที่ว่าคนที่มีคุณสมบัติทางประชากรที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งแนวความคิดนี้ ตรงกับทฤษฎีกลุ่มสังคม ของ Deffleur ; & BcII-Rokeach (1996) ที่อธิบายว่า พฤติกรรมของบุคคลห่อหุ้มกับลักษณะต่างๆ ของบุคคล หรือขณะทางประชากรซึ่งลักษณะเหล่านี้สามารถอธิบายเป็นกลุ่มได้คือ บุคคลที่มีพฤติกรรมคล้ายคลึงกันมักจะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น บุคคลที่อยู่ในลำดับขั้นทางสังคมเดียวกันจะเลือกรับและตอบสนองต่อเนื้อหาข่าวสารนายแบบเดียวกัน และทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งทฤษฎีนี้ได้รับการพัฒนาจาก แนวความคิดเรื่องสิ่งเร้าและการตอบสนอง ทฤษฎีไฮสอาร์ ในสมัยก่อนและได้นำมาประยุกต์ใช้อธิบายเกี่ยวกับการสื่อสารว่าผู้รับสารที่มีคุณสมบัติแตกต่างกัน จะมีความสนใจต่อข่าวสารที่แตกต่างกัน

สุวสา ชัยสุรัตน์ (2537) กล่าวว่าประชากรศาสตร์ หมายถึง ปัจจัยต่างๆที่เป็นหลักเกณฑ์ในการบ่งบอกถึงลักษณะทางประชากรที่อยู่ในตัวบุคคลนั้น ได้แก่ อายุ ขนาดครอบครัว รายได้ การศึกษา อาชีพ ครอบครัว เชื้อชาติ สัญชาติ และสถานภาพทางสังคม

มนุษย์มีความแตกต่างกันในทางสัญลักษณ์ของร่างกาย บุคลิกลักษณะ พื้นเพของวัฒนธรรม ความสามารถและตำแหน่งหน้าที่การงานที่ได้รับมอบหมาย ทัศนคติ และในเรื่องความ

สนใจหรือผลประโยชน์ที่ตนพึงมีพึงได้ ในเรื่องประสบการณ์ในอดีตและยังมีเรื่องต่าง ๆ อีกหลายอย่างที่ทำให้มนุษย์เรานี้แตกต่างกัน (จุไร ความเสน. 2514: 36)

คนที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกันจะมีลักษณะทางจิตวิทยาต่างกัน โดยวิเคราะห์จากปัจจัย ดังนี้ (ปรมะ สตะเวทิน. 2533: 112)

1. เพศ ความแตกต่างทางเพศ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมของการติดต่อสื่อสารต่างกัน คือ เพศหญิงมีแนวโน้มมีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการจะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับและส่งข่าวสารนั้นด้วย (ปรมะ สตะเวทิน. 2533: 112) อ้างอิงจาก Will, Coldwater ; & Yates. 1980: 87)

2. อายุ เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิดและพฤติกรรม คนที่อายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่อายุมาก ในขณะที่คนที่อายุมากมักจะมีความคิดที่อนุรักษ์นิยม ยึดถือการปฏิบัติ ระมัดระวัง มองโลกในแง่ร้ายกว่าคนที่อายุน้อย เนื่องมาจากผ่านประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกัน ลักษณะการใช้สื่อมวลชนก็ต่างกัน คนที่มีอายุมากมักจะใช้สื่อเพื่อแสวงหาข่าวสารหนักๆมากกว่าความบันเทิง

3. การศึกษา เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิด ค่านิยม ทศนคติและพฤติกรรมแตกต่างกัน คนที่มีการศึกษาสูงจะได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะเป็นผู้มีความกว้างขวางและเข้าใจสารได้ดี แต่จะเป็นคนไม่เชื่ออะไรง่ายๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอในขณะที่คนมีการศึกษาดำมักจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ หากผู้มีการศึกษาสูงมีเวลาว่างพอก็จะใช้สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ แต่หากมีเวลาจำกัดก็มักจะแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าประเภทอื่น

4. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ หมายถึง อาชีพ รายได้ ลักษณะที่อยู่อาศัยและสถานภาพทางสังคมของบุคคล จำนวนสมาชิกที่อาศัยอยู่ร่วมกัน มีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อปฏิกริยาของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสาร เพราะแต่ละคนมีวัฒนธรรม ประสบการณ์ ทศนคติ ค่านิยมและเป้าหมายที่ต่างกัน

จากทฤษฎีข้างต้นสรุปได้ว่าปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์มีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลแตกต่างกันไป นอกจากนี้ยังพบว่าจากงานวิจัยของ สุชาติพิทย์ รองสวัสดิ์ (2555) ได้พบว่าประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการใช้อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย และงานวิจัยของฐากรณ์ ควรสมาน (2547) พบว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบอาชีวอนามัยและความปลอดภัย งานวิจัยนี้จึงได้เลือกตัวแปรด้านประชากรศาสตร์

ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน เป็นตัวแปรอิสระเพื่อใช้ในการทดสอบพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงาน

2. การบริหารความปลอดภัยในสถานประกอบการ

การเกิดอุบัติเหตุในการทำงานเป็นผลสืบเนื่องมาจากความบกพร่องของปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นคน เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือการกระทำที่ไม่ปลอดภัยของคนงานเองอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งบอกว่ามีความผิดปกติในระบบการบริหารงานด้านความปลอดภัย งานความปลอดภัยควรมีการบริหารเช่นเดียวกับงานอื่นๆ ของบริษัท โดยกำหนดให้เป็นเป้าหมายที่สามารถทำได้ โดยจัดองค์กรมารับผิดชอบ วางแผนดำเนินการและควบคุมให้บรรลุเป้าหมาย เพื่อเป็นการควบคุมป้องกันหรือลดความสูญเสียขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

กฤษฎา ชัยกุล (ม.ป.ป.) ได้ให้ความหมายของการบริหารความปลอดภัยว่า หมายถึงการวางแผนการจัดองค์กร การอำนวยการและการควบคุมกิจกรรมต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการป้องกันและควบคุมการสูญเสียอันเนื่องจากการเกิดอุบัติเหตุ

ลักษณะของการบริหารความปลอดภัย สามารถแบ่งเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ

1. การบริหารด้านหน้าที่ความรับผิดชอบและวิชาการ
2. การบริหารด้านการจัดการ การเงิน งบประมาณ ระบบข้อมูล

การจัดการความปลอดภัยที่ดีนั้นต้องมีการเสริมสร้างความปลอดภัยเข้าไปในกระบวนการผลิต เพื่อการปฏิบัติงาน ด้วยความปลอดภัยให้เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง และมีวิธีการจูงใจพนักงานให้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมด้านความปลอดภัย และปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัย ซึ่งนักวิชาการได้ให้ความเห็นไว้ดังนี้

ปัทมา พุ่มมาพันธุ์ (2542) ได้ระบุถึงองค์ประกอบที่ควรคำนึงถึงในการจัดการความปลอดภัย 14 เรื่อง คือ

1. นโยบาย นโยบายด้านความปลอดภัยที่เด่นชัด ซึ่งผู้บริหารจะต้องเป็นผู้กำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยให้ชัดเจนเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร และประชาสัมพันธ์ให้ทราบกันอย่างทั่วถึงลักษณะของนโยบายจะต้องไม่กว้างจนเกินไปแต่ต้องใช้ได้ครอบคลุมผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ จะต้องเขียนให้ชัดเจน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และมีความเป็นรูปธรรมเพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติได้

2. การจัดองค์กร การจัดองค์กรด้านความปลอดภัยนั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะของบริษัท เช่น ขนาด จำนวนพนักงาน ทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน หน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายเช่น ด้านความปลอดภัย การควบคุมสิ่งแวดล้อม วิศวกรรม ด้านการแพทย์ และงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างพนักงาน การจัดองค์กรนั้นอาจเกี่ยวข้องกับผู้มีหน้าที่ดูแล โรงงานใหญ่อาจจะมีพนักงานที่มี

ความรู้ความสามารถเป็นจำนวนมากพอสำหรับดูแลงานต่างๆ ที่แบ่งหน้าที่ไว้อย่างครบถ้วน แต่ถ้าเป็นโรงงานขนาดเล็ก อาจจะมีเพียงผู้ประสานงานคนเดียวทำหน้าที่เกือบทุกอย่าง หรืออาจใช้วิธีจ้างที่ปรึกษามาดูแล และให้คำปรึกษาเป็นครั้งคราวเท่านั้น อย่างไรก็ตาม องค์การนี้เมื่อตั้งขึ้นมาแล้ว ก็ยังต้องพยายามสร้างข่ายงาน หรือสร้างความสัมพันธ์ เพื่อการประสานงานกับหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง เช่น ห้องปฏิบัติการ ฝ่ายซ่อมบำรุง โรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องเป็นต้น ข่ายงานที่กล่าวถึงนั้นอาจอยู่ในรูปของคณะกรรมการด้านความปลอดภัย (Safety Committee) ก็ได้

3. บุคลากร บุคลากรที่ทำงานด้านความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อมนั้น จะต้องมีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมที่จะสามารถดำเนินการได้อย่างดี มีประสิทธิภาพ บุคลากรด้านความปลอดภัยนั้นหากทำงานในโรงงานทั่วไป อย่างน้อยจะต้องมีความรู้ความสามารถในการตระหนักถึงการประเมินขนาดของปัญหา สามารถควบคุม และป้องกันอันตรายจากการทำงานได้ ปกติจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากทางราชการ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมโรงงาน โดยจะต้องมีวุฒิการศึกษาในสาขานั้น หรือผู้ที่มีใบอนุญาตควบคุมโรงงานโดยตรง ในโรงงานขนาดใหญ่ต้องเป็นผู้ที่ศึกษามาทางด้านนี้โดยตรง แต่โรงงานขนาดเล็กอาจใช้ผู้ที่ได้รับการอบรมเฉพาะทางด้านนี้ หรือผู้ที่มีประสบการณ์โดยตรงมาทำงาน โดยมีที่ปรึกษาเฉพาะทางจากภายนอกองค์กรมาดูแลอีกระดับหนึ่ง ที่ปรึกษาดังกล่าว อาจจะทำหน้าที่ติดตามแนะนำวิธีการที่ถูกต้อง หรือให้ทำการแก้ไขงานบางอย่างที่เกินขีดความสามารถในการทำงานของบุคลากรในฝ่ายนี้

4. การจัดการด้านสารเคมีในโรงงาน การจัดการด้านสารเคมีในโรงงานเป็นเรื่องที่สำคัญทุกโรงงานที่มีการใช้สารเคมี จำเป็นต้องมีมาตรการควบคุมป้องกันที่ดี

4.1 การจัดระบบคลังข้อมูลด้านสารเคมี ในการทำงานด้านความปลอดภัยนั้น ข้อมูลเกี่ยวกับสารเคมีต่างๆ ที่มีใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมนั้น จำเป็นต้องบันทึกไว้เพื่อเป็นการเตรียมการในการป้องกัน เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินขึ้น ข้อมูลดังกล่าวจะต้องมีรายละเอียดเพียงพอ เช่น ชื่อสารเคมีที่ใช้ทั้งหมด การใช้ วิธีการเก็บอย่างไร ในรูปแบบใด เมื่อใช้และจะเปลี่ยนฟอร์มไปในรูปแบบใดเมื่อเป็นผลผลิตจะได้สารเคมีตัวใหม่แบบใดหรือไม่ ผู้ปฏิบัติงานมีการจับต้องสัมผัสอย่างไร มีอันตรายหรือข้อห้ามในการปฏิบัติอย่างไรบ้าง เป็นต้น ซึ่งรายการต่างๆ เหล่านี้จะต้องจัดเก็บและมีการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงระบบการจัดเก็บ ควรใช้ระบบที่ง่ายไม่ยุ่งยากซับซ้อน จนผู้ปฏิบัติงานทั่วไปใช้ไม่เป็น ในปัจจุบันก็สามารถเอาระบบคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลต่างๆ เหล่านี้ เมื่อต้องการใช้ได้ทันที

4.2 การจัดการเกี่ยวกับการสัมผัสสารอันตราย ในการจัดการเกี่ยวกับสารเคมีที่เป็นพิษนั้น โดยทั่วไปแล้ววิธีการเก็บรักษา จับต้องเคลื่อนย้ายจะมีวิธีการมาตรฐาน ถ้าหากไม่มีกำหนดไว้ก็

ให้กำหนดขึ้นมาใช้ โดยอาจกำหนดตามกฎหมาย หรือข้อบังคับของท้องถิ่น หากไม่มีกำหนดไว้ก็ต้องกำหนดตามหลักวิชาการ แนวทางในการจัดเกี่ยวกับเรื่องนี้ นั้น จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย

4.3 ระบบการตรวจสอบและเฝ้าระวัง การติดตั้งเครื่องมือตรวจวัดเกี่ยวกับการสัมผัสสารที่เป็นอันตราย หรือตรวจวัดระดับอันตรายต่างๆ จากสิ่งแวดล้อมทั้งทางเคมี ชีววิทยา และด้านกายภาพนั้น เป็นเรื่องจำเป็นสำหรับโรงงานมาก โดยเฉพาะโรงงานที่มีการใช้สารเคมีที่เป็นพิษซึ่งลักษณะการเฝ้าระวังนี้ก็จะประกอบไปด้วยระบบเก็บตัวอย่าง วิเคราะห์ตัวอย่าง และระบบเตือนภัย ที่สามารถให้ผู้ควบคุม หรือผู้สัมผัสรู้โดยตรง ซึ่งระบบนี้จะมีความสามารถในการวัดที่ละเอียดอ่อน และเที่ยงตรงมากน้อยขนาดไหนขึ้นขึ้นอยู่กับชนิดของสิ่งที่เราจะตรวจสอบว่าอันตรายมากน้อยขนาดใด การเก็บข้อมูลต่างๆ เหล่านี้ต้องเป็นระบบตลอดเวลา เช่น เครื่องมือ ตรวจสอบระบบก๊าซรั่ว ทดสอบควัน หรือเปลวไฟ เป็นต้น

5. การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงานทางด้านกายภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงานทางด้านกายภาพนั้น ต้องมีการควบคุมป้องกันไม่ให้พนักงานต้องสัมผัสเกินกว่าขีดที่จะเป็นอันตรายได้ ได้แก่

5.1 การป้องกันอันตรายจากเสียง การป้องกันอันตรายจากเสียงดังที่เกิดจากการทำงานนั้น เป็นเรื่องจำเป็นในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ผู้ปฏิบัติงานทุกคนมีโอกาที่จะสัมผัสเสียงที่ดังผิดปกติ อันเนื่องมาจากกระบวนการผลิตหรือกระบวนการทำงานตลอดเวลา เสียงดังเหล่านั้นอาจดังเกินกว่ามาตรฐาน เมื่อผู้ปฏิบัติงานต้องสัมผัสนานๆ อาจทำให้การได้ยินของผู้ปฏิบัติงานเสื่อมลงได้ บริษัทจึงควรมีโครงการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังระหว่างการทำงาน เช่น มีการตรวจวัดระดับเสียงภายในโรงงานดังกล่าวมาตรฐานเพียงใด มีการตรวจวัดการได้ยินของผู้ปฏิบัติงานเป็นประจำ เพื่อหาแนวทางควบคุมระดับความดังของเสียง

5.2 การป้องกันอันตรายจากความร้อน และการแผ่รังสีการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมนั้น สภาพการทำงานที่ร้อนเกิน ตลอดจนการที่ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับรังสีความร้อนตลอดเวลา จะไปขัดขวาง และทำลายประสิทธิภาพการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงงานที่อยู่ในกระบวนการผลิต ถ้าหากไม่มีการเตรียมการที่ดีแล้วผู้ปฏิบัติงานจะมีความเครียดเนื่องจากภาวะแวดล้อมดังกล่าว ผู้รับผิดชอบจะต้องมีการจัดการในเรื่องนี้ เช่น มีการตรวจวัดสภาพความร้อน การแผ่รังสีและหาจำนวนคนที่ต้องสัมผัส ตลอดจนหาแนวทางควบคุมป้องกันอันตรายอันอาจจะเกิดขึ้นเอาไว้ล่วงหน้า

6. การควบคุมด้านวิศวกรรม การหาวิธีการหรือแนวทางด้านวิศวกรรม เพื่อควบคุมอันตรายจากการทำงานหรือควบคุมสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษภัยนั้น เป็นเป้าหมายสำคัญของการแก้ไขปัญหาที่ตรวจพบการควบคุมทางด้านวิศวกรรมนี้จะเป็นวิธีที่ดีในการควบคุมไม่ให้เกิดอันตรายจากการทำงาน หรือควบคุมแหล่งแพร่กระจายของสารอันตรายไม่ให้มีโอกาสแพร่กระจายไปภายนอก

ผู้ปฏิบัติงานก็จะมีโอกาสสัมผัสกับสารอันตราย การควบคุมทางด้านวิศวกรรมนั้น จะให้เกิดผลดี ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายวิชาชีพ เช่น นักวิทยาศาสตร์ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย และ วิศวกร เช่น การออกแบบติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร

7. การบริหารจัดการเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล การบริหารจัดการเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลนั้นเป็นเรื่องสำคัญที่ทุกโรงงานจะต้องมีการบริหารจัดการที่ดี เพราะเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้ปฏิบัติงาน เช่น การเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสภาพงาน วิธีการใช้ที่ถูกต้อง วิธีการเบิกจ่าย วิธีการตรวจสอบ และบำรุงรักษาเป็นต้น อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุปกรณ์ช่วยหายใจหรืออุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการหายใจนั้น จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการที่ดี ถ้าการใช้ไม่ถูกต้องแล้ว อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ใช้ได้

8. การฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงาน การให้การฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานนั้น เป็นสิ่งจำเป็นในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมทุกแห่ง เพราะการฝึกอบรมนั้นเป็นการทำเพื่อเพิ่มทักษะความรู้ความชำนาญ และประสิทธิภาพของผู้ปฏิบัติงาน ด้านความปลอดภัยนั้นผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับการอบรมทั้งในด้านเนื้อหา รูปแบบ และแหล่งความรู้ที่จะจัดมาให้ ในเรื่องเนื้อหาควรจะเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับผู้ปฏิบัติงานโรงงาน โดยพิจารณาถึงความต้องการของผู้ปฏิบัติงาน และเป้าหมายของบริษัทเป็นหลัก

9. ผู้รับเหมา การดูแลผู้ที่ไม่ใช่ผู้ปฏิบัติงานของบริษัท แต่ทำงานให้กับบริษัทในฐานะผู้รับเหมาช่วงทำงาน ซึ่งหลายๆ บริษัทได้ใช้วิธีการทำงานแบบนี้กันมากขึ้น เนื่องจากควบคุมง่ายและยังไม่ต้องรับผิดชอบสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานเหล่านั้น เนื่องจากมีบริษัทผู้รับเหมาก่อสร้างรับผิดชอบอยู่แล้ว แต่ในทางปฏิบัติ บริษัทก็มักจะหนีความรับผิดชอบไม่พ้น เนื่องจากถ้าเกิดอุบัติเหตุและการบาดเจ็บขึ้นมาแล้ว ภาพพจน์ส่วนรวมก็เป็นภาพพจน์ของบริษัท ผู้อื่นมักจะมองว่าบริษัทไม่ให้ความสำคัญดูแลผู้ปฏิบัติงาน ปัจจุบันกฎหมายแรงงานไทยก็เริ่มบังคับให้ผู้จ้างเหมาให้ดูแลไปถึงผู้รับเหมาช่วงการทำงานไม่ใช่เฉพาะแต่ลูกจ้างของบริษัทเท่านั้น ฉะนั้นโครงการดูแลด้านความปลอดภัยของบริษัท จึงไม่ควรที่จะละเลยผู้ปฏิบัติงานกลุ่มนี้ไป

10. การบริการทางด้านอาชีพเวชศาสตร์และการแพทย์ การบริการทางด้านการแพทย์สำหรับโรงงานอุตสาหกรรม โดยทั่วไปแล้วเป็นการเตรียมการสำหรับเหตุการณ์ปละเหตุ หรือผลซึ่งเกิดขึ้นมาแล้ว เนื่องจากมาตรการควบคุมป้องกันอุบัติเหตุและการบาดเจ็บ และโรคอันเนื่องจากการทำงานไม่ได้ผลเต็มที่ หรือมาตรการนั้นดีแต่การปฏิบัติตามมาตรการนั้นไม่ดี ก็จะไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ และโรคจากการทำงานได้เช่นกัน การเตรียมการทางด้านการแพทย์จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่ง โดยทั่วไปแล้วบริษัทมักจะไม่ได้เตรียมงานนี้ไว้กับโรงงานหรือบริษัทเอง แต่มักจะอาศัยความร่วมมือจากภายนอก เช่น สถานพยาบาลหรือคลินิกเอกชนที่มีความสามารถในการบริการให้กับผู้ปฏิบัติงาน

ของบริษัท ซึ่งขอบเขตการบริการก็จะตกลงกันไปตามภาวะความจำเป็น การเตรียมการโดยการจัดให้มีหน่วยงานทางการแพทย์โดยตรงในบริษัทนั้น มักจะไม่นิยมทำเนื่องจากต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง และหาแพทย์เฉพาะทางที่มีความรู้ด้านโรคจากการทำงานในโรงงาน อุตสาหกรรมมาประจำยาก ในโรงงานอาจจะใช้บุคคลภายในโรงงานที่มีอยู่ และมีความรู้ทางด้านนั้นทำหน้าที่ในการตรวจคัดกรองเบื้องต้น ถ้าพบว่าผู้ปฏิบัติงานมีโอกาสเป็นโรคจากการทำงาน ก็จัดส่งให้แพทย์ตรวจอย่างละเอียดต่อไป

11. การเก็บรวบรวมและการบันทึกรายงาน ระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องนั้น จะต้องทำอย่างสมบูรณ์ เพียงพอที่จะใช้ประโยชน์ได้ ปัจจุบันงานเก็บรวบรวมนี้มีวิธีการต่างๆ มากมาย เช่น ใช้ระบบสำนักงาน และระบบคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ซึ่งต้องหาบุคลากรที่สามารถทำงานด้านนี้มาทำโครงการเฉพาะ สร้างระบบจัดเก็บและรายงานผล ให้สามารถทำงานด้านนี้มาทำโครงการเฉพาะ สร้างระบบจัดเก็บและรายงานผล ให้สามารถใช้ได้ทันทีที่ต้องการ สำหรับข้อมูลที่ควรเก็บรวบรวมอาจประกอบด้วย ระบบการผลิต รายชื่อสารเคมีบันทึกรายงานอุบัติเหตุ บัตรสุขภาพอนามัย รายละเอียดของฝ่าย รายละเอียดผู้ปฏิบัติงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด วัตถุประสงค์ป้องกันรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์หรืออุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในอดีต ผลการวิเคราะห์ แหล่งข้อมูลต่างๆ ที่บริษัทอาจมีความจำเป็นต้องใช้ เช่น รายชื่อผู้ชำนาญการเฉพาะด้านที่บริษัทต้องการจะขอความร่วมมือช่วยเหลือหรือสถาบันที่เกี่ยวข้องกับงานด้านนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับสารพิษหรือไวไฟ สารที่ระเบิดได้ วิธีการควบคุมเพลิงที่ถูกต้อง ข้อมูลด้านผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมโรงงาน เป็นต้น

12. การจัดสวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัยของผู้ปฏิบัติงานนั้น เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เพราะการให้สวัสดิการของโรงงานนั้น นับว่าเป็นการเพิ่มขวัญและกำลังใจกับผู้ปฏิบัติงานอย่างหนึ่ง และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอันหนึ่งในการที่ผู้ปฏิบัติงานจะพิจารณาได้ว่า บริษัทให้ความสนใจดูแลพนักงานมากน้อยเพียงใด สวัสดิการเหล่านั้น ได้แก่ การจัดน้ำดื่มสะอาดให้ จัดห้องสุขาอย่างเพียงพอ สะอาด จัดห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ยานพาหนะรับส่ง บริการรักษาพยาบาล การตรวจสุขภาพ การฉีดยาป้องกันโรค การสุขภาพิบาลโรงงาน ตลอดจนการเยี่ยมบ้านพนักงาน การจัดสถานที่พักผ่อน เช่น สนามกีฬา เป็นต้น

13. การเตรียมการเกี่ยวกับภาวะฉุกเฉิน ในโรงงานขนาดใหญ่หรือโรงงานที่ต้องทำงานภายใต้ภาวะความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุร้ายแรงเช่น โรงกลั่นน้ำมัน อุตสาหกรรมพลาสติก ปิโตรเคมี โรงงานที่มีการใช้สารไวไฟหรือโรงงานผลิตสารเคมีนั้น ภาวะการณ์ทำงานอาจจะทำให้เกิดระเบิด เพลิงไหม้ สารเคมีที่เป็นพิษรั่วไหลออกมาสู่ภายนอก ดังเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต ซึ่งทำให้เกิดการสูญเสียการบาดเจ็บล้มตายกันมาก ซึ่งไม่ใช่เกิดกับผู้ปฏิบัติงานภายในบริษัทเองเท่านั้น เหตุการณ์นั้นยังอาจส่งผลกระทบถึงประชาชนในรัศมีอยู่ภายนอกโรงงาน การควบคุมอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น การอพยพ

ผู้ปฏิบัติงาน และผู้คนที่อยู่รอบๆ ให้พันธรัศมีความรุนแรงที่เกิดขึ้น การเตรียมการที่ดีจะช่วยลดความสูญเสียการบาดเจ็บล้มตายลงได้เป็นอย่างมาก แผนการต่างๆ ควรจะมีการชี้แจงให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนได้รับทราบและทำการฝึกซ้อมเป็นประจำ เพื่อให้เกิดความเคยชิน เมื่อเกิดเหตุการณ์แล้ว จะได้ไม่เกิดความสับสนหรือตกใจกลัว ทำอะไรไม่ถูก

14. การวิจัยและการพัฒนา การทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมโดยทั่วไปนั้น การวิจัยและการพัฒนานั้นมิได้สามารถเพื่อเพิ่มผลผลิต หรือเพิ่มคุณภาพของสินค้าเท่านั้น ด้านความปลอดภัยก็มีความจำเป็นที่จะต้องทำเพื่อพัฒนาทักษะความชำนาญ วิธีการทำงานที่ปลอดภัย วิจัยถึงสาเหตุหรือความผิดพลาดที่เกิดจากการทำงาน แนวทางในการปรับปรุงแก้ไข วิจัยด้านที่เกี่ยวข้องกับผู้ปฏิบัติงาน ด้านการควบคุมสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษ เป็นต้น โดยทั่วไปบริษัทอาจจะมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ด้านนี้โดยเฉพาะ หรืออาจจะขอให้หน่วยงานจากภายนอกเข้ามาทำการศึกษาวิจัยให้เป็นครั้งคราวตามความจำเป็นหรือตามหัวเรื่องที่ต้องการ

กฤษฎา ชัยกุล (ม.ป.ป.) กล่าวว่า ระบบงานความปลอดภัยที่ดีและคาดหวังมีประสิทธิภาพนั้น ต้องเริ่มจากการวางรากฐานที่ดีและเหมาะสม ครอบคลุมประกอบ โดยบุคลากรที่มีความเข้าใจในระบบการใช้บริการด้านความปลอดภัย และอาชีวอนามัย

ระบบงานความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพนั้น ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วนใหญ่ๆ คือ

1. รากฐานของระบบงานความปลอดภัย (Elements) ได้แก่

1.1 การกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ที่เป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน และกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบด้านความปลอดภัยในแต่ละตำแหน่งของหน้าที่การงาน

1.2 การจัดทำ และสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ซึ่งได้แก่ บุคลากร งบประมาณ เครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ และเทคโนโลยี

1.3 การจัดทำและปรับกฎ ข้อบังคับ มาตรฐานและแนวทางปฏิบัติงาน

1.4 การจัดทำมาตรการป้องกัน ควบคุมและแผนดำเนินงาน

1.5 การจัดให้มีระบบการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงาน

1.6 การจัดให้มีแผนปรับปรุง แก้ไข และพัฒนางานด้านต่างๆ ของระบบงานความปลอดภัย

2. แผนงานของระบบงานความปลอดภัย (Plans) ได้แก่ แผนงานด้านการรักษาความปลอดภัยและควบคุมอัคคีภัย แผนงานด้านเทคนิคความปลอดภัย แผนงานด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงานและมลภาวะ แผนงานการรักษาและปฐมพยาบาล แผนงานการฝึกอบรมและเผยแพร่ ฯลฯ

3. โครงการและเทคนิคของระบบงานความปลอดภัย (Project and Techniques or Tools) เช่น โครงการอนุรักษ์การได้ยิน โครงการจัดการระบบอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลระบบข้อเสนอนะ KYT เทคนิค, Incidence Recall Technique (IRT), วิทยาการจิตสภาพงาน (Industrial Ergonomics), 5ส. กิจกรรมกลุ่มความปลอดภัย

สรุปได้ว่า การบริหารงานความปลอดภัยที่ดีนั้นต้องมีการเสริมสร้างเข้าไปในกระบวนการผลิตเพื่อการปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัยให้เป็นระบบและต่อเนื่อง ซึ่งจะต้องประกอบด้วย ความเห็นชอบและสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง การมีนโยบายที่ชัดเจน มีการวางแผนงานโครงการและเทคนิคของระบบงานความปลอดภัย การจัดองค์กร บุคลากร งบประมาณ การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน การมีส่วนร่วมของบุคลากรในองค์กร โดยเฉพาะหัวหน้างานและพนักงาน การฝึกอบรมและเผยแพร่ความรู้ด้านความปลอดภัย การมีกฎข้อบังคับด้านความปลอดภัย แนวทางควบคุมภาวะฉุกเฉินที่ครอบคลุม ระบบข้อมูล การติดตามประเมินผลและการปรับปรุงแก้ไข เป็นต้น การบริหารความปลอดภัยที่ดีและมีประสิทธิภาพช่วยให้บุคลากรทุกฝ่ายในองค์กรรวมถึงหัวหน้างานสามารถปฏิบัติหน้าที่ด้านความปลอดภัยในการทำงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

3. แนวคิดและข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก. 18000 (OHSAS 18001)

ระบบการจัดการความปลอดภัยในการทำงาน เริ่มต้นที่ประเทศอังกฤษ โดยในปี ค.ศ.1996 (พ.ศ.2539) British Standard Institute (BSI) ได้กำหนดมาตรฐานขึ้นภายใต้ชื่อว่า BS8800 Guide to Occupational Health and Safety Management Systems (BSI) ได้กำหนดมาตรฐานจาก เฮทเอชอี (HSE) Guidance Successful Health and Safety Management Systems มี พื้น ฐาน มา จาก Guidance Successful Health and Safety Management HS (G) 65 เรียกว่า ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ต่อมาในปี พ.ศ. 2540 ประเทศไทยได้จัดทำมาตรฐานเกี่ยวกับระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คือ มอก.18001 : 2540 (มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม 18001: 2540) โดย สมอ.(สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการจัดทำมาตรฐานและรับรองมาตรฐานอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ซึ่งสมอ. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการร่างมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย : ข้อกำหนด มอก. 18001:2540 โดยใช้ตามแนวทาง BS8800

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (Occupational health and safety management system standards) ตามอนุกรมมาตรฐาน มอก. 18000 นี้ กำหนดขึ้น โดยใช้ BS 8800 : 1996 Guide to occupational health and safety

management systems เป็นแนวทางโดยมีวัตถุประสงค์มุ่งเน้นให้องค์กรใช้เป็นเกณฑ์ ในการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและพัฒนาปรับปรุงระบบให้ดียิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง อนุกรมมาตรฐาน มอก. 18000 แบ่งออกเป็น 2 เล่ม ดังนี้

1. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ข้อกำหนด ตามมาตรฐานเลขที่ มอก. 18001 – 2542 (Occupational health and safety management system: specification)

2. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ข้อเสนอแนะด้านเทคนิคและวิธีการนำไปปฏิบัติ ตามมาตรฐานเลขที่ มอก. 18004 (Occupational health and safety management system: guide to technical and implementation)

วัตถุประสงค์ของมาตรฐานนี้กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการดำเนินการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยขององค์กรในด้านต่างๆ คือ

1. ลดความเสี่ยงต่ออันตรายอุบัติเหตุต่างๆ ของพนักงานและผู้เกี่ยวข้อง
2. ปรับปรุงการดำเนินงานของธุรกิจให้เกิดความปลอดภัย
3. ช่วยสร้างภาพพจน์ความรับผิดชอบต่อพนักงานภายในองค์กร ต่อองค์กรเองและสังคม

3.1 ขั้นตอนหลักในการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

1. การทบทวนสถานะเริ่มต้น องค์กรจะต้องพิจารณาทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่มีอยู่ เพื่อทราบสถานการณ์ปัจจุบันขององค์กร โดยมีวัตถุประสงค์ในการกำหนดขอบเขตของการนำเอาระบบการจัดการไปใช้และเพื่อใช้ในการวัดผลความก้าวหน้า

2. นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรจะต้องกำหนดนโยบายและจัดทำเป็นเอกสารพร้อมทั้งลงนามเพื่อแสดงเจตจำนงด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย แล้วมอบหมายให้มีการดำเนินการตามนโยบายพร้อมทั้งจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นในการดำเนินการ ต้องให้พนักงานทุกระดับเข้าใจนโยบาย ได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสมและความสามารถที่จะปฏิบัติงานตามหน้าที่และความรับผิดชอบรวมทั้งส่งเสริมให้เข้ามามีส่วนร่วมในระบบการจัดการ

3. การวางแผน การชี้บ่งอันตรายและประเมินความเสี่ยง รวมทั้งชี้บ่งข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งนี้เพื่อใช้ในการจัดทำแผนงานควบคุมความเสี่ยงการวัดผลและการวัดผลและการทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยได้อย่างเหมาะสม พร้อมทั้งกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อให้สามารถจัดสรรทรัพยากรได้ถูกต้องทั้งด้านงบประมาณและบุคลากร

4. การนำไปใช้และการปฏิบัติ องค์การต้องนำแผนงานที่กำหนดไว้มาปฏิบัติโดยมีผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้รับผิดชอบโครงการจัดให้มีการฝึกอบรมบุคลากรเพื่อให้มีความรู้และความสามารถที่เหมาะสมและจำเป็น จัดทำและควบคุมเอกสารให้มีความทันสมัย การประชาสัมพันธ์เพื่อปลูกจิตสำนึกให้ทุกคนในองค์กรตระหนักถึงความรับผิดชอบร่วมกัน ให้มีความสำคัญและร่วมมือกันนำไปใช้ปฏิบัติพร้อมทั้งควบคุมการปฏิบัติให้มั่นใจว่ากิจกรรมดำเนินไปด้วยความปลอดภัยและสอดคล้องกับแผนงานที่วางไว้รวมถึงมีการเตรียมความพร้อมสำหรับกรณีที่เกิดภาวะฉุกเฉินขึ้น

5. การตรวจสอบและแก้ไข ผู้บริหารขององค์กรต้องกำหนดให้มีการตรวจติดตามผลการปฏิบัติงานเป็นระยะๆ โดยการตรวจประเมินเพื่อวัดผลการปฏิบัติและหาข้อบกพร่องของระบบ แล้วนำไปวิเคราะห์หาสาเหตุและทำการแก้ไข แล้วบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

6. การทบทวนการจัดการ ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรจะต้องกำหนดให้มีการทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยจากผลการดำเนินงาน ผลการตรวจประเมินรวมทั้งปัจจัยต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป นำมาปรับปรุงการดำเนินงานเพื่อลดความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องและกำหนดแผนงานในเชิงป้องกัน

3.2 การนำมาตรฐานไปใช้

การนำมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยไปใช้ จะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินช่วยองค์กรลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลผู้ปฏิบัติงานและประการสำคัญคือ ช่วยลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุภายในองค์กร ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความห่วงใยขององค์กรที่มีต่อพนักงานนำไปสู่ความมั่นใจในการทำงาน เสริมสร้างคุณภาพขององค์กร อันก่อให้เกิดความได้เปรียบต่อองค์กรคู่แข่งในตลาดการค้าและเป็นผู้นำในวงการธุรกิจ

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยนี้สามารถนำมาใช้ได้กับการจัดการขององค์กรไม่ว่าประเภทหรือขนาดใดๆ การนำมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยไปใช้ในองค์กรให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ผู้บริหารระดับสูงมีความมุ่งมั่นและตั้งใจแน่วแน่ในการนำระบบมาใช้และให้การสนับสนุนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
2. ทุกคนในองค์กรมีความเข้าใจ ให้มีความสำคัญมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง
3. ได้รับการจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอ

4. มีการติดตามและปรับปรุงระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

3.3 ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. รักษาป้องกันชีวิตและทรัพย์สินอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุอันอาจเกิดขึ้นในองค์กร
2. เป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับอุบัติเหตุ และภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งจะช่วยลดความเสียหาย และความสูญเสียทั้งด้านชีวิตและทรัพย์สิน
3. ลดรายจ่ายเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทน เนื่องจากอุบัติเหตุลดลง
4. สร้างขวัญและกำลังใจในแก่งพนักงานให้เกิดความเชื่อมั่นในความปลอดภัยต่อชีวิตการทำงานในองค์กร ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและการผลิต
5. ได้รับเครื่องหมายรับรองฯ โดยองค์กรที่นำมาตรฐาน มอก. 18000 ไปปฏิบัติสามารถขอให้หน่วยงานให้การรับรองระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ซึ่งจะทำให้องค์กรสามารถนำไปใช้ในการโฆษณา และประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ขององค์กรให้ดียิ่งขึ้น และเป็นที่ยอมรับในสังคม
6. เตรียมความพร้อมในการเข้าสู่การแข่งขันทางการค้าในตลาดโลก

4. ข้อกำหนดระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยตามมาตรฐาน มอก.18000

4.1 ข้อกำหนดทั่วไป

องค์กร ต้องจัดทำจัดทำเป็นเอกสาร นำไปปฏิบัติ คงรักษาไว้ และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตามข้อกำหนดของมาตรฐานนานาชาติฉบับนี้ และกำหนดแนวทางให้เป็นไปตามข้อกำหนดนี้องค์กรต้องกำหนด และจัดทำเอกสารขอบข่ายของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

4.2 นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ผู้บริหารสูงสุดต้องกำหนดและประกาศนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยขององค์กร และมั่นใจว่าภายในขอบข่ายที่กำหนดของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยนั้น

- a) เหมาะสมกับธรรมชาติ, ขนาด ของความเสี่ยงในอาชีวอนามัยและความปลอดภัยขององค์กร

b) ได้รวมถึง ความมุ่งมั่น ที่จะป้องกันการบาดเจ็บ และปัญหาสุขภาพ และปรับปรุงอย่างต่อเนื่องในระบบการจัดการและผลการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

c) ได้รวมถึงความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติ ให้สอดคล้องตามกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อกำหนดอื่นๆ ที่องค์กรเกี่ยวข้อง กับอันตรายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

d) กำหนดกรอบสำหรับจัดทำและทบทวนวัตถุประสงค์และเป้าหมายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

e) ได้จัดทำเป็นเอกสารไว้ นำไปปฏิบัติ และคงรักษาไว้

f) สื่อสาร ให้กับบุคลากรทุกคนที่ปฏิบัติหน้าที่ภายใต้การควบคุม ขององค์กร ด้วยความตั้งใจให้บุคคลตระหนักถึงหน้าที่ของตนที่เกี่ยวข้องกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

g) พร้อมเผยแพร่สู่ผู้ที่สนใจ

h) ได้รับการทบทวนเป็นระยะๆ เพื่อให้มั่นใจในเกี่ยวข้อง และความเหมาะสมต่อองค์กร

สรุปประเด็นอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบาย (Policy) หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารจะต้องมีการกำหนด และประกาศนโยบาย โดยนโยบายนั้นต้องมีความสอดคล้องกับลักษณะความเสี่ยงขององค์กร สอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับต่างๆด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับองค์กร สร้างความตระหนักแก่พนักงานและต้องมีการทบทวนความเหมาะสมของนโยบายอยู่เสมอ

4.3 การวางแผน

4.3.1 การชี้บ่งอันตราย การประเมินความเสี่ยง และการตัดสินใจมาตรการควบคุม

องค์กรต้องจัดทำแผนปฏิบัติ และคงรักษาไว้ซึ่งระเบียบปฏิบัติสำหรับการชี้บ่งอันตรายการประเมินความเสี่ยง และการตัดสินใจมาตรการควบคุมที่จำเป็น โดยดำเนินการอย่างต่อเนื่องตามระเบียบปฏิบัติ สำหรับการชี้บ่งอันตราย การประเมินความเสี่ยงต้องพิจารณาถึง

a) กิจกรรมที่เป็นประจำและไม่ประจำ

b) กิจกรรมของทุกคนที่เข้ามาในพื้นที่ปฏิบัติงาน

c) พฤติกรรมความสามารถและปัจจัยส่วนบุคคลอื่นๆ

d) อันตรายที่เกิดภายนอกพื้นที่ปฏิบัติงานที่อาจส่งผลถึงอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของบุคลากรภายใต้การควบคุมขององค์กรภายในพื้นที่ปฏิบัติงาน

e) อันตรายที่เกิดขึ้นในพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ปฏิบัติงาน โดยกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานภายใต้การควบคุมของการควบคุมขององค์กร

f) โครงสร้างพื้นฐานเครื่องจักร และวัสดุในพื้นที่ปฏิบัติงานทั้งที่เป็นขององค์กร และไม่ใช่อขององค์กร

g) การเปลี่ยนแปลงหรือแผนการเปลี่ยนแปลงในองค์กร กิจกรรม หรือ วัสดุ

h) การปรับปรุงระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยรวมถึงการเปลี่ยนแปลงชั่วคราว และ ผลกระทบต่อการปฏิบัติการ กระบวนการ และ กิจกรรม

i) ความเกี่ยวพันต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความเสี่ยง และการปฏิบัติในมาตรการควบคุมที่จำเป็น

j) การออกแบบพื้นที่ทำงาน กระบวนการ การติดตั้ง เครื่องจักร อุปกรณ์ ระเบียบปฏิบัติการ และองค์กรทำงานรวมถึงการปรับให้เข้ากับความสมารถส่วนบุคคล

วิธีการขององค์กร ในการชี้บ่งอันตราย และประเมินความเสี่ยงต้อง

a) กำหนดให้สอดคล้องกับของเขตธรรมชาติ และระยะเวลาเพื่อให้มั่นใจว่าจะทำให้เกิดการริเริ่ม มากกว่าเป็นการตั้งรับ

b) จัดให้สำหรับการชี้บ่ง การจัดลำดับและการจัดทำเอกสารความเสี่ยง และการประยุกต์ใช้มาตรการควบคุม (ตามความเหมาะสม)

ในการบริหารเปลี่ยนแปลง องค์กรต้องชี้บ่งอันตราย และความเสี่ยงด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงขององค์กร ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย หรือกิจกรรม ก่อนที่จะทำการเปลี่ยนแปลง องค์กรต้องมั่นใจว่าผลจากการประเมินได้ถูกพิจารณาในการตัดสินใจมาตรการควบคุม

ในการตัดสินใจมาตรการควบคุม หรือพิจารณาการเปลี่ยนแปลงในมาตรการควบคุมที่มีอยู่ ต้องทำให้ลดความเสี่ยงตามลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

a) การขจัด

b) การทดแทน

c) การควบคุมทางวิศวกรรม

d) การควบคุมโดยใช้สัญลักษณ์ / การเตือน และ/หรือ การบริหารจัดการ

e) การใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล

องค์กรต้องจัดทำเอกสาร และเก็บผลการชี้บ่งอันตราย การประเมินความเสี่ยง และมาตรการควบคุมให้ทันสมัยองค์กร ต้องมั่นใจว่า ความเสี่ยงต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย และมาตรการควบคุมได้ถูกนำไปพิจารณาในการจัดทำ นำไปปฏิบัติและคงรักษาไว้ซึ่งระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

4.3.2 กฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ

องค์กรต้องจัดทำนำไปปฏิบัติ และคงรักษาไว้ซึ่งระเบียบปฏิบัติสำหรับการชี้บ่ง และเข้าถึงข้อกำหนดกฎหมาย และข้อกำหนดด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอื่นๆ ที่องค์กรเกี่ยวข้อง

องค์กรต้องมั่นใจว่าการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับองค์กร ได้ถูกพิจารณาในการจัดทำนำไปปฏิบัติ และคงรักษาไว้ในระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

องค์กรต้องปรับปรุงข้อมูลเหล่านี้ให้ทันสมัย

องค์กรต้องสื่อสารข้อมูลกฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องนี้ให้กับบุคคลผู้ปฏิบัติงานภายใต้การควบคุมขององค์กรและผู้สนใจอื่นๆ

4.3.3 วัตถุประสงค์ และโครงการ

องค์กรต้องจัดทำ นำไปปฏิบัติ และคงรักษาไว้ซึ่งวัตถุประสงค์ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ที่เป็นเอกสารสำหรับระดับและส่วนงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในองค์กรวัตถุประสงค์ต้องวัดได้และสอดคล้องกับนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รวมถึงความมุ่งมั่นที่จะป้องกันการบาดเจ็บ และปัญหาสุขภาพ การปฏิบัติตามกฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ ที่องค์กรเกี่ยวข้อง และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ในการจัดทำและทบทวนวัตถุประสงค์ องค์กรต้องพิจารณาข้อกำหนดกฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ และ ความเสี่ยงต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย และ ต้องพิจารณาทางเลือกด้านเทคโนโลยี, การเงิน, ข้อกำหนดด้านการปฏิบัติและด้านธุรกิจและมุมมองของฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

องค์กรต้องจัดทำ นำไปปฏิบัติ และคงรักษาไว้ ซึ่งโครงการ เพื่อที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์ โครงการต้อง รวมถึงสิ่งต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

a) การกำหนดความรับผิดชอบ และอำนาจในการบรรลุวัตถุประสงค์ ในระดับและส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ในองค์กร

b) วิธีการ และกรอบเวลา ที่ซึ่งจะให้บรรลุวัตถุประสงค์ โครงการต้องได้รับการทบทวนตามแผนเป็นระยะๆ และปรับปรุงตามความจำเป็น เพื่อให้มั่นใจว่าจะบรรลุวัตถุประสงค์

สรุปด้านการวางแผน (Planning) หมายถึง กระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติสำหรับการชี้บ่งอันตราย การประเมินความเสี่ยง และการตัดสินใจหรือกำหนดมาตรการควบคุมที่จำเป็น การกำหนดวัตถุประสงค์ของแผนงาน โดยดำเนินการอย่างต่อเนื่องกับระเบียบปฏิบัติสำหรับการชี้บ่งอันตราย

4.4 การปฏิบัติ และกระบวนการ

4.4.1 ทรัพยากร บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบและอำนาจ

ผู้บริหารสูงสุดต้องมีหน้าที่รับผิดชอบสูงสุดต่อระบบอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ผู้บริหารสูงสุดต้องแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นโดย

a) มั่นใจว่ามีความพร้อมในทรัพยากรที่จำเป็นต่อการจัดทำ นำไปปฏิบัติ คงรักษาไว้ และปรับปรุงระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

b) กำหนดบทบาท และกระจายหน้าที่ความรับผิดชอบ และมอบหมายอำนาจในการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพ บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบ และต้องจัดทำเป็นเอกสาร และมีการสื่อสาร

องค์กรต้องแต่งตั้งสมาชิกของฝ่ายบริหารระดับสูงให้รับผิดชอบระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยไม่มีหน้าที่รับผิดชอบอื่น และกำหนดบทบาท และอำนาจ เพื่อให้

a) มั่นใจว่า ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ได้จัดทำขึ้นนำไปปฏิบัติ และคงรักษาไว้ เป็นไปตามข้อกำหนดในมาตรฐาน OHSAS 18001 นี้

b) มั่นใจว่า มีการรายงานสมรรถนะของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ต่อผู้บริหารสูงสุด สำหรับการทบทวน และใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

หลักฐานการแต่งตั้งจากผู้บริหารสูงสุดนี้ต้องพร้อมที่จะเปิดเผยให้ทุกคนที่ทำงานภายใต้การควบคุมขององค์กรเข้าถึงได้ ตัวแทนบริหารเหล่านี้ต้องแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องในสมรรถนะด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

องค์กรต้องมั่นใจว่าบุคคลในสถานที่ทำงาน รับผิดชอบต่อประเด็นปัญหาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ที่สามารถควบคุมได้ และที่กำหนดโดยข้อกำหนดอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับขององค์กร

สรุปด้านทรัพยากรและบทบาท (Resources and role) หมายถึง กระบวนการจัดเตรียมทรัพยากรที่จำเป็นต่อการปฏิบัติ คงรักษาไว้ และการปรับปรุงตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การกำหนดบทบาท การกระจายหน้าที่ความรับผิดชอบต้องจัดทำเป็นเอกสารและมีการสื่อสารถึงทุกคนในองค์กร เพื่อให้มั่นใจว่าระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยได้จัดทำขึ้นเป็นไปตามข้อกำหนดอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับองค์กร

4.4.2 ความสามารถ การฝึกอบรมและจิตสำนึก

องค์กรต้องมั่นใจว่าบุคลากรที่ปฏิบัติงานภายใต้การควบคุมขององค์กร ซึ่งสามารถทำให้เกิดผลกระทบต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีความสามารถ บนพื้นฐานการศึกษา, การฝึกอบรมหรือประสบการณ์ที่เหมาะสม และต้องมีการจัดเก็บบันทึกที่เกี่ยวข้อง

องค์กรต้องระบุการฝึกอบรมที่จำเป็น ที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย และระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย องค์กรต้องจัดให้มีฝึกอบรมหรือดำเนินการใดๆ เพื่อให้เป็นไปตามที่จำเป็น ประเมินประสิทธิผลของการฝึกอบรม หรือการดำเนินการนั้นๆ และ จัดเก็บบันทึกที่เกี่ยวข้อง

องค์กรต้องจัดทำ นำไปปฏิบัติ และคงรักษาไว้ซึ่ง ระเบียบปฏิบัติ ที่ทำให้บุคลากรที่ทำงานภายใต้การควบคุม มีจิตสำนึกในเรื่อง

a) ผลด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ทั้งที่เกิดขึ้นจริง และแนวโน้มของกิจกรรมการทำงาน พฤติกรรมบุคคลและประโยชน์ของการปรับปรุงพฤติกรรมบุคคลต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย

b) บทบาท ความรับผิดชอบ และความสำคัญ ในการบรรลุถึงความสอดคล้องกับนโยบาย และระเบียบปฏิบัติด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และกับข้อกำหนดของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รวมทั้งการเตรียมการและตอบสนองเหตุฉุกเฉิน

c) ผลที่อาจเกิดขึ้น หากไม่ปฏิบัติตามที่ระเบียบปฏิบัติกำหนดไว้
ระเบียบปฏิบัติในการฝึกอบรมต้องพิจารณาถึงระดับความแตกต่างของ

- a) หน้าที่รับผิดชอบ อำนาจ ความชำนาญ และความสามารถทางภาษา
- b) ความเสี่ยง

สรุปด้านการพัฒนาพนักงาน (Employees development) หมายถึง กระบวนการฝึกอบรมที่จำเป็นและการสร้างจิตสำนึกที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย และประเมินประสิทธิผลของการฝึกอบรม เพื่อให้มั่นใจว่าบุคลากรที่ปฏิบัติงานภายใต้การควบคุมขององค์กรมีความสามารถบนพื้นฐานการฝึกอบรมที่เหมาะสม และมีจิตสำนึกในเรื่องพฤติกรรมบุคคลที่มีความสอดคล้องกับนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

4.4.3 การสื่อสาร การมีส่วนร่วม และการให้คำปรึกษา

4.4.3.1 การสื่อสาร

โดยพิจารณาตามอันตรายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยองค์กรต้องจัดทำ นำไปปฏิบัติและ คงรักษาไว้ ซึ่ง ระเบียบปฏิบัติ สำหรับ

- a) การสื่อสารภายใน ระหว่างระดับและส่วนต่างๆในองค์กร
- b) การสื่อสารกับผู้รับจ้างช่วง และผู้เยี่ยมชมสถานที่ทำงาน
- c) การรับ การทำเป็นเอกสาร การตอบสนองการสื่อสารที่เกี่ยวข้องจากผู้สนใจต่างๆ จากภายนอก

สรุปด้านการสื่อสาร (Communication) หมายถึง กระบวนการสื่อและรับข้อมูล การจัดทำเป็นเอกสาร การตอบสนองการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ระหว่างองค์กรกับพนักงานส่วนต่างๆภายในองค์กรรวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องจากภายนอก

4.4.3.2 การมีส่วนร่วม และการให้คำปรึกษา

องค์กรต้องจัดทำ นำไปปฏิบัติและคงรักษาไว้ ซึ่งระเบียบปฏิบัติ สำหรับ

- a) การมีส่วนร่วมของพนักงาน
 - ความเกี่ยวข้องตามความเหมาะสม ในการชี้บ่งอันตราย การประเมินความเสี่ยง และการตัดสินใจมาตรการควบคุม
 - ความเกี่ยวข้องตามความเหมาะสม ในการสอบสวนอุบัติเหตุ
 - ความเกี่ยวข้อง ในการพัฒนา และ ทบทวนนโยบาย และ วัตถุประสงค์ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
 - ให้คำปรึกษา เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย
 - การเป็นตัวแทนในเรื่องอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

พนักงานต้องได้รับทราบเกี่ยวกับการจัดเตรียมเพื่อการมีส่วนร่วมของพวกเขา และผู้ที่เป็นตัวแทนของพวกเขา ในเรื่องอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

b) การให้คำปรึกษา สำหรับผู้รับจ้างช่วง เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย องค์กรต้องมั่นใจว่าผู้สนใจจากภายนอกที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้รับการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตามความเหมาะสม

สรุปด้านการมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การกำหนดให้พนักงานมีส่วนร่วมในการชี้บ่งอันตราย การประเมินความเสี่ยง และการตัดสินใจมาตรการควบคุม การให้คำปรึกษาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย รวมถึงความเกี่ยวข้องในการทบทวนนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยตามความเหมาะสม

4.4.4 การจัดทำเอกสาร

การจัดทำเอกสารในระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยต้องรวมถึง

- a) นโยบาย และวัตถุประสงค์ ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

b) การบรรยายถึงขอบเขตของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

c) การบรรยายถึงข้อกำหนดหลักของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน และอ้างอิงเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

d) เอกสาร และบันทึก ที่กำหนดโดยมาตรฐาน OHSAS 18001

e) เอกสาร และบันทึกที่กำหนดโดยองค์กรที่จำเป็นเพื่อให้มั่นใจในประสิทธิผลของการวางแผน การปฏิบัติ และการควบคุมกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความเสี่ยงด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

4.4.5 การควบคุมเอกสาร

เอกสารที่กำหนดโดยระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และกำหนดโดยมาตรฐาน OHSAS 18001 นี้ต้องถูกควบคุม องค์กรต้องจัดทำปฏิบัติ และคงรักษาไว้ซึ่งระเบียบปฏิบัติ สำหรับ

a) อนุมัติเอกสารตามความเหมาะสมก่อนใช้งาน

b) ทบทวนและปรับปรุงตามความจำเป็น และได้รับการอนุมัติใหม่

c) มั่นใจว่าการเปลี่ยนแปลง และสถานะปัจจุบันของเอกสาร ได้ถูกแสดงไว้

d) มั่นใจว่าเอกสารฉบับล่าสุดมีในที่ใช้งาน

e) มั่นใจว่าเอกสารชัดเจนอ่านง่าย และชี้บ่งชัดเจน

f) มั่นใจว่าเอกสารจากภายนอก ที่องค์กรพิจารณาว่าจำเป็นต่อการวางแผน และการควบคุมการปฏิบัติของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีการชี้บ่งและควบคุมการแจกจ่าย

g) ป้องกันการใช้เอกสารล้าสมัย และ มีการชี้บ่งอย่างเหมาะสมหากต้องจัดเก็บเพื่อจุดประสงค์ใดๆ

4.4.6 การควบคุมการปฏิบัติ

องค์กรต้องตัดสินใจการปฏิบัติการ และกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอันตรายที่ถูกชี้บ่งไว้ ซึ่งการควบคุมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจัดการความเสี่ยงต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย ทั้งนี้ต้อง รวมถึงการบริหารการเปลี่ยนแปลงด้วย สำหรับการปฏิบัติการ และกิจกรรมต่างๆ องค์กรต้องปฏิบัติและคงรักษาไว้ซึ่ง

a) การควบคุมการปฏิบัติ ที่เหมาะสมกับองค์กร และกิจกรรมขององค์กร องค์กรต้องบูรณาการการควบคุมการปฏิบัติเข้าสู่ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

b) การควบคุมที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์ และบริการที่จัดซื้อ

c) การควบคุมที่เกี่ยวข้องกับผู้รับเหมา และผู้เยี่ยมชมอื่นๆ ที่มาในสถานที่ทำงาน

d) ระเบียบปฏิบัติที่เป็นเอกสาร ซึ่งครอบคลุมสถานการณ์ ที่หากไม่ถือปฏิบัติแล้ว สามารถนำไปสู่การไม่เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

e) เกณฑ์ในการปฏิบัติงาน ซึ่งหากไม่ถือปฏิบัติแล้ว สามารถนำไปสู่การไม่เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

สรุปด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร (Controlling and documentation) หมายถึง กระบวนการที่องค์กรจะต้องควบคุมการปฏิบัติและกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอันตรายที่ถูกชี้บ่งไว้สำหรับความเสี่ยงต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย ซึ่งต้องสอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และจัดทำเป็นเอกสารซึ่งครอบคลุมสถานการณ์ ที่หากไม่ถือปฏิบัติแล้ว สามารถนำไปสู่การไม่เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

4.4.7 การเตรียมความพร้อม และตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน

องค์กรต้องจัดทำ ปฏิบัติและคงรักษาไว้ซึ่งระเบียบปฏิบัติสำหรับ

a) การชี้บ่งสถานการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นได้

b) การตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินเหล่านั้น

องค์กรต้องตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินที่เกิดขึ้นจริง และป้องกัน หรือบรรเทาผลกระทบต่อเนื่อง ต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการวางแผนการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน องค์กรต้องพิจารณาถึงความต้องการของกลุ่มผู้สนใจต่างๆ เช่นหน่วยงานฉุกเฉิน และเพื่อนบ้าน

องค์กรต้องทดสอบ ระเบียบปฏิบัติการตอบสนองเหตุฉุกเฉินเหล่านั้นตามช่วงระยะเวลา ในกรณีที่ทำได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้สนใจที่เกี่ยวข้อง ตามความเหมาะสม

องค์กรต้องทบทวนตามระยะเวลา และ ปรับปรุงตามความจำเป็น ในระเบียบปฏิบัติการเตรียมการ และการตอบสนองเหตุฉุกเฉิน โดยเฉพาะ หลังจากการทดสอบตามช่วงเวลา และหลังจากการเกิดเหตุฉุกเฉิน

สรุปด้านการเตรียมความพร้อม (Preparation) หมายถึง กระบวนการที่องค์กรจะต้องเตรียมความพร้อมสำหรับสถานการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นได้ และการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินเหล่านั้น ซึ่งต้องจัดทำเป็นแผนโดยมีการทดสอบการเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินตามช่วงเวลา ทบทวน และปรับปรุงตามความจำเป็น หลังจากการทดสอบตามช่วงเวลาและหลังการเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน

4.5 การตรวจสอบ

4.5.1 การตรวจวัดและเฝ้าติดตามสมรรถนะ

องค์กรต้องจัดทำ ปฏิบัติ และคงรักษาไว้ซึ่งระเบียบปฏิบัติในการเฝ้าติดตาม และตรวจวัด สมรรถนะด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เป็นประจำ ระเบียบปฏิบัติต้องรวมถึง

- a) การวัดทั้งในเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ ที่เหมาะสมกับความต้องการขององค์กร
- b) การเฝ้าติดตามความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยขององค์กร
- c) การเฝ้าติดตามประสิทธิผลของการควบคุม (สำหรับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย)
- d) การตรวจวัดสมรรถนะเชิงรุก ที่เฝ้าติดตามความสอดคล้องกับโครงการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย การควบคุม และเกณฑ์การปฏิบัติ
- e) การตรวจวัดสมรรถนะเชิงรับ ที่เฝ้าติดตามการเจ็บป่วย อุบัติการณ์ (รวมถึงอุบัติเหตุ เหตุการณ์เกือบเกิดอุบัติเหตุและอื่นๆ) และ หลักฐานประวัติด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยที่มีความบกพร่อง
- f) การบันทึกข้อมูล และผลการเฝ้าติดตาม และตรวจวัดสมรรถนะที่เพียงพอต่อการวิเคราะห์การปฏิบัติการแก้ไข และการป้องกัน

ถ้ามีการใช้อุปกรณ์ในการเฝ้าติดตามและตรวจวัดสมรรถนะ องค์กรต้องจัดทำ และคงรักษาไว้ซึ่ง ระเบียบปฏิบัติสำหรับการสอบเทียบ และบำรุงรักษาเครื่องมือเหล่านั้น ตามความเหมาะสม บันทึกของกิจกรรมการสอบเทียบ และการบำรุงรักษา และผลต้องถูกเก็บรักษา

4.5.2 การประเมินความสอดคล้อง

4.5.2.1 ในความมุ่งมั่น ที่จะปฏิบัติให้สอดคล้ององค์กรต้องจัดทำ ปฏิบัติและคงรักษาไว้ซึ่งระเบียบปฏิบัติสำหรับประเมินความสอดคล้องตามกฎหมายเป็นระยะๆ องค์กรต้องจัดเก็บบันทึกผลการประเมินตามระยะเวลาดังกล่าว

4.5.2.2 องค์กรต้องประเมินความสอดคล้องตามข้อกำหนดอื่นๆที่องค์กรเป็นสมาชิก องค์กรอาจรวมการประเมินนี้ กับการประเมินความสอดคล้องตามกฎหมาย หรือจัดทำระเบียบปฏิบัติแยกต่างหาก

4.5.3 การสอบสวนอุบัติการณ์ สิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด การแก้ไข และการป้องกัน

4.5.3.1 การสอบสวนอุบัติการณ์

องค์กรต้องจัดทำ ปฏิบัติ และคงรักษาไว้ซึ่งระเบียบปฏิบัติ สำหรับการบันทึก สอบสวน และวิเคราะห์อุบัติการณ์ เพื่อ

- a) ตัดสินความบกพร่องด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย และเหตุปัจจัยอื่นๆ ซึ่งอาจเป็นสาเหตุ หรือส่งผลให้เกิดอุบัติการณ์
- b) ชี้บ่งความจำเป็นสำหรับการปฏิบัติการแก้ไข
- c) ชี้บ่งโอกาสสำหรับการปฏิบัติการป้องกัน
- d) ชี้บ่งโอกาสสำหรับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
- e) สื่อสาร ผลของการสืบสวน

การสอบสวนต้องดำเนินการในระยะเวลาที่เหมาะสม ผลของการสอบสวนอุบัติการณ์ต้องจัดทำเป็นเอกสาร และคงรักษาไว้

4.5.3.2 สิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด การแก้ไข และการป้องกัน

องค์กรต้องจัดทำ ปฏิบัติ และคงรักษาไว้ซึ่งระเบียบปฏิบัติ สำหรับจัดการกับสิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดที่เกิดขึ้นและที่มีแนวโน้มจะเกิด และเพื่อการดำเนินการแก้ไข และป้องกัน ระเบียบปฏิบัติต้องกำหนดให้มีการดำเนินการสำหรับ

- a) การชี้บ่ง และแก้ไขสิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด และ การดำเนินการเพื่อบรรเทาผลกระทบต่างๆ ต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย
- b) สอบสวนสิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด หาสาเหตุและดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดซ้ำ
- c) ประเมินความจำเป็นในการดำเนินการป้องกันสิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด และดำเนินการที่เหมาะสม เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดปัญหา
- d) บันทึก และสื่อสารผลการแก้ไข และการป้องกันที่ได้ดำเนินการ
- e) ทบทวนประสิทธิผลจากการแก้ไข และการป้องกันที่ได้ดำเนินการ

กรณีที่มีการแก้ไข และการป้องกัน ก่อให้อันตรายใหม่ หรือ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในอันตรายเดิม หรือมีความจำเป็นสำหรับมาตรการควบคุมใหม่ๆ หรือเปลี่ยนแปลงมาตรการควบคุมเดิม ระเบียบปฏิบัติต้องกำหนดให้การดำเนินการเหล่านั้นต้อง เหมาะสมกับขนาดและความสำคัญของปัญหา และพอเพียงต่อความเสี่ยงด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยที่เผชิญอยู่ องค์กรต้องมั่นใจว่าการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นต่างๆ ที่เกิดจากการปฏิบัติการแก้ไข และการป้องกันได้ถูกดำเนินการกับเอกสารของระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

4.5.4 การควบคุมบันทึก

องค์กรต้องจัดทำและคงรักษาไว้ซึ่งบันทึกต่างๆ ที่จำเป็นในการแสดงความสอดคล้องกับข้อกำหนดของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และของมาตรฐาน OHSAS 18001 และแสดงถึงการบรรลุผลต่างๆ องค์กรต้องจัดทำ ปฏิบัติ และคงรักษาไว้ซึ่งระเบียบปฏิบัติสำหรับการชี้แจง จัดเก็บ ป้องกัน การเรียกดู ระยะเวลาการจัดเก็บ และการทำลายบันทึกต่างๆ บันทึกต้องอ่านง่าย ชี้แจงและสอบกลับได้

4.5.5 การตรวจสอบภายใน

องค์กรต้องมั่นใจว่าการตรวจสอบภายใน ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ได้มีการดำเนินการตามระยะเวลาที่มีการวางแผนไว้ สำหรับ

a) ประเมินว่าระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

1. สอดคล้องกับแผนที่ได้วางไว้ สำหรับการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รวมถึง ข้อกำหนดของมาตรฐาน OHSAS 18001

2. ได้ถูกนำไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม และคงรักษาไว้

3. มีประสิทธิผลในการบรรลุนโยบาย และวัตถุประสงค์ขององค์กร

b) จัดหาข้อมูลผลการตรวจสอบให้แก่ผู้บริหาร

กำหนดการตรวจสอบต้องมีการวางแผน จัดทำ นำไปปฏิบัติ และคงรักษาไว้ โดยองค์กรพิจารณาผลการประเมินความเสี่ยงของกิจกรรมขององค์กร และผลจากการตรวจสอบที่ผ่านมา ระเบียบปฏิบัติเรื่องการตรวจสอบต้องถูกจัดทำขึ้น นำไปปฏิบัติ และคงรักษาไว้ โดยระบุถึง

a) ความรับผิดชอบ ความสามารถ และข้อกำหนดต่างๆ ในการวางแผนและการดำเนินการตรวจสอบ การรายงานผลและคงรักษานักต่างๆ

b) ตัดสินเกณฑ์การตรวจสอบ ขอบเขต ความถี่ และวิธีการ

การคัดเลือกผู้ตรวจสอบ และการดำเนินการตรวจสอบต้องทำให้มั่นใจว่าสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ และความยุติธรรมของกระบวนการตรวจสอบ

สรุปด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม (Compliance auditing and monitoring) หมายถึง กระบวนการที่เฝ้าตรวจสอบภายใน เฝ้าติดตาม และตรวจวัดสถานะในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ที่เหมาะสมเป็นประจำ เพื่อให้มั่นใจว่ามีการดำเนินการตามระยะเวลาที่มีการวางแผนไว้ รวมถึงการเฝ้าติดตามประสิทธิผลในการบรรลุนโยบายและวัตถุประสงค์ ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยขององค์กร

4.6 การทบทวนโดยผู้บริหาร

ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยขององค์กร ตามรอบระยะเวลาที่วางแผน เพื่อให้มั่นใจว่า ระบบยังคงเหมาะสม เพียงพอ และมีประสิทธิผล การทบทวนต้องรวมถึง การประเมินหาโอกาสสำหรับการพัฒนา และความจำเป็น สำหรับการเปลี่ยนแปลงระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย รวมถึงนโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัย และวัตถุประสงค์ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย บันทึกการทบทวนโดยฝ่ายบริหารต้องถูกเก็บรักษา สิ่งที่น่าเข้าทบทวนโดยผู้บริหารต้องรวมถึง

- a) ผลการตรวจสอบระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย และการประเมินความสอดคล้องกับกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร
- b) ผลการให้คำปรึกษา และการมีส่วนร่วม
- c) การสื่อสารที่เกี่ยวข้อง จากกลุ่มผู้สนใจภายนอก รวมถึงข้อร้องเรียนต่างๆ
- d) สมรรถนะด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ขององค์กร
- e) ความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์
- f) สถานะ ของการสอบสวนอุบัติการณ์ การดำเนินการแก้ไข และการดำเนินการป้องกัน
- g) การติดตามผลการดำเนินการจากผลการประชุมครั้งที่ผ่านมา
- h) สถานการณ์ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลง รวมถึงการพัฒนาตามกฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย
- i) การเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

ผลจากการทบทวนโดยฝ่ายบริหารต้องสอดคล้องกับความมุ่งมั่นในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และต้องรวมถึงการตัดสินใจ และการดำเนินการ ต่อการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปได้ ใน

- a) สมรรถนะด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย
- b) นโยบาย และ วัตถุประสงค์ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย
- c) ทรัพยากร
- d) ข้อกำหนดอื่นๆ ของระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ผลการทบทวนจากฝ่ายบริหารต้องทำให้พร้อมสำหรับการสื่อสาร และให้คำปรึกษา

สรุปด้านการทบทวนของผู้บริหาร (Management review) หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรจะต้องทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยขององค์กร ตามรอบระยะเวลาที่วางแผน โดยสิ่งที่ทบทวนต้องรวมถึงผลการประเมินระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การมีส่วนร่วม การสื่อสารที่เกี่ยวข้อง สมรรถนะด้านอาชีวอนามัย และการติดตามผล

การดำเนินการจากครั้งที่ผ่านมา เพื่อให้มั่นใจว่าระบบยังคงมีประสิทธิภาพ ซึ่งผลการทบทวนต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

5.1 ความหมายของพฤติกรรม

ธีระ รามสูตร (2535) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้ว่า หมายถึง การกระทำทุกอย่างของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำนั้นผู้กระทำจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าคนอื่นจะสังเกตการกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตามและไม่ว่าการกระทำนั้นจะพึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ก็ตาม ดังนั้น การเดิน การยืน การคิด การตัดสินใจ การปฏิบัติตามหน้าที่ การละทิ้งหน้าที่เป็นพฤติกรรมทั้งสิ้น

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2543) ได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำแสดงออกตอบสนอง หรือได้ตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ ได้ยิน อีกทั้งวัดได้ตรงกันด้วยเครื่องมือที่เป็นวัตถุวิสัย ไม่ว่าการแสดงออก หรือการตอบสนองนั้นจะเกิดขึ้นภายใน หรือภายนอกร่างกาย

กันยา สุวรรณแสง (2544) ได้ให้ความหมายว่า พฤติกรรม หมายถึง อาการ บทบาท ลีลา ท่าทีการประพฤติปฏิบัติ การกระทำที่แสดงออกให้ปรากฏ สัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทางใดทางหนึ่งใน 5 ทวาร คือ ใจตสัมผัส จักขุสัมผัส ชิวหาสัมผัส ฆานสัมผัส และทางผิวหนัง หรือมิฉะนั้นก็สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือ

สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2546) ได้ให้ความหมายว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของอินทรีย์ (Organism) หรือสิ่งมีชีวิต การกระทำนี้รวมถึงการกระทำที่เกิดขึ้น ทั้งที่ผู้กระทำรู้สึกตัว และไม่รู้สึกตัวในขณะที่กระทำ รวมทั้งการกระทำที่สังเกตได้ หรือไม่ได้ด้วย ดังนั้น พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ หรือการแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดภายใต้สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ทั้งที่สังเกตได้โดยตรง และสังเกตไม่ได้โดยตรง ซึ่งสามารถใช้เครื่องมือวัดการสังเกตได้

ดังนั้น พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ หรือการแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดภายใต้สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ทั้งที่สังเกตได้โดยตรง และสังเกตไม่ได้โดยตรง ซึ่งสามารถใช้เครื่องมือวัดการสังเกตได้

5.2 ประเภทของพฤติกรรม

สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2546) ได้แบ่งประเภทของพฤติกรรมไว้ 2 ประเภท คือ

5.2.1 พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) หมายถึงการกระทำที่ผู้อื่นสามารถสังเกตได้โดยตรงจากประสาททั้ง 5 (ตา หู จมูก ปาก และผิวหนัง) ซึ่งสามารถแบ่งย่อยลงไปได้อีก คือ

- พฤติกรรมที่สังเกตได้โดยตรงไม่ต้องใช้เครื่องมือช่วย บางครั้งเรียกว่าพฤติกรรมโมลาร์ (Molar Behavior) เช่น หัวเราะ ร้องไห้ อ้าปาก และกระโดด เป็นต้น

- พฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง ต้องใช้เครื่องมือช่วย บางครั้งเรียกว่าพฤติกรรมโมเลกุล (Molecular Behavior) เช่น การเต้นของหัวใจฟังจากเครื่องฟังหัวใจที่แพทย์ใช้ ความดันโลหิตสูงดูจากเครื่องวัดความดันโลหิต เป็นต้น

5.2.2 พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) ได้แก่ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลโดยจะรู้สึกตัวหรือไม่รู้สึกตัวก็ตาม โดยปกติผู้อื่นไม่อาจสังเกตเห็นพฤติกรรมประเภทนี้โดยตรงได้ ถ้าไม่บอก ไม่แสดงออกมาให้เป็นที่สังเกต พฤติกรรมภายในจึงเป็นเรื่องประสบการณ์ส่วนบุคคล (Private Experience) ตนนั่นที่รู้ตัว เช่น ความคิด ความจำ จินตนาการ ความฝันและพฤติกรรมความรู้สึกต่างๆ เช่น กลัว เสียใจ หิว เจ็บ เป็นต้น ซึ่งถึงแม้ว่าจะไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงก็สามารถจะสังเกตได้โดยทางอ้อม เช่น ใช้แบบทดสอบหรือสังเกตจากพฤติกรรมภายนอกที่เป็นการสรุปโยงถึงพฤติกรรมภายใน ซึ่งพฤติกรรมภายในนั้นสามารถแบ่งได้ 2 ชนิด คือ

- พฤติกรรมภายในที่เกิดขึ้นโดยรู้สึกตัว (Conscious Processes) เช่น หิว เหนื่อย ตื่นเต้นเจ็บปวด พฤติกรรมเหล่านี้เจ้าของพฤติกรรมรู้ตัวว่ามันเกิด และเจ้าของพฤติกรรมอาจจะควบคุมหรือเก็บความรู้สึกต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ไม่แสดงออกซึ่งกิริยาอาการหรือสัญญาณใดๆ

- พฤติกรรมภายในที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้สึกตัว (Unconscious Processes) พฤติกรรมบางอย่างเกิดขึ้นภายในโดยที่บางครั้งบุคคลไม่รู้สึกตัวแต่มีผลต่อพฤติกรรมภายนอกของบุคคลผู้นั้น เช่น ความขลาด ความกล้า ความคิด ความคาดหวัง ความปรารถนา ความสุขใจ เป็นต้น

5.3 องค์ประกอบของพฤติกรรม

พฤติกรรมเป็นผลของการเลือกปฏิบัติที่เหมาะสมที่สุด มาตอบสนองของสิ่งเร้าในสถานการณ์ต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา Cronbach (กันยา สุวรรณแสง. 2544: 92-93) ได้กล่าวว่าพฤติกรรมมนุษย์มีองค์ประกอบ 7 ประการ ดังนี้

5.3.1 เป้าหมาย หรือความมุ่งหมาย (Goal) คือวัตถุประสงค์ หรือความต้องการซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรม เช่น ความต้องการมีหน้ามีตาในสังคม

5.3.2 ความพร้อม (Readiness) หมายถึง ระดับวุฒิภาวะ และความสามารถที่จำเป็นในการทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการ

5.3.3 สถานการณ์ (Situation) หมายถึง ลู่ทางหรือโอกาส หรือเหตุการณ์ที่เปิดโอกาสให้เลือกทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการ

5.3.4 การแปลความหมาย (Interpretation) เป็นการพิจารณาลู่ทาง หรือสถานการณ์ เพื่อเลือกหาวิธีที่คิดว่าจะตอบสนองความต้องการเป็นที่พอใจมากที่สุด

5.3.5 การตอบสนอง (Response) คือการดำเนินการทางกิจกรรมตามที่ตัดสินใจเลือกสรรแล้ว

5.3.6 ผลรับที่ตามมา (Consequence) คือผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำกิจกรรมนั้น ซึ่งอาจได้ผลตรงกับที่คาดไว้ หรือตรงข้ามกับที่คิดไว้

5.3.7 ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to Thwarting) เป็นปฏิกริยาที่เกิดขึ้นเมื่อสิ่งที่เกิดขึ้นไม่สามารถตอบสนองตามความต้องการ จึงต้องกลับไปแปลความหมายใหม่เพื่อเลือกหาวิธีที่จะตอบสนองความต้องการได้ แต่ถ้าเห็นว่าเป้าประสงค์นั้นมันเกินความสามารถก็ต้องยอมละเลิกความต้องการนั้น

5.4 กระบวนการเกิดพฤติกรรม

เมื่อบุคคลกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมา การแสดงออกเช่นนั้นได้ย่อมต้องอาศัยขั้นตอนของการเกิดอย่างเป็นกระบวนการมาก่อนทั้งสิ้น และในกระบวนการเกิดพฤติกรรมทั้งหมดนี้ สุรพล พยอมแย้ม (2541) ได้แบ่งออกเป็นกระบวนการย่อยได้ 3 กระบวนการ คือ

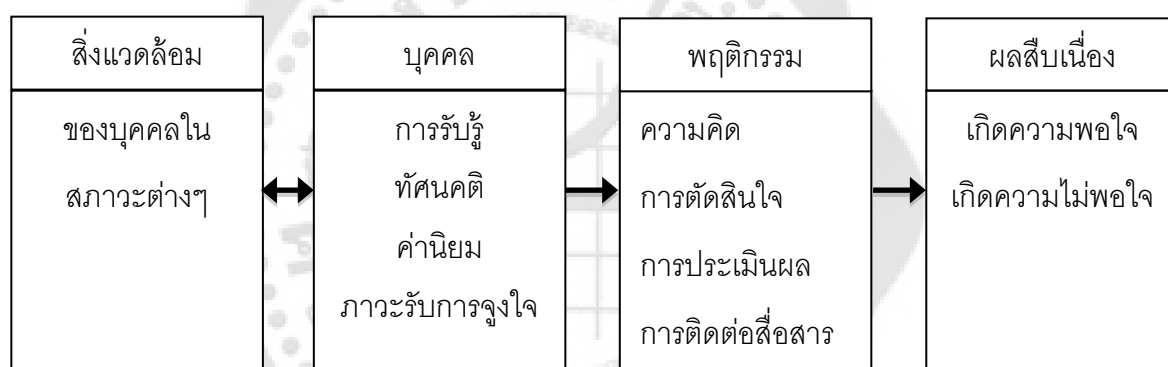
5.4.1 กระบวนการรับรู้ (Perception Process) กระบวนการรับรู้เป็นกระบวนการเบื้องต้นที่เริ่มจากการที่บุคคลได้รับสัมผัส หรือรับข่าวสารจากสิ่งเร้าต่าง ๆ โดยผ่านประสาทสัมผัส ซึ่งรวมถึงการรู้สึก (Sensation) กับสิ่งเร้าที่รับสัมผัสนั้นด้วย

5.4.2 กระบวนการคิดและเข้าใจ (Cognition Process) กระบวนการนี้อาจเรียกว่า กระบวนการทางปัญญา ซึ่งเป็นกระบวนการที่ประกอบไปด้วยการเรียนรู้ การคิด และการจดลวดจนการนำไปใช้หรือเกิดพัฒนาการจากการเรียนรู้ นั้น ๆ ด้วยการรับสัมผัส การรู้สึก ที่นำมาสู่การคิดและเข้าใจนี้เป็นระบบการทำงานที่มีความละเอียดซับซ้อนมาก และเป็นกระบวนการภายในทางจิตใจ

5.4.3 กระบวนการการแสดงออก (Spatial Behavior Process) หลังจากผ่านขั้นตอนของการรับรู้และการคิดและเข้าใจแล้ว บุคคลจะมีอารมณ์ตอบสนองต่อสิ่งที่ได้รับรู้ นั้น ๆ แต่ยังไม่ได้แสดงออกให้ผู้อื่นได้รับรู้ ยังคงเป็นพฤติกรรมที่อยู่ภายใน (Covert Behavior) แต่เมื่อได้คิดและเลือกที่จะแสดงการตอบสนองให้บุคคลอื่นสังเกตได้เราจะเรียกว่าพฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) ซึ่งพฤติกรรมภายนอกนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของพฤติกรรมที่มีอยู่ทั้งหมดภายในตัวบุคคลนั้น เมื่อมีปฏิกริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง การแสดงออกมาเพียงบางส่วนของที่มีอยู่จริง จึงเรียกว่า (Spatial Behavior)

5.5 กระบวนการทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล

พฤติกรรมของบุคคลในองค์การเป็นผลมาจากองค์ประกอบหลายประการ ทั้งองค์ประกอบภายนอกตัวบุคคล ได้แก่ สิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจเป็นบุคคล สิ่งของ เหตุการณ์ต่าง ๆ และองค์ประกอบภายในตัวบุคคล ได้แก่ กระบวนการทางจิตวิทยา ประกอบด้วย การรับรู้ ทักษะ ค่านิยม องค์ประกอบทั้งสองนี้จะมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลในด้านความคิด การตัดสินใจ การประเมินค่าการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ฯลฯ พฤติกรรมของบุคคลนี้เมื่อปฏิบัติไปแล้วย่อมมีผลสืบเนื่องมาจากการทบทวนพฤติกรรมนั้น ผลสืบเนื่องอาจจะเป็นไปได้ทั้งในลักษณะที่เป็นความพอใจและความไม่พอใจแก่บุคคล ถ้าผลสืบเนื่องใดมาความพอใจมาสู่บุคคลก็มักจะทบทวนพฤติกรรมนั้นซ้ำอีกในทางตรงกันข้ามถ้าผลสืบเนื่องนั้นมาความไม่พอใจมาสู่บุคคล บุคคลก็พยายามทบทวนพฤติกรรมใหม่ (เทพนม เมืองแมนและสวิง สุวรรณ. 2540: 6) ดังภาพประกอบ 2 แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อม กระบวนการทางจิตวิทยาในตัวบุคคล พฤติกรรม และผลสืบเนื่อง

ภาพประกอบ 2: แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อม กระบวนการทางจิตวิทยาในตัวบุคคล พฤติกรรมและผลสืบเนื่อง

ที่มา: เทพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ. (2540). *พฤติกรรมองค์การ* (พิมพ์ครั้งที่ 2)

กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช

ดังนั้น พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของพนักงาน โดยอยู่ในสถานะที่ปราศจากอุบัติเหตุ การบาดเจ็บ พิการ ตาย เกิดโรคจากการทำงาน ทรัพย์สินเสียหาย และมีสุขภาพอนามัยที่ดี

ตามหลักพฤติกรรมศาสตร์นั้น พฤติกรรมความปลอดภัยจะเกิดขึ้นได้ ต้องมีปัจจัยหลายประการด้วยกัน จำแนกได้ 3 ลักษณะ คือ (สมถวิล เมืองพระ. 2537: 43)

5.5.1 ปัจจัยที่ช่วยโน้มน้าวบุคคลให้เกิดพฤติกรรมความพลอดภัย (Predisposing Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อ ทศนคติ และค่านิยมของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอนามัยของบุคคล ซึ่งพฤติกรรมนี้เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ซึ่งส่วนใหญ่่มักจะได้รับทั้งในทางตรงและทางอ้อม หรือจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง

5.5.2 ปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมความพลอดภัย (Enabling Factors) เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลต่าง ๆ มีโอกาสที่จะใช้บริการหรืออุปกรณ์ รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่และจัดหาไว้ให้ได้อย่างทั่วถึง ได้แก่ สถานพยาบาล แหล่งอาหาร หรืออุปกรณ์ป้องกันความพลอดภัย เป็นต้น

5.5.3 ปัจจัยที่ช่วยเสริมสร้างให้เกิดความพลอดภัย (Reinforcing Factors) เป็นปัจจัยที่นอกเหนือจากปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ได้แก่ ปัจจัยที่เกิดจากการกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ทางตรงและทางอ้อม เช่น ครอบครัว ญาติ เพื่อน นายจ้างและบุคคลากรอื่น ๆ ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อการปลูกฝังหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัยโดยการอบรมสั่งสอน กระตุ้นเตือน การชักจูงการเป็นตัวอย่าง การดูแลควบคุม รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการกระทำหรือการปฏิบัติที่

ถูกต้องและเหมาะสมที่จะนำไปสู่การมีสุขภาพหรือพฤติกรรมอนามัยตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

5.6 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมความพลอดภัย

การที่จะเข้าใจพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความพลอดภัยในการทำงาน หรือสุขภาพอนามัยของบุคคลนั้นส่วนใหญ่จะอาศัยแนวคิดและทฤษฎีทางจิตวิทยา เพื่อแก้ปัญหาทางสุขภาพอนามัยของบุคคล จะต้องเปลี่ยนแปลงลักษณะการดำเนินชีวิตของบุคคลนั้น ๆ และควบคุมปัญหาสิ่งแวดล้อมมากกว่าที่จะเป็นการให้บริการทางด้านการรักษาพยาบาล โดยให้การศึกษาแก่บุคคลเกี่ยวกับความสามารถและความรับผิดชอบของตัวเขาในการที่จะปกป้องสุขภาพของตนเอง ซึ่งเป็นแนวคิดด้านการป้องกัน และทฤษฎีที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมความพลอดภัยในการทำงาน มีดังนี้

5.6.1 การปรับพฤติกรรมด้วยการควบคุมตนเอง (Self-Control) คือ กระบวนการควบคุมตนเอง (Self-Control) ซึ่ง Cormier (อ้างใน ภูษิต เกียรติคุณ. 2535: 76-77) กล่าวว่า เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการปรับพฤติกรรม ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้โดยอาศัยหลักการเรียนรู้เงื่อนไขผลกรรม ซึ่งกระบวนการนี้บุคคลจะใช้วิธีการหนึ่ง หรือหลายวิธีร่วมกันเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล จากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์โดยที่บุคคลนั้นเป็นผู้กำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย กระบวนการที่นำไปสู่เป้าหมายและควบคุมทั้งตัวแปรภายในและภายนอกของบุคคล อันจะมีผลต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์นั้นด้วยตนเองส่วนผู้ปรับพฤติกรรมเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษาหรือฝึกวิธีการที่เหมาะสมให้เท่านั้น ลักษณะเช่นนี้จะทำให้กระบวนการควบคุมตนเองมีความ

แตกต่างจากกระบวนการปรับปรุงพฤติกรรมที่อาศัยการจัดการกระทำจากบุคคลภายนอก ในการควบคุมตนเอง เจ้าของพฤติกรรมจะมีบทบาทในการเลือกพฤติกรรมเป้าหมายที่เป็นปัญหา และประเมินผลเป้าหมายด้วยตนเอง เพื่อเปลี่ยนแปลงจากการตอบสนองที่ไม่มีประสิทธิภาพไปสู่วิธีการแก้ไขอย่างเป็นระบบ และมีผลระยะยาวให้พฤติกรรมที่เปลี่ยนใหม่มีความคงทนถาวร และจากแนวคิดที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพฤติกรรมโดยการเรียนรู้เงื่อนไขผลกรรมดังกล่าวมาแล้ว พฤติกรรมบางอย่างให้ผลกรรมทางบวกในปัจจุบันแต่ให้ผลกรรมทางลบในอนาคต เช่น การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ และพฤติกรรมบางอย่างให้ผลกรรมทางลบในปัจจุบัน แต่ให้ผลกรรมทางบวกในอนาคต เช่น การทนเจ็บจากการถอนฟัน เป็นต้น

เทคนิคที่ใช้ในการควบคุมตนเอง ส่วนใหญ่แล้วนักปรับปรุงพฤติกรรมจะใช้วิธีการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมตนเอง การประเมินตนเอง การให้เสริมแรงตนเอง และการตั้งเกณฑ์มาตรฐานของตนเอง นอกจากนี้ยังได้มีการใช้เทคนิคอื่น ๆ ประกอบ เช่น การสอนตน การลงโทษตนเอง และการทำสัญญากับตนเอง แต่อย่างไรก็ตามในการควบคุมตนเองมักใช้วิธีการเหล่านี้ควบคู่กันไป และพบว่าการใช้วิธีการเหล่านี้มาผสมผสานกันจะมีประสิทธิภาพมากกว่าการใช้เทคนิคเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้การใช้เทคนิคในการควบคุมตนเองยังขึ้นอยู่กับบุคคล สภาพการณ์และพฤติกรรมที่ใช้อีกด้วย

สรุปได้ว่า การที่บุคคลรู้จักควบคุมตัวเองในการปฏิบัติตนเพื่อก่อให้เกิดความปลอดภัยแล้ว ก็จะมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

5.6.2 ทฤษฎีการรับรู้ประสิทธิภาพแห่งตน (Theory of Self-Efficacy) ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่ (สิทธิโชค วรรณสันติกุล. 2539: 18; อ้างอิงจาก Bandura. 1979) ได้พัฒนามาจากหลักการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Principles) ทฤษฎีการรับรู้ประสิทธิภาพแห่งตนนี้มีข้อสมมติฐานว่าคนเรานั้นมีกระบวนการเชิงปัญญา หรือกระบวนการความรู้ (Cognitive Ability) ที่จะสามารถแสดงพฤติกรรมออกมาได้โดยการคิดหรือการดูตัวอย่างจากผู้อื่นหรือการเลียนแบบผู้อื่น โดยก่อนที่คนเราจะแสดงพฤติกรรมออกไปนั้น คนเรา会有ความคาดหวังเกิดขึ้นอย่างน้อย 2 อย่าง คือ การคาดหวังผลของการกระทำ (Outcome Expectation) ถ้าคาดว่าจะได้ผลกรรมที่น่าพึงพอใจ ก็จะทำกระทำ และขณะเดียวกันก็คาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเอง (Efficacy Expectation) ที่จะทำให้กระทำพฤติกรรมนั้นด้วย ถ้าพบว่าตัวเองน่าจะมีความสามารถที่จะทำได้ก็จะทำ และจะไม่ทำถ้าพบว่าตัวเองไม่มีความสามารถที่จะทำได้

ดังนั้น การที่คนจะมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานที่ดี จะต้องมีความรู้และมั่นใจว่าตนเองสามารถจะกระทำการเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายได้

5.6.3 แบบจำลองความเชื่อเกี่ยวกับสุขภาพ (Health Belief Model)

Rosenstock (อ้างใน สมถวิล เมืองพระ. 2537: 31-32) มีข้อสมมติฐานเกี่ยวกับความเชื่อด้านสุขภาพที่ว่า สุขภาพที่ดี (Good Health) ในความคิดของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ทำให้มีผลต่อการยอมรับและ

การตัดสินใจที่จะกระทำหรือมีพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายแตกต่างกัน การที่บุคคลจะปฏิบัติหรือกระทำสิ่งใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุหรือการเจ็บป่วยนั้น จะต้องมีความเชื่อหรือการยอมรับเกี่ยวกับอุบัติเหตุหรือการเจ็บป่วยอยู่ 3 ประการ อันจะนำไปสู่การมีสุขภาพ หรือการมีพฤติกรรมความปลอดภัย คือ

1. การรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงและความเสี่ยงต่อการเจ็บป่วย (Perceived Susceptibility) หมายถึง การที่บุคคลแต่ละคนมีการรับรู้ถึงโอกาสที่จะเกิดการเจ็บป่วยหรือเสี่ยงต่อการเจ็บป่วยแตกต่างกัน เช่น บางคนอาจจะปฏิเสธไม่เชื่อ หรือบางคนก็เชื่อว่า เรามีโอกาสจะเจ็บป่วยอย่างแน่นอน หรือ มีโอกาสเกิดขึ้นเหมือนกันแต่ไม่มากนัก เป็นต้น ซึ่งระดับการรับรู้นี้จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันอันตราย หรืออาการเจ็บป่วยจากการทำงาน

2. การรับรู้ถึงความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุ (Perceived Severity) หมายถึง การที่บุคคลตระหนักถึงความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุ และผลกระทบที่ตามมาจากการเกิดอุบัติเหตุ เช่น ความเจ็บป่วย พิการ ตาย และผลที่ตามมาทางสังคม เช่น การหยุดงาน ผลกระทบต่อชีวิตครอบครัว และความสัมพันธ์กับบุคคลในองค์กร ซึ่งมีผลทำให้พฤติกรรมการป้องกันอันตรายแตกต่างกันออกไปในแต่ละคน

3. การรับรู้เกี่ยวกับผลดี และผลเสียของการปฏิบัติเพื่อต่อต้านหรือหลีกเลี่ยงการเกิดความเจ็บป่วย (Perceived Benefits and Barrier) ซึ่งการรับรู้ในข้อ 1 และ ข้อ 2 นั้น เป็นสภาวะของจิตใจ และความพร้อมที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อไป แต่ไม่ได้เป็นสิ่งที่กำหนดว่าพฤติกรรมที่จะกระทำนั้นเป็นอย่างไร การที่บุคคลเล็งเห็นว่าอะไรขึ้นอยู่กับความพร้อมทางด้านจิตใจ และการรับรู้ถึงผลดี และอุปสรรค โดยจะปฏิบัติหรือไม่ขึ้นอยู่กับการที่บุคคลนั้นเชื่อว่าจะก่อให้เกิดผลดีกับตนมากที่สุด และมีอุปสรรคหรือผลเสียน้อยที่สุด ซึ่งต้องสัมพันธ์กับการลดโอกาสที่จะได้รับอันตรายจากการเกิดอุบัติเหตุ และความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุ

สรุปด้านพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน (Safety Working Behavior) หมายถึง การกระทำหรือสิ่งที่พนักงานระดับปฏิบัติการกระทำ ที่ได้แสดงออกในขณะที่ทำงานตามกฎระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด ไม่อยู่ในสภาพที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ โดยการทำงานตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอย่างเหมาะสม ไม่หยอกล้อกับเพื่อนร่วมงานในขณะที่ปฏิบัติงาน และมีความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจในการทำงาน

6. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับบริษัท บางกอกไคมัตสึ จำกัด

บริษัท บางกอกไคมัตสึ จำกัด ดำเนินธุรกิจผลิตรถขุดตักไฮดรอลิก (Hydraulic Excavator) รถตักหน้าขุดหลัง (Backhoe Loader) รถขุดตักล้อยาง (Wheel Loader) และผลิตงานหล่อหลอมโลหะ โดยมีพนักงานประมาณ 807 คน ซึ่งเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิตจำนวน 363 คน

การจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) ของบริษัท บางกอกไคมัตสึ จำกัด เริ่มต้นขึ้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2557 และบริษัท บางกอกไคมัตสึ จำกัด ได้การรับรองระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2558 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานในด้านความปลอดภัยอย่างเป็นระบบและปรับปรุงการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้สอดคล้องกับระบบการจัดการต่างๆ ที่มีอยู่ขององค์กร โดยมีเป้าหมายเพื่อลดและควบคุมความเสี่ยงอันตรายของลูกจ้าง ลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุของพนักงาน และแสดงถึงความรับผิดชอบต่อองค์กรต่อสังคมรวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยในองค์กร

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภาณี ฤทธิ์มาก และคณะ (2544) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน กรณีจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยสรุปว่า การบริหารงานความปลอดภัยของสถานประกอบการที่ทำการวิจัยส่วนใหญ่ร้อยละ 77.3 อยู่ในระดับต่ำ จป. หัวหน้างานส่วนใหญ่ร้อยละ 68.9 มีการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของ จป. หัวหน้างานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในกรณีหน่วยวิเคราะห์ระดับโรงงาน ได้แก่ การบริหารงานความปลอดภัยของสถานประกอบการ ($p < .0001$) กรณีหน่วยวิเคราะห์ระดับบุคคล ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของ จป. หัวหน้างานในกลุ่มโรงงานที่มีการบริหารงานความปลอดภัยอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ เงินเดือน กลุ่มระดับปานกลาง ได้แก่ ระดับการศึกษาและเจตคติต่อการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย กลุ่มระดับสูง ไม่พบตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ ปัญหาอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของ จป. หัวหน้างาน ได้แก่ ปัญหาด้านการจัดการงานความปลอดภัยของสถานประกอบการ การมีหน้าที่ความรับผิดชอบมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาเพียงพอ และการไม่ทราบเทคนิคการปฏิบัติในแต่ละด้าน ดังนั้นในการพัฒนางานความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ จึงควรส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารงานความปลอดภัยของสถานประกอบการให้มีประสิทธิภาพ และการฝึกอบรม

ด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยให้สอดคล้องกับหน้าที่ที่ จป. หัวหน้างานต้องปฏิบัติรวมถึงการฝึกอบรมพัฒนาทักษะต่างๆ ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานให้แก่ จป. หัวหน้างาน

ฐานุกร วรรณสมาน (2547) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 ของพนักงานโรงไฟฟ้าพระนครใต้ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า

1. พนักงานมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง
2. พนักงานที่มีเพศ และระยะเวลาในการปฏิบัติงานต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. พนักงานที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการร่วมวางแผนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05
4. พนักงานที่มีระดับการศึกษาและตำแหน่งงานปัจจุบันต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01
5. ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ ปัจจัยด้านความพึงพอใจ และปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสาร ของพนักงานโดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม ในการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

ประภาวดี กุศลสาร (2542) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของพนักงานในการจัดทำระบบบริหารคุณภาพ ISO 9002 ของบริษัทไทยเพลสซิเด็นท์ฟูดส์ จำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบบริหารคุณภาพ ISO 9002 ของบริษัทไทยเพลสซิเด็นท์ฟูดส์ จำกัด (มหาชน) ทั้งในภาพรวม (5 ด้าน) และในแต่ละด้านอยู่ในระดับต่ำ ยกเว้นเพียงด้านเดียวคือ การมีส่วนร่วมในการประชุมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับการมีส่วนร่วมของพนักงานในการจัดทำระบบบริหารคุณภาพ ISO 9002 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ เพศ การได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา และความรู้ความเข้าใจในระบบบริหารคุณภาพ ISO 9002 กล่าวคือ พนักงานชายมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานการจัดทำระบบบริหารคุณภาพ ISO 9002 มากกว่าเพศหญิง การได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานการจัดทำระบบบริหาร

คุณภาพ ISO 9002 และการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำระบบบริหารคุณภาพ ISO 9002 มีความสัมพันธ์ทางบวก กับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานการจัดทำระบบบริหารคุณภาพ ISO 9002

อุไรวรรณ อินทร์ม่วง และคณะ (2548) ได้ศึกษาเรื่องโครงการ บทบาท หน้าที่ และรูปแบบ การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของแรงงานนอกระบบ ผลการวิจัยสรุปว่า การพัฒนาบทบาทหน้าที่ของอบต. ดำเนินการโดยมีส่วนร่วมของคณะผู้วิจัย นักวิจัยในพื้นที่ กลุ่มแรงงานนอกระบบ สมาชิกสภาอบต. และผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตาม ขั้นตอนต่างๆของการวิจัย ผลการสังเคราะห์แนวทางการดำเนินงาน สรุปบทบาทหน้าที่ของอบต. ในการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของแรงงานนอกระบบ ดังนี้

1. อบต.ที่ศึกษาเป็น อบต. ขนาดเล็ก ณ ปัจจุบัน ยังไม่สามารถดำเนินการให้บริการด้าน อาชีวอนามัยและความปลอดภัยของแรงงานนอกระบบได้ด้วยบุคลากรของอบต. ดังนั้น อบต.จึงเป็น องค์การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาสภาพการ ประกอบอาชีพ และการคุ้มครองสุขภาพของแรงงานนอกระบบในการพัฒนาสภาพการประกอบอาชีพ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ โดยผ่านกระบวนการการนำเสนอแผนงาน โครงการ ตามขั้นตอนของการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

2. กลไกการประสานงาน อบต. ได้จัดตั้ง ศูนย์ประสานงานแรงงานนอกระบบ ซึ่งผ่าน ความเห็นชอบของสภาอบต. และบรรจุในแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2548 – 2550) โดยอบต. จัดสรร งบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ การดำเนินการจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ของศูนย์ฯ อยู่ภายใต้การดูแลของคณะผู้บริหารอบต. และจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการเป็นระยะๆ เพื่อสรุปผลการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน และร่วมกันหาแนวทางในการพัฒนาการ ดำเนินงานให้เกิดประสิทธิผลมากขึ้น นอกจากนี้อบต. จะมีการประสานแผน เชื่อมโยงแผนการ ดำเนินงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในระดับอำเภอและจังหวัด เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและเกิด ประโยชน์สูงสุดต่อกลุ่มแรงงานนอกระบบ

ชญานันท์ รัชนิพนธ์ (2558) ได้วิจัยเรื่องการรับรู้ความเสี่ยงในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมขององค์กรของหน่วยงานภาครัฐในเขตกรุงเทพมหานคร การรับรู้ความเสี่ยง ในการปฏิบัติงานประกอบด้วยความเสี่ยงที่เกิดจากคุณภาพของระบบควบคุมภายในหน่วยงาน ความเสี่ยงที่เกิดจากอัตราการเจริญเติบโตของหน่วยงาน ความเสี่ยงที่เกิดจากความสลับซับซ้อน ความเสี่ยงที่เกิดจากสภาพแวดล้อม และความเสี่ยงที่เกิดจากการขาดความรู้ความสามารถ พฤติกรรมขององค์กร ประกอบด้วย การขาดงานและการหมุนเวียนเปลี่ยนงาน ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความเสี่ยงในการ

ปฏิบัติงานด้านความเสี่ยงที่เกิดจากสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมองค์กรของหน่วยงานภาครัฐด้านการขาดงาน ระดับค่อนข้างสูงและด้านการหมุนเวียนเปลี่ยนงานระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การรับรู้ความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ด้านความเสี่ยงที่เกิดจากคุณภาพของระบบควบคุมภายในหน่วยงาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมขององค์กรระดับค่อนข้างต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทิพวรรณ ศิริรัตน์ และคณะ (2555) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความปลอดภัยตามมาตรฐาน OHSAS 18001 ของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการบริษัทไทยนิปปอนสตีลเอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น คอปอร์เรชั่น จำกัด พบว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวสามารถอธิบายความผันแปรของการรับรู้ความปลอดภัยตามมาตรฐาน OHSAS 18001 ได้ร้อยละ 42.4 โดยทุกตัวแปรอิสระมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการรับรู้ความปลอดภัยตามมาตรฐาน OHSAS 18001 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความปลอดภัยตามมาตรฐาน สามารถเรียงจากมากไปน้อยได้ดังนี้ การสื่อสาร และการยกย่องชมเชยและการให้รางวัล การสนับสนุนจากหัวหน้างาน การฝึกอบรม ส่วนวัฒนธรรมองค์กรไม่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความปลอดภัยตามมาตรฐาน OHSAS 18001 ของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการ บริษัทไทยนิปปอนสตีลเอ็นจิเนียริงแอนด์ คอนสตรัคชั่น คอปอร์เรชั่น จำกัด

สุรัชย์ ตรีศิลานันท์ (2552) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของพนักงานโรงงาน อุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษา พบว่า การรับรู้ของพนักงานต่อการจัดการความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 4.06 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .50 โดยมีการรับรู้ด้านการป้องกันความปลอดภัยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.10 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46 รองลงมาเป็นการรับรู้ด้านการสำรวจความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ย 4.05 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.64 ผลการศึกษายังพบว่าทัศนคติของผู้บริหารในเรื่องความปลอดภัยมีอิทธิพลต่อปัจจัยด้านการจัดการเรื่องความปลอดภัย ปัจจัยด้านการสำรวจเรื่องความปลอดภัย ปัจจัยด้านการป้องกันเรื่องความปลอดภัย และปัจจัยด้านกฎหมายความปลอดภัย ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในรายด้าน โดยอธิบายได้ร้อยละ 34.50, 29.80, 29.00 และ 20.10 ตามลำดับ โดยทัศนคติด้านการจัดการความปลอดภัย ทัศนคติด้านกฎความปลอดภัย ทัศนคติด้านการสนับสนุนงานความปลอดภัยมีอิทธิพลต่อการจัดการความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานในด้านต่าง ๆ ในทางบวก และทัศนคติด้านแผนงานความปลอดภัยมีอิทธิพลต่อการจัดการความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานในด้านต่าง ๆ ในทางลบ

สุชาติพงษ์ รองสวัสดิ์ (2555) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยการรับรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน ที่มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการประจำการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัด เชียงใหม่ พบว่า พฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับความปลอดภัย พนักงานมีพฤติกรรมอยู่ในระดับ ปานกลาง การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ความปลอดภัย เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน พนักงานมีพฤติกรรมอยู่ในระดับ ปานกลาง ความพร้อมทางด้านร่างกาย และจิตใจของพนักงาน พนักงานมีพฤติกรรมอยู่ในระดับ ไม่ดี ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรม ความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน และพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีความสัมพันธ์กัน อาจเนื่องมาจากการบริหารจัดการที่ไม่ดี ผู้บริหาร พนักงาน และลูกจ้าง ยังไม่เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับอย่างแท้จริง จากการดำเนินงานหรือการทำกิจกรรมด้านความปลอดภัย ส่วนมากจะให้ความสำคัญ และเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการดำเนินงานในเชิงธุรกิจมากกว่า ผู้บริหารอาจมองว่าการดำเนินการด้านความปลอดภัยเป็นการลงทุนที่สูงเกินไป มองไม่เห็นผลประโยชน์ที่เป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง ส่งผลให้ตัวแปรดังกล่าวอาจเป็นได้ทั้งมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์เป็นส่วนใหญ่ แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าพนักงานจะมีทัศนคติที่มีต่อความปลอดภัยอยู่ในระดับที่ดีก็จริง แต่กลับได้รับรู้ นโยบายด้านความปลอดภัย ความรู้ด้านความปลอดภัย การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านความปลอดภัย การรับรู้ด้านการจูงใจด้านความปลอดภัย จากทั้งตัวผู้บริหาร พนักงาน และองค์กร อยู่ในระดับไม่ดี ถึงปานกลาง ส่งผลให้พฤติกรรมของพนักงานอยู่ในระดับ ไม่ดี ถึงปานกลางเช่นกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต ที่มีอายุ 21-55 ปี ของบริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด จำนวน 363 คน (ข้อมูลเมื่อ 5 มกราคม 2559)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต ที่มีอายุ 21-55 ปี ของบริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด จำนวน 363 คน เนื่องจากทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้น สามารถหาขนาดตัวอย่างได้จากการเปิดตารางของ Taro Yamane หรือคำนวณโดยใช้สูตรหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ (รศ. ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2548)

$$n = \frac{N}{[1 + N(e^2)]}$$

โดย n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร = 363 คน

e = สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ = 5% = 0.05

จะได้

$$n = \frac{363}{1 + (363)(0.05^2)}$$

$$n = 190 \text{ คน}$$

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงเท่ากับ 190 คน

กลุ่มตัวอย่างสามารถระบุจำนวนได้เป็น 190 คน โดยทำการออกแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์เพื่อสรุปผลการวิจัย

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีกำหนดสัดส่วน (Proportional sampling) เทียบสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างจากประชากรในแต่ละส่วนงาน ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต ของบริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด จำแนกตามส่วนงาน

ส่วนงาน	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (คน)	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ส่วนงานเชื่อม	55	28
ส่วนงาน Finishing	54	27
ส่วนงานประกอบ (F2)	51	26
ส่วนงาน Core	51	26
ส่วนงาน Melting	26	14
ส่วนงานพ่นสี	29	15
ส่วนงาน Molding	32	17
ส่วนงานประกอบ (F1)	16	9
ส่วนงาน Repair & Touch up	14	8
ส่วนงาน Machining	11	6
ส่วนงาน Shot Blast	7	4
ส่วนงาน Pattern	12	7
ส่วนงาน Working Gear	5	3
รวม	363	190

ขั้นตอนที่ 2 การเลือกตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) โดยเลือกเก็บเฉพาะผู้ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ครอบคลุมตามโครงสร้างของแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามแบบหลายตัวเลือก (Multiple choice) และให้เลือกตอบข้อที่เหมาะสมที่สุดจำนวน 3 ข้อ ดังนี้

ข้อที่ 1 อายุ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale) โดยการกำหนดช่วงอายุในแต่ละอันตรภาคชั้นอยู่ช่วงละ 10 ปีเพื่อความสะดวกแก่ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถามดังนี้

1. 21 - 30 ปี
2. 31 - 40 ปี
3. 41 - 50 ปี
4. 51 - 55 ปี

ข้อที่ 2 ระดับการศึกษาสูงสุดเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale)

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี
2. ปริญญาตรี
3. สูงกว่าปริญญาตรี

ข้อที่ 3 ประสบการณ์ทำงาน เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale) โดยการกำหนดช่วงในแต่ละอันตรภาคชั้นอยู่ช่วงละ 5 ปีเพื่อความสะดวกแก่ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงช่วงประสบการณ์ทำงานของผู้ตอบแบบสอบถามดังนี้

1. น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี
2. 6 ปี - 10 ปี
3. 11 ปี - 15 ปี
4. 16 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยจำนวน 48 ข้อ โดยการให้คะแนนแบบ Likert (summary rating method: the likert scale) ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนน 5 ระดับความคิดเห็น ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 4 หมายถึง	เห็นด้วย
ระดับ 3 หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ระดับ 2 หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ระดับ 1 หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้นใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 8-11)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยกำหนดค่าเฉลี่ยของคะแนนในแบบสอบถาม ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง มีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง มีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง มีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง มีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง มีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในระดับไม่มีเลย

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด จำนวน 15 ข้อ โดยการให้คะแนนแบบ Likert (summary rating method: the likert scale) ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง	ทุกครั้ง
ระดับ 4 หมายถึง	เกือบทุกครั้ง
ระดับ 3 หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	นานๆ ครั้ง
ระดับ 1 หมายถึง	ไม่เคย

ระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้นใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 8-11)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด โดยกำหนดค่าเฉลี่ยของคะแนนในแบบสอบถาม ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในระดับไม่มีเลย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ปรับปรุงและดัดแปลงเป็นแบบสอบถาม ที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย โดยสร้างเป็นแบบสอบถามทั้งหมด 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ทำการตรวจสอบเสนอแนะ และแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องและมีความเหมาะสมของเนื้อหา จากนั้นนำมาปรึกษากับอาจารย์คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์เพื่อปรับปรุงให้ชัดเจนก่อนนำไปใช้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามด้วยตนเอง และชี้แจงให้กับผู้ตอบแบบสอบถามให้เข้าใจในวัตถุประสงค์ของการศึกษา และอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถาม จากนั้นรื้อเก็บแบบสอบถามจนได้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้

4. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดทำข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล ผู้วิจัยจะตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อแยกแบบสอบถามฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออก

2. การลงรหัส ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามฉบับที่มีความสมบูรณ์ถูกต้องมาลงรหัสตามที่กำหนดไว้สำหรับประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์

3. การประมวลผลข้อมูล ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามฉบับที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้วมาบันทึกลงในคอมพิวเตอร์ และประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลพรรณนา และทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เพื่ออธิบายถึงลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มประชากร คือ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ทำงาน ทำให้ทราบถึงคุณลักษณะพื้นฐานของข้อมูล สถิติที่ใช้ได้แก่

1. ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้ในการแปลความหมายของข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ในแบบสอบถามส่วนที่ 1
2. ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้ในการแปลความหมายของข้อมูลในด้านต่างๆ
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้ในการแปลความหมายของข้อมูลในด้านต่างๆ

การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติจะนำข้อมูลที่ได้จากวิธีการสำรวจโดยอาศัยแบบสอบถาม มาวิเคราะห์สถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อ สถิติที่ใช้ได้แก่

1. สถิติ t-Test ใช้หาความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากร 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test)
2. สถิติ F-Test แบบการวิเคราะห์ (One-way ANOVA) ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่มีประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 - 5 ด้านอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ทำงาน กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร
3. สถิติวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ใช้ในการวิเคราะห์สมการของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกัน สำหรับตัวแปรอิสระ 2 ตัว หรือตัวแปรที่มากกว่าสองตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันในสมการ ณ ช่วงเวลาหนึ่ง

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติดังต่อไปนี้

3.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย

3.1.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลต่างๆ ในแบบสอบถามส่วนที่ 1 ใช้สูตร

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละกลุ่ม}}{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}} \times 100$$

3.1.2 การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่างๆ ในแบบสอบถามส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546: 49) ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.1.3 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่างๆ ในแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546 : 49) ใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability of the test)

3.2.1 วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -coefficient) ของครอนบัค (กัลยา วานิชย์ บัญชา. 2549: 35)

$$\text{Cronbach's alpha } (\alpha) = \frac{k \text{ covariance / variance}}{1+(k-1) \text{ covariance / variance}}$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

k แทน จำนวนคำถาม

covariance แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่างๆ

variance แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics)

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานในการวิจัย เพื่อสรุปผลอ้างอิงไปยังประชากรของการศึกษา จะตั้งระดับความเชื่อมั่น 95% โดยสถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐานมีดังต่อไปนี้

3.3.1 สถิติค่า F-test ใช้แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป เพื่อใช้ทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 ด้าน อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541: 155)

ตาราง 2 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างประชากร	k - 1	$SS(B) = \sum_{i=1}^k \frac{T_i^2}{n_i} - \frac{T^2}{n}$	$MS(B) = \frac{SS(B)}{k - 1}$	$\frac{MS(B)}{MS(W)}$
ภายในประชากร	n - k	$SS(W) = \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^N X_{ij}^2 - \sum_{i=1}^k \frac{T_i^2}{n_i}$	$MS(W) = \frac{SS(W)}{N - k}$	
รวม	n - 1	$SS(T) = \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^N X_{ij}^2 - \frac{T^2}{n}$		

เมื่อ k แทน จำนวนกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง
 n แทน จำนวนตัวอย่างทั้งหมด
 n_i แทน จำนวนตัวอย่างที่เลือกมาจากตัวอย่างที่ i
 X_{ij} แทน ค่าสังเกตซึ่งได้จากประชากรที่ j ที่เลือกมาจากตัวอย่างกลุ่มที่ i
 T_i แทน ผลรวมของค่าสังเกตจากประชากรที่เลือกมาจากประชากรกลุ่มที่ i
 T แทน ผลรวมของค่าสังเกตจากประชากรที่เลือกมาจากประชากรทุกประชากร
 $SS(B)$ แทน ผลรวมกำลังสองระหว่างประชากร (Between Sum of Square)
 $k - 1$ แทน องศาแห่งความเป็นอิสระระหว่างกลุ่ม (Between Degree of Freedom)

$SS(W)$ แทน ผลรวมกำลังสองภายในประชากร (Within Sum of Square)
 $N - k$ แทน องศาแห่งความเป็นอิสระของภายในกลุ่มประชากร
 (Within Degree of Freedom)
 $MS(B)$ แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่มประชากร
 (Mean Square Between Groups)
 $MS(W)$ แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่มประชากร
 (Mean Square Within Groups)
 F แทน ค่าสถิติที่จะใช้พิจารณาใน F - distribution

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตรตามวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546: 333)

$$LSD = t_{\frac{1-\alpha}{2}; n-k} \sqrt{MSE \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$$

โดยที่ $n_i \neq n_j$

$$df = n - k$$

เมื่อ LSD แทน ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับกลุ่มประชากร กลุ่มที่ i และ j
 MSE แทน ค่า Mean Square Error หรือความแปรปรวนภายในกลุ่ม $MS(W)$

k แทน จำนวนกลุ่มของกลุ่มประชากร

n แทน จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

α แทน ค่าความคลาดเคลื่อน

3.3.2 สูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว Brown-Forsythe (B) ใช้ในกรณี ที่ความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน (Hartung. 2001: 300) สามารถเขียนได้ดังนี้

$$B = \frac{MSB}{MSW'}$$

โดยค่า $MSW' = \sum_{i=1}^k \left[1 - \frac{n_i}{N} \right] S_i^2$

เมื่อ B แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Brown-Forsythe

MSB แทน ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MSW' แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่มสำหรับสถิติ Brown-Forsythe

k แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

n แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดประชากร

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

กรณีผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบเป็นรายคู่ เพื่อดูว่ามีคู่ใดที่แตกต่างกันโดยใช้วิธี Dunnett's T3 (วิเชียร เกศสิงห์. 2538) มีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_i - \bar{X}_j}{MS_{(w)} \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n} \right]}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

$MS_{(w)}$ แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม

(Mean Square within group) สำหรับ Brown-Forsythe

$\bar{X}_i$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ i

$\bar{x}_j$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ j

n_i แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ i

n_j แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ j

3.3.3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) ทดสอบ

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวหรือระหว่างข้อมูล 2 ชุด อยู่ในมาตราอันดับภาคหรือมาตรา

อัตราส่วน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) (บุญชม ศรีสะอาด. 2541: 143)

$$\text{สมการถดถอยพหุคูณ } \hat{Y} = a + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_kX_k$$

เมื่อ $\hat{Y}$ แทน คะแนนพยากรณ์ของตัวเกณฑ์ (ตัวแปรตาม)

$X_1, X_2, \dots$ แทน ตัวแปรพยากรณ์

a แทน จุดตัดของเส้นถดถอยสำหรับ $\hat{Y}$ ที่ถูกทำนายด้วย X_k

$b_1, b_2, \dots$ แทน ความชัน (partial slope) ของเส้นถดถอยสำหรับ $\hat{Y}$ ที่ถูกทำนายด้วย X_k

k แทน จำนวนตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
t	แทน	สถิติทดสอบ t-test
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลกำลังสองของคะแนน (Mean of squares)
F	แทน	สถิติทดสอบ F-test
df	แทน	องศาของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
α	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนในการทดสอบสมมติฐานหรือระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ (Level of significance)
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบใช้ในสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ (unstandardized)
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของตัวแปรอิสระ (standardized)
SE	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย (Standard Error of Mean)
Adj R ²	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted R-squared)
R ²	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R-squared)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

	*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
	**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
	H_0	แทน	สมมติฐานหลัก (Null hypothesis)
	H_1	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative hypothesis)
	$\hat{Y}$	แทน	พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับ
ปฏิบัติการ			
ฝ่ายผลิต			
	X_1	แทน	ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบาย
	X_2	แทน	ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการวางแผน
	X_3	แทน	ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านทรัพยากรและ
บทบาท			
	X_4	แทน	ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการพัฒนา
พนักงาน			
	X_5	แทน	ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการ
สื่อสาร			
	X_6	แทน	ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการมี
ส่วนร่วม			
	X_7	แทน	ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการควบคุม
ปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร			
	X_8	แทน	ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการ
เตรียมความพร้อม			
	X_9	แทน	ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านการ
ตรวจสอบและเฝ้าติดตาม			
	X_{10}	แทน	ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการ
ทบทวนของ			
ผู้บริหาร			

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน ตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของ

พนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน โดยนำเสนอในรูปแบบการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละปรากฏผลดังตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. อายุ		
21 - 30 ปี	68	35.8
31 - 40 ปี	104	54.7
41 - 50 ปี	16	8.4
51 - 55 ปี	2	1.1
รวม	190	100.0
2. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	181	95.3
ปริญญาตรี	9	4.7
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0
รวม	190	100.0
3. ประสบการณ์การทำงาน		
1 ปี - 5 ปี	48	25.3

6 ปี – 10 ปี	95	50
11 ปีขึ้นไป	47	24.7
รวม	190	100.0

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 1 พบว่าลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 190 คน จำแนกตัวแปรได้ดังนี้

อายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 21-30 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 41-50 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 และผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 51-55 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา เนื่องจากไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรีมีเพียง 9 คน ซึ่งมีจำนวนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ทำให้การทดสอบสมมติฐานทางสถิติอาจไม่เหมาะสม ผู้วิจัยจึงไม่นำตัวแปรนี้ไปทดสอบสมมติฐาน

ประสบการณ์ทำงาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาผู้มีประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 และผู้มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปีขึ้นไป จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย แบ่งออกเป็น 10 ด้าน ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านการวางแผน ด้านทรัพยากรและบทบาท ด้านการพัฒนาพนักงาน ด้านการสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม ด้านการทบทวนของผู้บริหาร โดยมีรายละเอียดแสดงดังตาราง 4

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
--	-----------	------	-------

ด้านนโยบาย

1. ผู้บริหารระดับสูงได้กำหนดและประกาศนโยบายระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยขององค์กรแก่พนักงานฝ่ายผลิตทุกคน	4.347	.559	มากที่สุด
---	-------	------	-----------

ตาราง 4 (ต่อ)

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
2. นโยบายระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่ประกาศใช้ มีความสอดคล้องกับของลักษณะความเสี่ยงของบริษัท	4.236	.526	มากที่สุด
3. นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของบริษัทที่ประกาศใช้สอดคล้องตามกฎหมายระเบียบ และข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริษัท	4.110	.645	มาก
4. นโยบายระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของบริษัทมุ่งสร้างความตระหนักให้แก่พนักงานในเรื่องความปลอดภัยอย่างจริงจัง	4.252	.581	มากที่สุด
5. บริษัทมีการทบทวนปรับเปลี่ยนนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้เหมาะสมอยู่เสมอ	4.200	.610	มาก
รวม	4.229	.460	มากที่สุด
ด้านการวางแผน			
6. บริษัทได้จัดทำแผนปฏิบัติการสำหรับการชี้บ่งอันตรายและการประเมินความเสี่ยงตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	4.236	.555	มากที่สุด
7. แผนปฏิบัติการสำหรับการชี้บ่งอันตรายและการประเมินความเสี่ยงมีความสอดคล้องกับพื้นที่ปฏิบัติงานของฝ่ายผลิต	4.226	.510	มากที่สุด
8. บริษัทมีการกำหนดกิจกรรมที่มีความเสี่ยงและกิจกรรมที่ไม่มีความเสี่ยงอย่างชัดเจน	4.210	.542	มากที่สุด

9. บริษัทมีการกำหนดวิธีการป้องกัน หรือควบคุมความเสี่ยงไว้ อย่างชัดเจน	4.263	.538	มากที่สุด
10. บริษัทได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการวัดความสำเร็จ ของการจัดการความปลอดภัยอย่างชัดเจน	4.242	.538	มากที่สุด

ตาราง 4 (ต่อ)

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
11. แผนปฏิบัติสำหรับการชี้บ่งอันตรายและการประเมินความ เสี่ยงมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง	4.294	.551	มากที่สุด
รวม	4.245	.434	มากที่สุด
ด้านทรัพยากรและบทบาท			
12. บริษัทได้สนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อการจัดทำ และ ปรับปรุงระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	4.078	.543	มาก
13. บริษัทกำหนดบทบาท และกระจายหน้าที่ความรับผิดชอบ ในการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	4.105	.513	มาก
14. มั่นใจว่าระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ได้จัดทำขึ้นเป็นไปตามข้อกำหนดอาชีวอนามัยและความ ปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับบริษัท	4.121	.555	มาก
15. บริษัทได้จัดทำเป็นเอกสารและเผยแพร่การกำหนดบทบาท และหน้าที่ความรับผิดชอบระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	4.152	.556	มาก
รวม	4.114	.433	มาก
ด้านการพัฒนาพนักงาน			
16. บริษัทมีการจัดฝึกอบรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและ ความปลอดภัย ให้กับพนักงานฝ่ายผลิตทุกคน	4.173	.622	มาก
17. บริษัทมีการจัดฝึกอบรมการสร้างจิตสำนึกที่เกี่ยวข้องกับ ความเสี่ยงต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย	4.163	.581	มาก

18. บริษัทที่มีการประเมินความรู้ความเข้าใจของพนักงานหลังการฝึกอบรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	4.152	.593	มาก
19. บริษัทที่มีการจัดเก็บผลการฝึกอบรมและข้อเสนอแนะของพนักงานหลังการฝึกอบรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	4.152	.547	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
รวม	4.160	.469	มาก
ด้านการสื่อสาร			
20. บริษัทที่มีการสื่อสารข้อมูลระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ระหว่างพนักงานส่วนต่างๆ ภายในฝ่ายผลิต	4.168	.556	มาก
21. บริษัทที่มีการสื่อสารข้อมูลระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับผู้รับจ้างช่วง และผู้เยี่ยมเยียนสถานที่ทำงานในฝ่ายผลิต	4.157	.614	มาก
22. บริษัทที่มีการเปิดช่องทางให้พนักงานระดับปฏิบัติการสื่อสารถึงหัวหน้าและผู้บริหาร เพื่อตอบสนองการสื่อสารข้อมูลอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ภายในฝ่ายผลิต	4.205	.595	มากที่สุด
รวม	4.177	.496	มาก
ด้านการมีส่วนร่วม			
23. บริษัทได้กำหนดให้พนักงานฝ่ายผลิตมีส่วนร่วมในการชี้บ่งอันตราย ตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	4.236	.473	มากที่สุด
24. บริษัทได้กำหนดให้พนักงานฝ่ายผลิตมีส่วนร่วมในการประเมินความเสี่ยง ตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	4.205	.519	มากที่สุด

25. บริษัทได้กำหนดให้พนักงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการ ทบทวนนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	4.173	.489	มาก
รวม	4.205	.427	มากที่สุด

ตาราง 4 (ต่อ)

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร			
26. บริษัทได้ควบคุมการปฏิบัติและกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับ อันตรายที่ถูกชี้บ่งไว้สำหรับความเสี่ยงต่ออาชีวอนามัยและ ความปลอดภัย	4.121	.535	มาก
27. บริษัทได้ควบคุมระเบียบปฏิบัติที่สอดคล้องกับนโยบาย และวัตถุประสงค์ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	4.184	.556	มาก
28. บริษัทได้จัดทำระเบียบปฏิบัติเป็นเอกสารซึ่งครอบคลุม สถานการณ์ ที่หากไม่ถือปฏิบัติแล้ว สามารถนำไปสู่การ ไม่เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	4.105	.599	มาก
29. บริษัทได้ควบคุมเกณฑ์ในการปฏิบัติงาน ซึ่งหากไม่ถือ ปฏิบัติแล้วสามารถนำไปสู่การไม่เป็นไปตามนโยบายอาชี วอนามัยและความปลอดภัย	4.115	.579	มาก
รวม	4.131	.464	มาก
ด้านการเตรียมความพร้อม			
30. บริษัทได้จัดทำระเบียบปฏิบัติสำหรับการชี้บ่งสถานการณ์ ฉุกเฉิน ตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความ ปลอดภัย	4.210	.522	มากที่สุด

31. บริษัทได้จัดทำระเบียบปฏิบัติสำหรับการตอบสนองต่อ สถานการณ์ฉุกเฉิน ตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและ ความปลอดภัย	4.200	.473	มาก
32. บริษัทได้จัดทำแผนโดยมีการทดสอบการเกิดสถานการณ์ ฉุกเฉินตามช่วงเวลา ตามระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	4.210	.501	มากที่สุด

ตาราง 4 (ต่อ)

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
33. บริษัทมีการทบทวนและปรับปรุงระเบียบปฏิบัติสำหรับ สถานการณ์ฉุกเฉินตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและ ความปลอดภัย	4.205	.529	มากที่สุด
รวม	4.206	.424	มากที่สุด
ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม			
34. บริษัทได้ทำการเฝ้าติดตามการดำเนินการของระบบการ จัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยตามระยะเวลาที่มี การวางแผนไว้	4.126	.539	มาก
35. บริษัทได้ดำเนินการตรวจวัดสมรรถนะระบบการจัดการอาชี วอนามัยและความปลอดภัยที่เหมาะสมเป็นประจำ	4.131	.552	มาก
36. บริษัทได้ดำเนินการเฝ้าติดตามประสิทธิผลในการบรรลุ นโยบายและวัตถุประสงค์ระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	4.184	.527	มาก
37. บริษัทได้มีการบันทึกข้อมูลผลการเฝ้าติดตามและ ตรวจวัดสมรรถนะระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความ ปลอดภัย	4.168	.537	มาก
รวม	4.152	.437	มาก

ด้านการทบทวนของผู้บริหาร

38. ผู้บริหารมีการทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของบริษัท ตามรอบระยะเวลาที่วางแผนไว้	4.110	.593	มาก
39. ผู้บริหารได้ทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าระบบยังคงมีประสิทธิภาพ	4.200	.565	มาก
40. สิ่งที่ผู้บริหารทบทวนได้รวมถึงการติดตามผลการดำเนินการระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยจากครั้งที่ผ่านมา	4.147	.572	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
41. ผลของการทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยโดยฝ่ายบริหาร ได้มีการนำไปปรับเปลี่ยน พัฒนาระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นอย่างชัดเจน	4.205	.549	มากที่สุด
รวม	4.165	.480	มาก
รวมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	4.182	.368	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย แบ่งออกเป็น 10 ด้าน ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านการวางแผน ด้านทรัพยากรและบทบาท ด้านการพัฒนาพนักงาน ด้านการสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม ด้านการทบทวนของผู้บริหาร โดยระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.182 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบาย พบว่าโดยรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบาย ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.229 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.347 4.252 4.236 ตามลำดับ ได้แก่ ผู้บริหารได้กำหนดและประกาศ

นโยบายระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การมุ่งสร้างความตระหนักให้แก่พนักงาน เรื่องความปลอดภัยอย่างจริงจัง ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ 4.200 4.110 ตามลำดับ ได้แก่ การทบทวนปรับนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้มีความเหมาะสมอยู่เสมอ การสอดคล้องตามกฎหมายระเบียบและข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริษัท

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการวางแผน พบว่าโดยรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการวางแผน ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.245 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.294 4.263 4.242 4.236 4.226 4.210 ตามลำดับ ได้แก่ แผนปฏิบัติสำหรับการชี้บ่งอันตรายและการประเมินความเสี่ยงมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การกำหนดวิธีการป้องกันหรือควบคุมความเสี่ยงไว้อย่างชัดเจน การกำหนดวัตถุประสงค์ในการวัดความสำเร็จของการจัดการความปลอดภัยไว้อย่างชัดเจน การจัดทำแผนปฏิบัติสำหรับการชี้บ่งอันตรายและการประเมินความเสี่ยงตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย แผนปฏิบัติมีความสอดคล้องกับพื้นที่ปฏิบัติงานของฝ่ายผลิต การกำหนดกิจกรรมที่มีความเสี่ยงและไม่มีความเสี่ยงอย่างชัดเจน

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านทรัพยากรและบทบาท พบว่าโดยรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านทรัพยากรและบทบาท ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.114 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ 4.152 4.121 4.105 4.078 ตามลำดับ ได้แก่ การจัดทำเอกสารและเผยแพร่บทบาท ความมั่นใจในระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การกำหนดบทบาทและการกระจายหน้าที่ความรับผิดชอบ การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการพัฒนาพนักงาน พบว่าโดยรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการพัฒนาพนักงาน ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.160 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ 4.173 4.163 4.152 4.152 ตามลำดับ ได้แก่ การจัดฝึกอบรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การสร้างจิตสำนึกที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยง การประเมินความรู้ความเข้าใจของพนักงานหลังการฝึกอบรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การจัดเก็บผลการฝึกอบรมและข้อเสนอแนะของพนักงานหลังการฝึกอบรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการสื่อสาร พบว่าโดยรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการสื่อสาร ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 4.177 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ 4.205 4.168 4.157 ตามลำดับ ได้แก่ การเปิดช่องทางให้พนักงานระดับปฏิบัติการสื่อสารถึงหัวหน้าและผู้บริหาร การสื่อสารข้อมูลระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยระหว่างพนักงานส่วนต่างๆ ภายฝ่ายผลิต การสื่อสารข้อมูลระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับผู้รับจ้างช่วงและผู้เยี่ยมเยียนสถานที่ทำงานในฝ่ายผลิต

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการมีส่วนร่วม พบว่าโดยรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการมีส่วนร่วม ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.205 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.236 ได้แก่ การกำหนดให้พนักงานมีส่วนร่วมในการชี้บ่งอันตรายตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ 4.205 4.173 ตามลำดับ ได้แก่ การกำหนดให้พนักงานฝ่ายผลิตมีส่วนร่วมในการประเมินความเสี่ยงตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การกำหนดให้พนักงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการทบทวนนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร พบว่าโดยรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสารในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.131 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ 4.184 4.121 4.115 4.105 ตามลำดับ ได้แก่ การควบคุมระเบียบปฏิบัติที่สอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์อาชีวอนามัยและความปลอดภัย การควบคุมการปฏิบัติและกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอันตรายที่ถูกชี้บ่งไว้สำหรับความเสี่ยงต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย การควบคุมเกณฑ์ในการปฏิบัติงานซึ่งหากไม่ถือปฏิบัติแล้วสามารถนำไปสู่การไม่เป็นไปตามนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การจัดทำระเบียบปฏิบัติเป็นเอกสารซึ่งครอบคลุมสถานการณ์ที่หากไม่ถือปฏิบัติแล้วสามารถนำไปสู่การไม่เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์อาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการเตรียมความพร้อม พบว่าโดยรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการเตรียมความพร้อม ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.206 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.210 4.210 ตามลำดับ ได้แก่ การจัดทาระเบียบปฏิบัติสำหรับการชี้บ่งสถานการณ์ฉุกเฉินตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การทำจัดแผนโดยมีการทดสอบการเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินตามช่วงเวลาตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ 4.205 4.200 ตามลำดับ ได้แก่ การ

ทบทวนและปรับปรุงระเบียบปฏิบัติสำหรับสถานการณ์ฉุกเฉินตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การจัดทำระเบียบปฏิบัติสำหรับการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม พบว่าในภาพรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.152 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ 4.184 4.168 4.131 4.126 ตามลำดับ ได้แก่ การเฝ้าติดตามประสิทธิผลในการบรรลุนโยบายระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การบันทึกข้อมูลผลการเฝ้าติดตามและการตรวจวัดสมรรถนะระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การตรวจวัดสมรรถนะระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การติดตามการดำเนินการของระบบการจัดการตามระยะเวลาที่มีการวางแผนไว้

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการทบทวนของผู้บริหาร พบว่าในภาพรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการทบทวนของผู้บริหาร ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.165 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ 4.205 4.200 4.147 4.110 ตามลำดับ ได้แก่ ผลของการทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยโดยฝ่ายบริหารได้มีการนำไปปรับเปลี่ยนหรือพัฒนาระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ การติดตามผลการดำเนินการระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยจากครั้งที่ผ่านมา การทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยตามระยะเวลาที่ได้วางแผนไว้

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต โดยนำเสนอในรูปแบบค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
ระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต

พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ท่านได้ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัย อย่างเคร่งครัด	4.826	.520	มากที่สุด
2. ท่านแต่งกายอย่างรัดกุมเหมาะสม รวมถึงสวมอุปกรณ์ป้องกันอันตราย ส่วนบุคคลอย่างเหมาะสมในขณะทำงาน	4.910	.394	มากที่สุด
3. ท่านปฏิบัติงานโดยไม่อยู่ในสภาพที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ	4.721	.784	มากที่สุด
4. ท่านปฏิบัติตามเครื่องหมายเตือนอย่างเคร่งครัด	4.900	.364	มากที่สุด
5. เมื่อท่านได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน ท่านจะแจ้งให้หัวหน้างานทราบและนำส่งห้องพยาบาลทันที	4.847	.611	มากที่สุด
6. ท่านปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงานอยู่เสมอถึงแม้จะทำให้งานเสร็จช้าลง	4.868	.409	มากที่สุด
7. ท่านสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตราย ครบถ้วนในการทำงานทุกครั้ง	4.931	.342	มากที่สุด
8. เมื่อท่านพบเห็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์ชำรุดท่านจะรายงานผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบทันที	4.936	.243	มากที่สุด
9. ท่านจัดเก็บเครื่องมือ อุปกรณ์ ที่มีคม มีอันตรายไว้ในที่เก็บที่ปลอดภัยเมื่อใช้งานเสร็จ	4.957	.248	มากที่สุด
10. ท่านจะไม่ใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ ที่ชำรุดถึงแม้จำเป็นต้องใช้ก็ตาม	4.663	.921	มากที่สุด
11. ท่านไม่หยอกล้อกับเพื่อนร่วมงานในขณะปฏิบัติงาน	4.678	.889	มากที่สุด
12. ท่านพักผ่อนอย่างเพียงพอเพื่อที่จะได้ไม่รู้สึกง่วงในเวลาทำงาน	4.742	.660	มากที่สุด
13. ท่านคำนึงถึงการทำงานอย่างปลอดภัยก่อนลงมือทำงานอย่างสม่ำเสมอ	4.910	.381	มากที่สุด
14. เมื่อท่านรู้สึกที่ไม่สบาย ท่านจะหยุดทำงานถึงแม้งานจะยังไม่เสร็จ	4.236	1.239	มากที่สุด

พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
15. ท่านมีความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจในการทำงานทุกครั้ง	4.552	.962	มากที่สุด
รวม	4.778	.363	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.778 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้อมีระดับการปฏิบัติมากที่สุด โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ การจัดเก็บเครื่องมือ อุปกรณ์ ที่มีคม มีอันตรายไว้ในที่เก็บที่ปลอดภัยเมื่อใช้งานเสร็จ ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.957 การพบเห็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์ชำรุดท่านจะรายงานผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบทันที ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.936 การสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายครบถ้วนในการทำงานทุกครั้งในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.931 การคำนึงถึงการทำงานอย่างปลอดภัยก่อนลงมือทำงานอย่างสม่ำเสมอ ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.910 การแต่งกายอย่างรัดกุมเหมาะสมรวมถึงสวมอุปกรณ์ป้องกันอันตราย ส่วนบุคคลอย่างเหมาะสมในขณะทำงาน ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.910 การปฏิบัติตามเครื่องหมายเตือนอย่างเคร่งครัด ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.900 การปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงานอยู่เสมอถึงแม้จะทำให้งานเสร็จช้าลง ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.868 การแจ้งให้หัวหน้างานทราบและนำส่งห้องพยาบาลทันที หากได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.847 การพักผ่อนอย่างเพียงพอเพื่อที่จะได้ไม่รู้สึกง่วงในเวลาทำงาน ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.742 การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัย อย่างเคร่งครัดในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.826 การปฏิบัติงานโดยไม่อยู่ในสภาพที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.721 การไม่หยอกล้อกับเพื่อนร่วมงานในขณะปฏิบัติงาน ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.678 การไม่ใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ ที่ชำรุดถึงแม้จำเป็นต้องใช้ก็ตาม ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.663 ความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจในการทำงานทุกครั้งในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.552 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยในการปฏิบัติน้อยที่สุด ได้แก่ การหยุดทำงานถึงแม้งานจะยังไม่เสร็จหากรู้สึกที่ไม่สบาย ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.236

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

ในการทดสอบด้วย ANOVA ผู้วิจัยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยเริ่มจากการทดสอบค่า Levene's test เพื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูล ถ้า Levene's test มีค่า Sig. น้อยกว่า .05 ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย โดยสถิติ Brown-Forsyth และเพื่อให้ทราบว่า มีค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยหลายคู่ในเวลาเดียวกัน (Multiple comparison) ด้วยวิธี Dunnett's T3 และเมื่อ Levene's test มีค่า Sig. มากกว่า .05 ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยสถิติ F-test และหากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อให้ทราบว่า มีค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ เพื่อดูว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน ด้วยวิธี Fisher's Least Significance Difference (LSD) การทดสอบ Levene's test มีสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด ผู้วิจัยจะใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) สำหรับศึกษาความสัมพันธ์ของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย อายุ ประสบการณ์ทำงานที่ต่างกัน ของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่างกัน แบ่งได้เป็น

สมมติฐานข้อที่ 1.1 อายุที่ต่างกันของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.2 ประสิทธิภาพการทำงานที่ต่างกันของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่างกัน โดยการทดสอบค่าความแปรปรวน Levene's test มีสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ตาราง 6 การทดสอบค่าความแปรปรวนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ โดยใช้สถิติ Levene's test

ตัวแปรลักษณะทางประชากรศาสตร์	การทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวน			
	Levene statistic	df1	df2	Prob.
อายุ	3.907*	3	186	0.010
ประสิทธิภาพการทำงาน	10.668*	2	187	0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 6 ด้านอายุและประสิทธิภาพการทำงานพบว่า พบว่ามีค่า Prob. เท่ากับ 0.010 และ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายถึง แต่ละกลุ่มมีความแปรปรวนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงใช้ค่าสถิติ Brown-Forsythe เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต ปรากฏผลดังตาราง 7

สมมติฐานข้อที่ 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ อายุที่ต่างกันของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่างกัน

H_0 : อายุที่ต่างกันของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่ต่างกันของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์ทำงานที่ต่างกันของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัดมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่างกัน

H_0 : ประสบการณ์ทำงานที่ต่างกันของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัดมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประสบการณ์ทำงานที่ต่างกันของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัดมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe

ตัวแปรลักษณะทางประชากรศาสตร์	Statistic	df1	df2	Prob.
อายุ	0.681	3	1.505	0.658
ประสบการณ์ทำงาน	4.461*	2	105.789	0.014

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 7 พบว่าความแตกต่างของพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด โดยใช้วิธีทดสอบ Brown-Forsythe พบว่าด้านอายุ มีค่า Prob. เท่ากับ 0.658 ซึ่งมากกว่า .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) กล่าวคืออายุที่ต่างกันของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัดมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านประสบการณ์ทำงาน มีค่า Prob. เท่ากับ 0.014 ซึ่งน้อยกว่า .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) กล่าวคือประสบการณ์ที่ต่างกันของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัดมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อให้ทราบว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยหลายคู่ ในเวลาเดียวกัน (Multiple comparison) ด้วยวิธีทดสอบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงผลดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยใช้สถิติ Dunnette's T3 (ข้อมูลแนวตั้ง-ข้อมูลแนวนอน)

ประสบการณ์ทำงาน	Mean	1-5 ปี	6-10 ปี	11 ปีขึ้นไป
1-5 ปี	4.640	-	-0.203* (0.029)	-0.148 (0.233)
6-10 ปี	4.844	-	-	0.056 (0.680)
11 ปีขึ้นไป	4.788	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ ตามตาราง 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยใช้สถิติ Dunnette's T3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี กับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี มีค่า p เท่ากับ 0.029 ซึ่งน้อยกว่า .05 คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงให้เห็นว่าพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิตที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างจากพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิตที่มีประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานน้อยกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี โดยมีค่าเฉลี่ยผลต่างเท่ากับ -0.203 ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 2 ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบาย ด้านการวางแผนด้านทรัพยากรและบทบาท ด้านการพัฒนาพนักงาน ด้านการสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม ด้านการทบทวนของผู้บริหาร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบาย ด้านการวางแผนด้านทรัพยากรและบทบาท ด้านการพัฒนาพนักงาน ด้านการสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม ด้านการทบทวนของผู้บริหาร **ไม่มีผลต่อ** พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด

H_1 : ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบาย ด้านการวางแผนด้านทรัพยากรและบทบาท ด้านการพัฒนาพนักงาน ด้านการสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม ด้านการทบทวนของผู้บริหาร **มีผลต่อ** พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด

การวิเคราะห์การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบาย ด้านการวางแผนด้านทรัพยากรและบทบาท ด้านการพัฒนาพนักงาน ด้านการสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม ด้านการทบทวนของผู้บริหารกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด สามารถทดสอบด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและตัวแปรพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน แสดงผลดังตารางในภาคผนวก ค อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเห็นว่าพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสามารถเกิดจากผลของหลายตัวแปรประกอบกัน ซึ่งไม่สามารถอธิบายด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ทางผู้วิจัยจึงเลือกทดสอบด้วยสถิติการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แสดงผลดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับ
พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอก
โคมิตซู จำกัด

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
Regression	3.990	10	.399	3.410	.000
Residual	20.948	179	.117		
Total	24.938	189			

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 9 พบว่าความถดถอยพหุคูณระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตซู จำกัด โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยเทคนิค Enter มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตซู จำกัด มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับตัวแปรอิสระ ในปัจจัยระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ได้แก่ ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบาย (X_1) ด้านการวางแผน (X_2) ด้านทรัพยากรและบทบาท (X_3) ด้านการพัฒนาพนักงาน (X_4) ด้านการสื่อสาร (X_5) ด้านการมีส่วนร่วม (X_6) ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร (X_7) ด้านการเตรียมความพร้อม (X_8) ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม (X_9) ด้านการทบทวนของผู้บริหาร (X_{10}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และสามารถสร้างสมการเชิงเส้นตรงได้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ สามารถคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณได้ ดังนี้

ตาราง 10 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอก ไคมัตสึ จำกัดกับระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับพฤติกรรมความปลอดภัย จำแนกตามรายด้าน

ตัวแปรพยากรณ์	Unstandardized coefficients		Standardized coefficients	t	Sig.
	B	SE	(Beta) β		
ค่าคงที่ (Constant)	3.915	.302		12.959	.000
ด้านนโยบาย (X ₁)	.211	.103	.267	2.038	.043
ด้านการวางแผน (X ₂)	-.414	.125	-.495	-3.299	.001
ด้านทรัพยากรและบทบาท (X ₃)	.111	.091	.133	1.219	.225
ด้านการพัฒนาพนักงาน (X ₄)	-.097	.086	-.126	-1.135	.258
ด้านการสื่อสาร (X ₅)	.194	.087	.265	2.227	.027
ด้านการมีส่วนร่วม (X ₆)	-.009	.081	-.011	-.115	.909
ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร (X ₇)	.184	.088	.236	2.090	.038
ด้านการเตรียมความพร้อม (X ₈)	.000	.095	.000	-.002	.999
ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม (X ₉)	.131	.094	.157	1.394	.165
ด้านการทบทวนของผู้บริหาร (X ₁₀)	-.095	.091	-.126	-1.052	.294
r = .400		Adjusted R ² = .113		R ² = .160	
F = 3.410		SE = .34209		Sig. = .000	

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 10 พบว่าตัวแปรด้านนโยบาย (X₁) มีค่า Sig. เท่ากับ .043 ด้านการวางแผน (X₂) มีค่า Sig. เท่ากับ .001 ด้านการสื่อสาร (X₅) มีค่า Sig. เท่ากับ .027 ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร (X₇) มีค่า Sig. เท่ากับ .038 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H₀) ยอมรับสมมติฐานรอง (H₁) หมายความว่า ตัวแปร X₁ X₂ X₅ และ X₇ นี้มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอก ไคมัตสึ

จำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรียงตามขนาดความสัมพันธ์จากมากไปน้อยพบว่า ด้านการวางแผนมีขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ -.414 ด้านนโยบายมีขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ .211 ด้านการสื่อสารมีขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ .194 ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสารมีขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ .184 โดยตัวแปรทั้ง 4 ตัวนี้สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัดโดยรวม ได้ร้อยละ 16.00 ($R^2 = .160$) ค่า Sig. เท่ากับ .000 ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (B) ในระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย**ด้านนโยบาย** พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัดโดยรวม ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อได้รับการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบายเพิ่มขึ้น 1 หน่วย โดยไม่อิทธิพลของตัวแปรอื่นมาเกี่ยวข้อง ผู้ตอบแบบสอบถามจะมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มขึ้น .211 หน่วย

ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (B) ในระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย**ด้านการวางแผน** พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัดโดยรวม ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อได้รับการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการวางแผนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย โดยไม่อิทธิพลของตัวแปรอื่นมาเกี่ยวข้อง ผู้ตอบแบบสอบถามจะมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานลดลง -.414 หน่วย

ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (B) ในระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย**ด้านการสื่อสาร** พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัดโดยรวม ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อได้รับการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการสื่อสารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย โดยไม่อิทธิพลของตัวแปรอื่นมาเกี่ยวข้อง ผู้ตอบแบบสอบถามจะมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มขึ้น .194 หน่วย

ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (B) ในระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย**ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร** พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัดโดยรวม ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อได้รับการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย โดยไม่อิทธิพลของตัวแปรอื่นมาเกี่ยวข้อง ผู้ตอบแบบสอบถามจะมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มขึ้น .184 หน่วย

ส่วนตัวแปรที่ไม่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัดโดยรวม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 มี 6 ตัวแปร คือ ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านทรัพยากรและบทบาท (X_3) ด้านการพัฒนาพนักงาน (X_4) ด้านการมีส่วนร่วม (X_6) ด้านการเตรียมความพร้อม (X_8) ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม (X_9) และด้านการทบทวนของผู้บริหาร (X_{10})

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 11 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด
สมมติฐานข้อ 1 อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงานที่ต่างกันของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัดมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่างกัน		
อายุ	Brown-Forsyth	✗
ระดับการศึกษา	-	ไม่ได้ทำการทดสอบ
ประสบการณ์ทำงาน	Brown-Forsyth	✓

ตาราง 11 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้	พฤติกรรมความสอดคล้องในการ ทำงานของพนักงานระดับ ปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด
สมมติฐานข้อที่ 2 ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบาย ด้านการวางแผน ด้านทรัพยากรและบทบาท ด้านการพัฒนาพนักงาน ด้านการสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการ ควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม ด้านการทบทวนของผู้บริหาร ส่งผลต่อพฤติกรรมความสอดคล้องในการทำงานของพนักงานระดับ ปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด		
ด้านนโยบาย	Multiple regression analysis	✓
ด้านการวางแผน	Multiple regression analysis	✓
ด้านทรัพยากรและบทบาท	Multiple regression analysis	×
ด้านการพัฒนาพนักงาน	Multiple regression analysis	×
ด้านการสื่อสาร	Multiple regression analysis	✓
ด้านการมีส่วนร่วม	Multiple regression analysis	×
ด้านการควบคุมปฏิบัติและการ จัดทำเอกสาร	Multiple regression analysis	✓
ด้านการเตรียมความพร้อม	Multiple regression analysis	×
ด้านการตรวจสอบและเฝ้า ติดตาม	Multiple regression analysis	×
ด้านการทบทวนของผู้บริหาร	Multiple regression analysis	×

หมายเหตุ เครื่องหมาย ✓ หมายถึงสอดคล้องกับสมมติฐาน H_1 (มีความแตกต่าง/ส่งผลต่อ)

เครื่องหมาย × หมายถึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน H_1

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด เพื่อทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด เพื่อนำไปพัฒนาและปรับปรุงระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) ขององค์กรให้มีความเหมาะสมมากขึ้น รวมทั้งเป็นแนวทางให้ผู้บริหารได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์เป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด
2. เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ทำงาน ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัทบางกอกโคมิตส์ จำกัด

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ และประสบการณ์ ที่ต่างกันของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่างกัน
2. ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบาย ด้านการวางแผน ด้านทรัพยากรและบทบาท ด้านการพัฒนาพนักงาน ด้านการสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม ด้านการทบทวนของผู้บริหาร มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต ที่มีอายุ 21-55 ปี ของบริษัท บางกอกโคมัตสุ จำกัด จำนวน 363 คน (ข้อมูลเมื่อ 5 มกราคม 2559)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต ที่มีอายุ 21-55 ปี ของบริษัท โคมัตสุ จำกัด จำนวน 190 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีกำหนดสัดส่วน (Proportional sampling) เทียบสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างจากประชากรในแต่ละส่วนงาน

ขั้นตอนที่ 2 การเลือกตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) โดยเลือกเก็บเฉพาะผู้ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือหรือแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed-ended response question) แบบหลายทางเลือก (Multiple choice questions) จำนวน 2 ข้อ และคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 2 ระบบการจัดการอาชีพ ความปลอดภัย และความปลอดภัย ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 41 ข้อ

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสุ จำกัด ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 15 ข้อ

จากการนำแบบสอบถามไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีการสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของครอนบัค ดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 2 ระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัย

ด้านนโยบาย	เท่ากับ .850
ด้านการวางแผน	เท่ากับ .892
ด้านทรัพยากรและบทบาท	เท่ากับ .813
ด้านการพัฒนาพนักงาน	เท่ากับ .816
ด้านการสื่อสาร	เท่ากับ .796
ด้านการมีส่วนร่วม	เท่ากับ .831
ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร	เท่ากับ .835
ด้านการเตรียมความพร้อม	เท่ากับ .859
ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม	เท่ากับ .828
ด้านการทบทวนของผู้บริหาร	เท่ากับ .865

แบบสอบถามตอนที่ 3 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับ

ปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด เท่ากับ .881

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยใช้สถิติค่าร้อยละ (Percentage) และค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Interferential Statistic) เพื่อทดสอบสมมติฐานดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way analysis of Variance) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อ 1

2.2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) สำหรับสมมติฐานข้อ 2

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด สรุปผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

อายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 21-30 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 31-40 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 41-50 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 51-55 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1

ประสบการณ์ทำงาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ทำงาน 11 ปีขึ้นไป จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ภาพรวมของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านการวางแผน ด้านทรัพยากรและบทบาท ด้านการพัฒนาพนักงาน ด้านการสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม ด้านการทบทวนของผู้บริหาร โดยระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.182 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบาย

พบว่าโดยรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบาย ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.229 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.347 4.252 4.236 ตามลำดับ ได้แก่ ผู้บริหารได้กำหนดและประกาศนโยบายระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การมุ่งสร้างความตระหนักให้แก่พนักงานเรื่องความปลอดภัยอย่างจริงจัง ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ 4.200 4.110 ตามลำดับ ได้แก่ การทบทวนปรับนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้มีความเหมาะสมอยู่เสมอ การสอดคล้องตามกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริษัท

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการ

วางแผน พบว่าโดยรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการวางแผน ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.245 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.294 4.263 4.242 4.236 4.226 4.210 ตามลำดับ ได้แก่ แผนปฏิบัติการสำหรับการชี้บ่งอันตรายและการประเมินความเสี่ยงมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การกำหนดวิธีการป้องกันหรือควบคุมความเสี่ยงไว้อย่างชัดเจน การกำหนดวัตถุประสงค์ในการวัดความสำเร็จของการจัดการความปลอดภัยไว้อย่างชัดเจน การจัดทำแผนปฏิบัติการสำหรับการชี้บ่งอันตรายและการประเมินความเสี่ยงตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย แผนปฏิบัติมีความสอดคล้องกับพื้นที่ปฏิบัติงานของฝ่ายผลิต การกำหนดกิจกรรมที่มีความเสี่ยงและไม่มีความเสี่ยงอย่างชัดเจน

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านทรัพยากร

และบทบาท พบว่าโดยรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านทรัพยากรและบทบาท ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.114 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.152 4.121 4.105 4.078 ตามลำดับ ได้แก่ การจัดทำเอกสารและเผยแพร่บทบาท ความมั่นใจในระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การกำหนดบทบาทและการกระจายหน้าที่ความรับผิดชอบ การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการพัฒนา

พนักงาน พบว่าโดยรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการพัฒนาพนักงาน ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.160 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.173 4.163 4.152 4.152 ตามลำดับ ได้แก่ การจัดฝึกอบรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การสร้างจิตสำนึกที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยง การประเมินความรู้ความเข้าใจของพนักงานหลังการฝึกอบรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การจัดเก็บผลการฝึกอบรมและข้อเสนอแนะของพนักงานหลังการฝึกอบรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการสื่อสาร

พบว่าโดยรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการสื่อสาร ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.177 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.205 4.168 4.157 ตามลำดับ ได้แก่ การเปิดช่องทางให้พนักงานระดับปฏิบัติการสื่อสารถึงหัวหน้าและผู้บริหาร การสื่อสารข้อมูลระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความ

ปลอดภัยระหว่างพนักงานส่วนต่างๆ ภายฝ่ายผลิต การสื่อสารข้อมูลระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับผู้รับจ้างและผู้เยี่ยมเยียนสถานที่ทำงานในฝ่ายผลิต

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการมีส่วนร่วม พบว่าในโดยรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการมีส่วนร่วม ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.205 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.236 ได้แก่ การกำหนดให้พนักงานมีส่วนร่วมในการชี้บ่งอันตรายตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ 4.205 4.173 ตามลำดับ ได้แก่ การกำหนดให้พนักงานฝ่ายผลิตมีส่วนร่วมในการประเมินความเสี่ยงตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การกำหนดให้พนักงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการทบทวนนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร พบว่าโดยรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสารในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.131 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ 4.184 4.121 4.115 4.105 ตามลำดับ ได้แก่ การควบคุมระเบียบปฏิบัติที่สอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์อาชีวอนามัยและความปลอดภัย การควบคุมการปฏิบัติและกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอันตรายที่ถูกชี้บ่งไว้สำหรับความเสี่ยงต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย การควบคุมเกณฑ์ในการปฏิบัติงานซึ่งหากไม่ถือปฏิบัติแล้วสามารถนำไปสู่การไม่เป็นไปตามนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การจัดทำระเบียบปฏิบัติเป็นเอกสารซึ่งครอบคลุมสถานการณ์ที่หากไม่ถือปฏิบัติแล้วสามารถนำไปสู่การไม่เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์อาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการเตรียมความพร้อม พบว่าโดยรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการเตรียมความพร้อม ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.206 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.210 4.210 ตามลำดับ ได้แก่ การจัดทำระเบียบปฏิบัติสำหรับการชี้บ่งสถานการณ์ฉุกเฉินตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การทำจัดแผนโดยมีการทดสอบการเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินตามช่วงเวลาตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ 4.205 4.200 ตามลำดับ ได้แก่ การทบทวนและปรับปรุงระเบียบปฏิบัติสำหรับสถานการณ์ฉุกเฉินตามระบบ

การจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การจัดทำระเบียบปฏิบัติสำหรับการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม พบว่าในภาพรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.152 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ 4.184 4.168 4.131 4.126 ตามลำดับ ได้แก่ การเฝ้าติดตามประสิทธิผลในการบรรลุนโยบายระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การบันทึกข้อมูลผลการเฝ้าติดตามและการตรวจวัดสมรรถนะระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การตรวจวัดสมรรถนะระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การติดตามการดำเนินการของระบบการจัดการตามระยะเวลาที่มีการวางแผนไว้

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการทบทวนของผู้บริหาร พบว่าในภาพรวมบริษัทมีระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการทบทวนของผู้บริหาร ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.165 เมื่อพิจารณารายข้อตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ 4.205 4.200 4.147 4.110 ตามลำดับ ได้แก่ ผลของการทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยโดยฝ่ายบริหารได้มีการนำไปปรับเปลี่ยนหรือพัฒนาระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ การติดตามผลการดำเนินการระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยจากครั้งที่ผ่านมา การทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยตามระยะเวลาที่ได้วางแผนไว้

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.778 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัย อย่างเคร่งครัดในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.826 ผู้ตอบแบบสอบถามแต่งกายอย่างรัดกุมเหมาะสม รวมถึงสวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอย่างเหมาะสมในขณะทำงาน ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.910 ผู้ตอบแบบสอบถามทวนปฏิบัติงานโดยไม่อยู่ในสภาพที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.721 ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติตามเครื่องหมายเตือนอย่างเคร่งครัด ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.900 เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน จะแจ้งให้หัวหน้างานทราบและนำส่งห้องพยาบาลทันที ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.847 ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงานอยู่เสมอถึงแม้จะทำให้งานเสร็จช้าลง ในระดับมากที่สุด

โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.868 ผู้ตอบแบบสอบถามสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตราย ครบถ้วนในการทำงานทุกครั้งในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.931 เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามพบเห็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์ชำรุดทันท่วงทีจะรายงานผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบทันที ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.936 ผู้ตอบแบบสอบถามจัดเก็บเครื่องมือ อุปกรณ์ ที่มีคม มีอันตรายไว้ในที่เก็บที่ปลอดภัยเมื่อใช้งานเสร็จ ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.957 ผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่ใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ ที่ชำรุดถึงแม้จำเป็นต้องใช้ก็ตาม ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.663 ผู้ตอบแบบสอบถามไม่หยอกล้อกับเพื่อนร่วมงานในขณะที่ปฏิบัติงาน ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.678 ผู้ตอบแบบสอบถามพักผ่อนอย่างเพียงพอเพื่อที่จะได้ไม่รู้สึกง่วงในเวลาทำงาน ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.742 ผู้ตอบแบบสอบถามคำนึงถึงการทำงานอย่างปลอดภัยก่อนลงมือทำงานอย่างสม่ำเสมอ ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.910 เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามรู้สึกว่าจะไม่สบาย จะหยุดทำงานถึงแม้งานจะยังไม่เสร็จ ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.236 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจในการ ทำงานทุกครั้งในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.552

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ และประสบการณ์ทำงานที่ต่างกันของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า อายุและประสบการณ์ทำงานที่ต่างกันของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สำหรับประสบการณ์ทำงานที่ต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่าพนักงานที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานน้อยกว่าพนักงานที่มีประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 2 ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบาย ด้านการวางแผน ด้านทรัพยากรและบทบาท ด้านการพัฒนาพนักงาน ด้านการสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม ด้านการทบทวนของผู้บริหาร มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด ผลการวิจัย พบว่า ตัวแปร

ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด โดยรวม ได้แก่ ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบาย (X_1) ด้านการวางแผน (X_2) ด้านการสื่อสาร (X_5) ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร (X_7) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยพบว่า

ด้านนโยบาย พบว่ามีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด โดยรวมในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อได้รับการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบายเพิ่มขึ้น 1 หน่วย โดยไม่มีอิทธิพลของตัวแปรอื่นมาเกี่ยวข้อง ผู้ตอบแบบสอบถามจะมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มขึ้น .211 หน่วย

ด้านการวางแผน พบว่ามีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด โดยรวมในทิศทางตรงข้ามกัน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อได้รับการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการวางแผนลดลง 1 หน่วย โดยไม่มีอิทธิพลของตัวแปรอื่นมาเกี่ยวข้อง ผู้ตอบแบบสอบถามจะมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มขึ้น .414 หน่วย

ด้านการสื่อสาร พบว่ามีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด โดยรวมในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อได้รับการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการสื่อสารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย โดยไม่มีอิทธิพลของตัวแปรอื่นมาเกี่ยวข้อง ผู้ตอบแบบสอบถามจะมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มขึ้น .194 หน่วย

ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร พบว่ามีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด โดยรวมในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อได้รับการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสารเพิ่มขึ้น 1 หน่วย โดยไม่มีอิทธิพลของตัวแปรอื่นมาเกี่ยวข้อง ผู้ตอบแบบสอบถามจะมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มขึ้น .184 หน่วย และพบว่าระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านทรัพยากรและบทบาท (X_3) ด้านการพัฒนาพนักงาน (X_4) ด้านการมีส่วนร่วม (X_6) ด้านการเตรียมความพร้อม (X_8) ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม (X_9) และด้านการทบทวนของผู้บริหาร (X_{10}) ไม่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด โดยรวม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด สามารถสรุปประเด็นที่สำคัญมาอภิปรายได้ดังนี้

สมมุติฐานที่ 1 ปัจจัยลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย ประสบการณ์ทำงาน อายุ มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) กับ พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า

ประสบการณ์ทำงาน ที่ต่างกันของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 เนื่องจากพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิตที่ยังมีประสบการณ์มากจะยิ่งมีความชำนาญในการปฏิบัติงานการผลิตมากขึ้นทำให้มีโอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงานน้อยลง ส่งผลให้พนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิตที่มีประสบการณ์ทำงานมากขึ้นมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานมากขึ้นด้วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรชาติพ็องสวัสดิ์ (2554) เรื่องปัจจัยการรับรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน ที่มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงาน ของพนักงานระดับปฏิบัติการ ประจำปี 2554 ส่วนภูมิภาค จ.เชียงใหม่ พบว่าระยะเวลาในการทำงาน (อายุการทำงาน) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการด้านความพร้อมทางร่างกายและจิตใจของพนักงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

อายุ ที่ต่างกันของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 เนื่องจากบริษัทได้มีการใช้เครื่องมือเครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อช่วยในการผลิต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรชาติพ็องสวัสดิ์ (2554) เรื่องปัจจัยการรับรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน ที่มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงาน ของพนักงานระดับปฏิบัติการ ประจำปี 2554 ส่วนภูมิภาค จ.เชียงใหม่ พบว่า อายุไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

สมมุติฐานที่ 2 ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) ด้านที่มีผลและไม่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด การวิเคราะห์การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอา

ชีวนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบาย ด้านการวางแผนด้านทรัพยากรและบทบาท ด้านการพัฒนาพนักงาน ด้านการสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม ด้านการทบทวนของผู้บริหารกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด สามารถทดสอบด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและตัวแปรพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน แสดงผลดังตารางในภาคผนวก ค อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเห็นว่าพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสามารถเกิดจากผลของหลายตัวแปรประกอบกัน ซึ่งไม่สามารถอธิบายด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ทางผู้วิจัยจึงเลือกทดสอบด้วยสถิติการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) สามารถสรุปประเด็นที่สำคัญมาอภิปรายได้ดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด ได้แก่

ด้านนโยบาย ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 เนื่องจากนโยบายระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของบริษัทมุ่งสร้างความตระหนักให้แก่พนักงานในเรื่องความปลอดภัยอย่างจริงจังส่งผลให้พนักงานเกิดการตื่นตัวและมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ ศิริรัตน์ และคณะ (2548) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความปลอดภัยตามมาตรฐาน OHSAS 18001 ของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการบริษัทไทยนิปปอนสตีลเอ็นจิเนียริง แอนด์คอนตรัคชั่น คอปอร์เรชั่น จำกัด พบว่านโยบายและข้อบังคับด้านความปลอดภัยมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก นโยบายด้านการจัดการด้านความปลอดภัยจึงมีความสำคัญมาก ผู้บริหารควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และเป็นลายลักษณ์อักษรและประกาศใช้อย่างเป็นทางการเพื่อให้พนักงานสามารถนำไปปฏิบัติในหน่วยงานของตนเองได้อย่างถูกต้อง

ด้านการวางแผน ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด ในทิศทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 เนื่องจากบริษัทได้จัดทำแผนปฏิบัติสำหรับการชี้บ่งอันตรายและการประเมินความเสี่ยงตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความ

ปลอดภัยไว้อย่างชัดเจน ซึ่งหากว่าการวางแผนดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งส่งผลให้พนักงานเกิดความสับสนและมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานลดลงได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัชย์ ตริยศิลานันท์ (2552) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของพนักงานโรงงาน อุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ด้านแผนงานความปลอดภัยมีอิทธิพลต่อการจัดการความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ในทางลบ เมื่อผู้บริหารมีทัศนคติด้านแผนงานความปลอดภัยมากขึ้น จะทำให้ปัจจัยด้านการจัดการความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในภาพรวมลดลง

ด้านการสื่อสาร ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสุ จำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากบริษัทมีการเปิดช่องทางให้พนักงานระดับปฏิบัติการสื่อสารถึงหัวหน้าและผู้บริหาร เพื่อตอบสนองการสื่อสารข้อมูลอาชีวอนามัยและความปลอดภัยส่งผลให้เกิดการแก้ไขและป้องกันปัญหาด้านความปลอดภัยอย่างทันท่วงที สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ ศิริรัตน์ และคณะ (2555) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความปลอดภัยตามมาตรฐาน OHSAS 18001 ของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการบริษัทไทยนิปปอนสตีลเอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น คอปอเรชั่น จำกัด พบว่าการสื่อสารมีอิทธิพลต่อการรับรู้ความปลอดภัยตามมาตรฐาน OHSAS 18001 ซึ่งการสื่อสารเกี่ยวกับนโยบายด้านความปลอดภัย ควรทำอย่างต่อเนื่อง โดยให้หัวหน้างานมีหน้าที่รับผิดชอบในการเป็นสื่อกลางระหว่างผู้บริหารกับพนักงานได้บังคับบัญชา โดยสามารถให้คำปรึกษาได้ ในกรณีที่พนักงานมีปัญหาหรือเกิดความสงสัยเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัย เพื่อให้พนักงานเข้าใจและใส่ใจในเรื่องความปลอดภัยมากขึ้น

ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสุ จำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 เนื่องจากบริษัทได้ควบคุมการปฏิบัติและกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับอันตรายที่ถูกชี้บ่งไว้สำหรับความเสี่ยงต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัยส่งผลให้พนักงานมีพฤติกรรมความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ภาณี ฤทธิ์มาก และคณะ (2544) เรื่อง การปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานกรณีจังหวัดขอนแก่น พบว่าสถานประกอบการควรกำหนดกฎระเบียบฯ ความปลอดภัยครอบคลุมประเภทของงานและจัดทำเป็นมาตรฐานการทำงานด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานต่างๆ

ปัจจัยที่ไม่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด ได้แก่

ด้านทรัพยากรและบทบาท ด้านการพัฒนาพนักงาน ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม ด้านการทบทวนของผู้บริหาร ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยไม่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 เนื่องจากระบบอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านทรัพยากรและบทบาท ด้านการเตรียมความพร้อมและด้านการพัฒนาพนักงานทางบริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด ได้กำหนดให้มีการเตรียมความพร้อมต่อสถานการณ์ฉุกเฉินโดยมีการซ้อมประจำปี และดำเนินการให้กระบวนการผลิตมีถุงมือ หน้ากาก แวนตาและอุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลในระหว่างการทำงาน มีการมอบหมายหน้าที่สำหรับพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิตเมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น และมีการจัดปฐมนิเทศอบรมพนักงานด้านความปลอดภัยที่ดีอยู่แล้ว จึงไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณี ฤทธิ์มาก และคณะ (2544) เรื่อง การปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานกรณีจังหวัดขอนแก่น พบว่าควรมีการปฐมนิเทศน์ อบรมพนักงานด้านความปลอดภัย และกฎระเบียบต่างๆ จะสามารถช่วยให้ จป. หัวหน้างานกำกับดูแล ได้สะดวกขึ้น และแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญด้านความปลอดภัยของสถานประกอบการ

หากพิจารณาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต จะพบว่าส่วนใหญ่เป็นพฤติกรรมความปลอดภัยระดับบุคคล ระบบการจัดการอาชีวอนามัยด้านการถ่ายทอดข้อมูลกับตัวบุคคลในระดับปฏิบัติการ จึงไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญ เช่น ด้านการทบทวนของผู้บริหาร ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของบริษัทและ ด้านการมีส่วนร่วมที่บริษัทเปิดโอกาสให้พนักงานมีส่วนร่วมในการบ่งชี้ความเสี่ยงจากการทำงาน ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน เนื่องจากไม่มีระบบการสะท้อนข้อมูลย้อนกลับไปที่พนักงานระดับปฏิบัติการ สำหรับด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม ได้มีการกำหนดให้พนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิตทำการตรวจสอบสภาพเครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์เป็นรายวัน แต่ยังไม่ได้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยเข้ามาตรวจเช็คความถูกต้องหรือไม่ จึงทำให้ไม่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณี ฤทธิ์มาก และคณะ (2544) เรื่อง การปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานกรณีจังหวัดขอนแก่น พบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ไม่มีระบบตรวจสอบสภาพการทำงาน เครื่องจักรและอุปกรณ์ก่อนลงมือ

ปฏิบัติงานประจำวัน จป. หัวหน้างานส่วนใหญ่จึงยังไม่ได้มีการตรวจสอบอย่างทั่วถึงและเป็นระบบ มีการมอบหมายให้ผู้ปฏิบัติงานมีการตรวจสอบเอง แต่ไม่ได้มีการติดตามผลการตรวจสอบฯ จึงยังไม่เกิดผลในทางปฏิบัติเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสึ จำกัด สามารถสรุปข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

1. **ด้านนโยบาย** บริษัทต้องพัฒนาการกำหนดนโยบายระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เนื่องจากมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ฝ่ายผลิต โดยพัฒนาปรับปรุงนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของบริษัทที่ประกาศใช้ให้สอดคล้องตามกฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและมีการอัปเดตให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

2. **ด้านการวางแผน** บริษัทต้องให้ความสำคัญกับการวางแผนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เนื่องจากการวางแผนมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต โดยพัฒนาปรับปรุงการวางแผนอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้มีการกำหนดกิจกรรมที่มีความเสี่ยงและกิจกรรมที่ไม่มีความเสี่ยงอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น และเพื่อป้องกันไม่ให้นักงานเกิดความสับสนควรลดจำนวนครั้งในการเปลี่ยนแปลงแผนอาชีวอนามัยและความปลอดภัยทำให้นักงานเกิดความเชื่อมั่นมากขึ้น

3. **ด้านทรัพยากรและบทบาท** แม้ว่าด้านทรัพยากรและบทบาทระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยไม่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต แต่บริษัทก็ควรสร้างความมั่นใจในเรื่องการสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อการจัดทำและปรับปรุงระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเพิ่มขึ้น และมีการกระจายหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างชัดเจน

4. **ด้านการพัฒนาพนักงาน** แม้ว่าด้านการพัฒนาพนักงานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยไม่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต แต่บริษัทก็ควรพัฒนาในเรื่องการประเมินความรู้ความเข้าใจของพนักงานหลังการฝึกอบรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รวมถึงการจัดเก็บผลการฝึกอบรมและข้อเสนอแนะของพนักงานหลังการฝึกอบรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อนำไปปรับปรุงเนื้อหาในการอบรมครั้งต่อไป

5. ด้านการสื่อสาร บริษัทต้องให้ความสำคัญกับการสื่อสารระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เนื่องจากมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต โดยพัฒนาปรับปรุงการสื่อสารข้อมูลระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับผู้รับจ้างช่วงและผู้เยี่ยมเยียนสถานที่ทำงานในฝ่ายผลิต โดยจัดให้มีแบบฟอร์มข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่เห็นว่ามีอันตรายหรือต้องการให้มีการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

6. ด้านการมีส่วนร่วม แม้ว่าด้านการมีส่วนร่วมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยไม่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต แต่บริษัทก็ควรสนับสนุนในเรื่องการกำหนดให้พนักงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการทบทวนนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยการเสนอผ่านหัวหน้างานของแต่ละส่วนงานในฝ่ายผลิต

7. ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร บริษัทต้องให้ความสำคัญกับการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสารระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เนื่องจากมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต โดยพัฒนาปรับปรุงระเบียบปฏิบัติเป็นเอกสารซึ่งครอบคลุมสถานการณ์ที่หากไม่ถือปฏิบัติแล้ว สามารถนำไปสู่การไม่เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยมีการติดประกาศบนบอร์ดของบริษัทและบอร์ดความปลอดภัยภายในพื้นที่ฝ่ายผลิต

8. ด้านการเตรียมความพร้อม แม้ว่าด้านการเตรียมความพร้อมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยไม่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต แต่บริษัทก็ควรพัฒนาความมั่นใจในเรื่องการจัดทำระเบียบปฏิบัติสำหรับการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน ตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยมีการกระจายหน้าที่ความรับผิดชอบในการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินสำหรับพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต

9. ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม แม้ว่าด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยไม่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต แต่บริษัทก็ควรสนับสนุนในเรื่องการเฝ้าติดตามการดำเนินการของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยตามระยะเวลาที่มีการวางแผนไว้ และทำการบันทึกข้อมูลตามช่วงเวลาเพื่อนำมาวิเคราะห์และพัฒนาระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

10. ด้านการทบทวนของผู้บริหาร แม้ว่าด้านการทบทวนของผู้บริหารระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยไม่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต แต่บริษัทก็ควรแก้ไขปรับปรุงในเรื่องการทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและ

ความปลอดภัยของผู้บริหาร ตามรอบระยะเวลาที่วางแผนไว้ ซึ่งต้องพิจารณารวมถึงข้อมูลผลการดำเนินการระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยครั้งที่ผ่านมา โดยทำการอัปเดตให้เป็นปัจจุบันและประกาศให้พนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิตทุกคนได้รับทราบ

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรขยายการศึกษาปัจจัยระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานฝ่ายอื่นๆต่อไป
2. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรเพิ่มตัวแปรการถ่ายทอดข้อมูลรายบุคคลในระดับปฏิบัติการ เช่น ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระบบอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน
3. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรวิเคราะห์ความสอดคล้องของการวางแผนงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ
4. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยเข้ามาตรวจสอบและเฝ้าติดตามความถูกต้องของกระบวนการตรวจสอบความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ

บรรณานุกรม

- ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ. (2548). การวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด.
- ภาณี ฤทธิ์มาก; และคณะ. (2544). การปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน กรณีจังหวัดขอนแก่น. ภาควิชาวิทยาศาสตร์ อนามัยสิ่งแวดล้อมและภาควิชาชีวะสถิติ. คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ฐาณูร ควรสมาน. (2547). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18001 ของพนักงานโรงไฟฟ้าพระนครใต้ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาวดี กุศลสาร. (2542). การมีส่วนร่วมของพนักงานในการจัดทำระบบบริหารคุณภาพ ISO 9002 ของบริษัทไทยเพลสตีคเ็นท์ฟูดส์ จำกัด (มหาชน). ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการจัดการ พัฒนาสังคม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อุไรวรรณ อินทร์ม่วง; และคณะ. (2548). โครงการ บทบาท หน้าที่ และรูปแบบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของแรงงานนอกระบบ. คณะสาธารณสุขศาสตร์; คณะมนุษยศาสตร์; และคณะสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ชญานันท์ รัชนิพนธ์. (2558). การรับรู้ความเสี่ยงในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมขององค์กรของหน่วยงานภาครัฐในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพวรรณ ศิริรัตน์; และคณะ. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความปลอดภัยตามมาตรฐาน OHSAS 18001 ของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการบริษัทไทยนิปปอนสตีลเอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น คอปอเรชั่น จำกัด. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม. บริหารธุรกิจอุตสาหกรรม. สาขาวิชาบริหารธุรกิจและการจัดการ. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- สุรัชย์ ตรีศิลานันท์. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์. บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. ถ่ายเอกสาร.

สุธาทิพย์ รองสวัสดิ์. (2555). *ปัจจัยการรับรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน ที่มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการประจำการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเชียงใหม่*. ภาควิชาศึกษาระดับปริญญาโท. บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. ถ่ายเอกสาร.

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มอก. 18001 : 2542. *ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย*: ข้อกำหนด โดย สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. กระทรวงอุตสาหกรรม.

กิตติ อินทรานนท์. (2544). *วิศวกรรมความปลอดภัย: พื้นฐานของวิศวกร*. กรุงเทพฯ: สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย.

เฉลิมชัย ชัยกิตติภรณ์. (2540). *ปรัชญาและแนวคิดเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ณัฐวัตร มนต์เทวีญ. (2533). *เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารความปลอดภัย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วิฑูรย์ สิมะโชติดี; และวีรพงษ์ เกลิมจิระรัตน์. (2547). *วิศวกรรมและการบริหารความปลอดภัยในโรงงาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). *การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย*. กรุงเทพฯ : พิมพ์ครั้งที่ 7. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิต.

Occupational health and safety management systems. (Specification). OHSAS 18001:1999. British Standards Institution (BSI).

Anton, T. J. (1989). *Occupational Safety and Health Management*. (2nd ed.). New York: McGraw Hill.

Bateman, L.R., King, L.R.; & Lewis, P. (1996) *The Handbook of Health & Safety at work*. London : McGraw Hill.

Cox, S.; & Cox, T. (1991) The Structure of Employee Attitudes to Safety. *Journal of Work and Stree*, 5, 93-106.

Dejoy, D. M . (1994). *Managing Safety in the Workplace : An Attribution Theory Analysis and Model*. Dissertation Abstracts International.

Janssens. M., Brett, J. M.; & Smith, F. J. (1995). *Confirmatory Cross-Cultural Research*

Testing the Viability of a Corporation-wide Safety Policy. Academy of Management.

Klonowicz, T.; & Sokolowska, J. (1993). *Every Danger : Individual Difference, Accident Perception, and Safety Behavior.* Journal of Polish Psychology Bullentin, 24, 51-61.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (OHSAS 18001) กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งในการทำสารนิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับ พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด คำตอบของท่านจะมีคุณค่าสำหรับการศึกษาวิจัยเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งในกรณีนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด ผู้วิจัยเพียงสนใจในความคิดเห็นของท่าน และต้องการคำตอบที่ตรงตามความจริงของท่านเท่านั้น

ทุกคำตอบของท่านจะเก็บรวบรวมไว้เป็นความลับ โดยใช้ข้อมูลนำเสนอให้เห็นเป็นภาพรวมเท่านั้น ซึ่งจะทำให้การวิจัยนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือของท่านที่ได้สละเวลาในการตอบแบบสอบถามชุดนี้

ติดต่อผู้วิจัย โทร: 089-791-2788

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และกรอกข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

- อายุ ☐ 21 - 30 ปี ☐ 31 - 40 ปี
☐ 41 - 50 ปี ☐ 51 - 55 ปี
- ระดับการศึกษาสูงสุด ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี

3. ประสบการณ์ทำงาน.....ปี

ส่วนที่ 2 ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
ด้านนโยบาย					
1. ผู้บริหารระดับสูงได้กำหนดและประกาศนโยบายระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยขององค์กรแก่พนักงานฝ่ายผลิตทุกคน					
2. นโยบายระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่ประกาศใช้ มีความสอดคล้องกับของลักษณะความเสี่ยงของบริษัท					
3. นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของบริษัทที่ประกาศใช้สอดคล้องตามกฎระเบียบ และข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริษัท					
4. นโยบายระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของบริษัทมุ่งสร้างความตระหนักให้แก่พนักงานในเรื่องความปลอดภัยอย่างจริงจัง					
5. บริษัทมีการทบทวนปรับเปลี่ยนนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้เหมาะสมอยู่เสมอ					
ด้านการวางแผน					
6. บริษัทได้จัดทำแผนปฏิบัติสำหรับการป้องกันอันตรายและการประเมินความเสี่ยงตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
7. แผนปฏิบัติสำหรับการป้องกันอันตรายและการประเมินความเสี่ยงมีความสอดคล้องกับพื้นที่ปฏิบัติงานของฝ่ายผลิต					
8. บริษัทมีการกำหนดกิจกรรมที่มีความเสี่ยงและกิจกรรมที่ไม่มีความเสี่ยงอย่างชัดเจน					
9. บริษัทมีการกำหนดวิธีการป้องกัน หรือควบคุมความเสี่ยงไว้อย่างชัดเจน					
10. บริษัทได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการวัดความสำเร็จของการจัดการความปลอดภัยอย่างชัดเจน					
11. แผนปฏิบัติสำหรับการป้องกันอันตรายและการประเมินความเสี่ยงมีการ					

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง					
ด้านทรัพยากรและบทบาท					
12. บริษัทได้สนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อการจัดทำ และปรับปรุงระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
13. บริษัทกำหนดบทบาท และกระจายหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
14. มั่นใจว่าระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยได้จัดทำขึ้นเป็นไปตามข้อกำหนดอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับบริษัท					
15. บริษัทได้จัดทำเป็นเอกสารและเผยแพร่การกำหนดบทบาท และหน้าที่ความรับผิดชอบระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
ด้านการพัฒนาพนักงาน					
16. บริษัทมีการจัดฝึกอบรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้กับพนักงานฝ่ายผลิตทุกคน					
17. บริษัทมีการจัดฝึกอบรมการสร้างจิตสำนึกที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
18. บริษัทมีการประเมินความรู้ความเข้าใจของพนักงานหลังการฝึกอบรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
19. บริษัทมีการจัดเก็บผลการฝึกอบรมและข้อเสนอแนะของพนักงานหลังการฝึกอบรมระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
ด้านการสื่อสาร					
20. บริษัทมีการสื่อสารข้อมูลระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ระหว่างพนักงานส่วนต่างๆ ภายในฝ่ายผลิต					
21. บริษัทมีการสื่อสารข้อมูลระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับผู้รับจ้างช่วง และผู้เยี่ยมชมสถานที่ทำงานในฝ่ายผลิต					
22. บริษัทมีการเปิดช่องทางให้พนักงานระดับปฏิบัติการสื่อสารถึงหัวหน้าและ					

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ผู้บริหาร เพื่อตอบสนองการสื่อสารข้อมูลอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ภายในฝ่ายผลิต					
ด้านการมีส่วนร่วม					
23. บริษัทได้กำหนดให้พนักงานฝ่ายผลิตมีส่วนร่วมในการชี้บ่งอันตราย ตาม ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
24. บริษัทได้กำหนดให้พนักงานฝ่ายผลิตมีส่วนร่วมในการประเมินความเสี่ยง ตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
25. บริษัทได้กำหนดให้พนักงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการทบทวนนโยบาย อาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร					
26. บริษัทได้ควบคุมการปฏิบัติและกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับอันตรายที่ ถูกชี้บ่งไว้สำหรับความเสี่ยงต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
27. บริษัทได้ควบคุมระเบียบปฏิบัติที่สอดคล้องกับนโยบายแล้ววัตถุประสงค์ ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
28. บริษัทได้จัดทำระเบียบปฏิบัติเป็นเอกสารซึ่งครอบคลุมสถานการณ์ ที่หากไม่ถือปฏิบัติแล้ว สามารถนำไปสู่การไม่เป็นไปตามนโยบายและ วัตถุประสงค์ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
29. บริษัทได้ควบคุมเกณฑ์ในการปฏิบัติงาน ซึ่งหากไม่ถือปฏิบัติแล้วสามารถ นำไปสู่การไม่เป็นไปตามนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
ด้านการเตรียมความพร้อม					
30. บริษัทได้จัดทำระเบียบปฏิบัติสำหรับการชี้บ่งสถานการณ์ฉุกเฉิน ตาม ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
31. บริษัทได้จัดทำระเบียบปฏิบัติสำหรับการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน ตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
32. บริษัทได้จัดทำแผนโดยมีการทดสอบการเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินตาม					

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ช่วงเวลา ตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
33. บริษัทมีการทบทวนและปรับปรุงระเบียบปฏิบัติสำหรับสถานการณ์ฉุกเฉินตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม					
34. บริษัทได้ทำการเฝ้าติดตามการดำเนินการของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยตามระยะเวลาที่มีการวางแผนไว้					
35. บริษัทได้ดำเนินการตรวจวัดสมรรถนะระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่เหมาะสมเป็นประจำ					
36. บริษัทได้ดำเนินการเฝ้าติดตามประสิทธิผลในการบรรลุนโยบายและวัตถุประสงค์ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
37. บริษัทได้มีการบันทึกข้อมูลผลการเฝ้าติดตามและตรวจวัดสมรรถนะระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
ด้านการทบทวนของผู้บริหาร					
38. ผู้บริหารมีการทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของบริษัท ตามรอบระยะเวลาที่วางแผนไว้					
39. ผู้บริหารได้ทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าระบบยังคงมีประสิทธิภาพ					
40. สิ่งที่ผู้บริหารทบทวนได้รวมถึงการติดตามผลการดำเนินการระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยจากครั้งที่ผ่านมา					
41. ผลของการทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยโดยฝ่ายบริหาร ได้มีการนำไปปรับเปลี่ยน พัฒนาระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นอย่างชัดเจน					

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต

บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่ตรงกับพฤติกรรมของท่านมากที่สุด

พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด	ทุก ครั้ง	เกือบ ทุกครั้ง	ปาน กลาง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่ เคย
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. ท่านได้ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัย อย่างเคร่งครัด					
2. ท่านแต่งกายอย่างรัดกุมเหมาะสม รวมถึงสวมอุปกรณ์ป้องกันอันตราย ส่วนบุคคลอย่างเหมาะสมในขณะทำงาน					
3. ท่านปฏิบัติงานโดยไม่อยู่ในสภาพที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ					
4. ท่านปฏิบัติตามเครื่องหมายเตือนอย่างเคร่งครัด					
5. เมื่อท่านได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน ท่านจะแจ้งให้หัวหน้างานทราบและนำส่งห้องพยาบาลทันที					
6. ท่านปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงานอยู่เสมอถึงแม้จะทำให้งานเสร็จช้าลง					
7. ท่านสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตราย ครบถ้วนในการทำงานทุกครั้ง					
8. เมื่อท่านพบเห็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์ชำรุดท่านจะรายงานผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบทันที					
9. ท่านจัดเก็บเครื่องมือ อุปกรณ์ ที่มีคม มีอันตรายไว้ในที่เก็บที่ปลอดภัยเมื่อใช้งานเสร็จ					
10. ท่านจะไม่ใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ ที่ชำรุดถึงแม้จำเป็นต้องใช้ก็ตาม					
11. ท่านไม่หยอกล้อกับเพื่อนร่วมงานในขณะปฏิบัติงาน					
12. ท่านพักผ่อนอย่างเพียงพอเพื่อที่จะได้ไม่รู้สึกง่วงในเวลาทำงาน					
13. ท่านคำนึงถึงการทำงานอย่างปลอดภัยก่อนลงมือทำงานอย่างสม่ำเสมอ					
14. เมื่อท่านรู้สึกที่ไม่สบาย ท่านจะหยุดทำงานถึงแม้งานจะยังไม่เสร็จ					
15. ท่านมีความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจในการ ทำงานทุกครั้ง					

*****ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม*****

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์ระวี อนันต์จักรกุล	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร.กัลยกิตติ์ กิรติอังกูร	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร.สันติ เต็มประเสริฐสกุล	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค

ตารางแสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับ
พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต
บริษัท บางกอกโคมิตส์ จำกัด

ตารางแสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยด้านนโยบาย ด้านการวางแผนด้านทรัพยากรและบทบาท ด้านการพัฒนาพนักงาน ด้านการสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม ด้านการทบทวนของผู้บริหารกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท บางกอกโคมัตสุ จำกัด

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน			
	Pearson Correlation (r)	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
ด้านนโยบาย	.149*	.040	ต่ำ	เดียวกัน
ด้านการวางแผน	.068	.355	ไม่มีความสัมพันธ์	-
ด้านทรัพยากรและบทบาท	.220**	.002	ต่ำ	เดียวกัน
ด้านการพัฒนาพนักงาน	.163*	.025	ต่ำ	เดียวกัน
ด้านการสื่อสาร	.244**	.001	ต่ำ	เดียวกัน
ด้านการมีส่วนร่วม	.123	.090	ไม่มีความสัมพันธ์	-
ด้านการควบคุมปฏิบัติและการจัดทำเอกสาร	.270**	.000	ต่ำ	เดียวกัน
ด้านการเตรียมความพร้อม	.170*	.019	ต่ำ	เดียวกัน
ด้านการตรวจสอบและเฝ้าติดตาม	.219**	.002	ต่ำ	เดียวกัน
ด้านการทบทวนของผู้บริหาร	.132	.069	ไม่มีความสัมพันธ์	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นายอิสระ ไชยสอาด
วันเดือนปีเกิด	22 เมษายน พ.ศ.2521
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	42 ซอย 57 การ์เด็นฯ ถ.นวมินทร์ 14 แขวง 29
	แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท เคดับเบิลยูเอ ซัพพลายแอนด์เทรดดิง จำกัด

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2546	วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
พ.ศ. 2559	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ